

**TÜRKİYE VE GÜNEY KORE’DEKİ MÜZİK EĞİTİMİ
YAKLAŞIMLARININ İNSANİ GELİŞME ENDEKSİ BAĞLAMINDA
İNCELENMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ**

Selin Özdemir

DOKTORA TEZİ

MÜZİK EĞİTİMİ ANA BİLİM DALI

GAZİ ÜNİVERSİTESİ

EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

NİSAN, 2021

TELİF HAKKI VE TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU

Bu tezin tüm hakları saklıdır. Kaynak göstermek koşuluyla tezin teslim tarihinden itibaren ... (...) ay sonra tezden fotokopi çekilebilir.

YAZARIN

Adı : Selin
Soyadı : Özdemir
Bölümü : Güzel Sanatlar Eğitimi
İmza :
Teslim tarihi :

TEZİN

Türkçe Adı : Türkiye ve Güney Kore'deki Müzik Eğitimi Yaklaşımlarının İnsani Gelişme Endeksi Bağlamında İncelenmesi ve Değerlendirilmesi

İngilizce Adı: Different Approaches to Music Education in Turkey and South Korea:
A Review and Evaluation within the Context of the Human
Development Index

ETİK İLKELERE UYGUNLUK BEYANI

Tez yazma sürecinde bilimsel ve etik ilkelere uyduğumu, yararlandığım tüm kaynakları kaynak gösterme ilkelerine uygun olarak kaynakçada belirttiğimi ve bu bölümler dışındaki tüm ifadelerin şahsıma ait olduğunu beyan ederim.

Yazar Adı Soyadı: Selin Özdemir

İmza:

JÜRİ ONAY SAYFASI

Selin Özdemir tarafından hazırlanan “Türkiye ve Güney Kore’deki Müzik Eğitimi Yaklaşımlarının İnsani Gelişme Endeksi Bağlamında İncelenmesi ve Değerlendirilmesi” adlı tez çalışması aşağıdaki jüri tarafından oy birliği ile Gazi Üniversitesi Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı’nda Doktora tezi olarak kabul edilmiştir.

Danışman: Prof. Dr. Mehmet Efe

Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

.....

Başkan: Prof. Şeyda Çilden

Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

.....

Üye: Prof. Ebru Karaağaç

Ankara Devlet Konservatuvarı, Hacettepe Üniversitesi

.....

Üye: Prof. Dr. Aytekin Albuz

Müzik Eğitimi Anabilim Dalı, Gazi Üniversitesi

.....

Üye: Dr. Öğr. Üyesi Kaan Yüksel

Devlet Konservatuvarı, Başkent Üniversitesi

.....

Tez Savunma Tarihi: 24/03/2021

Bu tezin Güzel Sanatlar Eğitimi Anabilim Dalı’nda Doktora tezi olması için şartları yerine getirdiğini onaylıyorum.

Prof. Dr. Yücel Gelişli

Eğitim Bilimleri Enstitü Müdürü

.....

*Sevgili anne ve babam
Nevin- Mehmet Emin Özdemir'e*

TEŞEKKÜR

Yükseköğrenim sürecimde daima yanımda olan, sanatçı ve akademik yönüyle her zaman örnek aldığım, sevgisini ve desteğini hep hissettiğim öğretmenim ve danışmanım Prof. Dr. Mehmet EFE'ye,

Bilgi ve fikirleriyle bana yön veren ve yardımcı olan; tez komitesinde bulunan değerli hocalarım Prof. Şeyda ÇİLDEN ve Prof. Dr. Ebru KARAAĞAÇ'a, değerli jüri üyeleri Prof. Dr. Aytekin ALBUZ ve Dr. Öğr. Üyesi Kaan YÜKSEL'e,

Çalışmanın Korece çevirilerinde yardımcı olan Sayın Sıla KARADAĞ'a,

Akademik yönleri ve arkadaşlıklarıyla bana destek olan değerli arkadaşlarım Dr. Sevilay KALAY MEYDAN, Sinem ARICI KETHÜDA, Doç. Dr. Ömer Bilgehan SONSEL, Dr. Çağla SERİN ÖZPARLAK, Aytaç ÖZGÜR SOY, Doç. Dr. Burcu KALKANOĞLU ve Güneş GÜRSOY'a

Arkadaşlıkları ve neşeleriyle hayatıma renk katan ve bu süreci “müzik” ile geçirmemi sağlayan canım arkadaşlarım Dr. Öğr. Üyesi Görkem KUMTEPE ve Dr. Öğr. Üyesi Akın KUMTEPE'ye,

Manevi destekleri için minnettar olduğum sevgili arkadaşlarım Uğur Can KARAKUŞ, Deniz ÖZDAMAR, Hazal ALBAYRAK UÇAK, Burak UÇAK, Sedenay AKBAŞ, Merve CESUR KARA, Umut KARA, Barış ÜNAL ve Ezgi BALKAŞ'a

İkinci ailem gibi olup ilgilerini esirgemeyen Hülya, Sezer, Doğançan ve Atakan ŞAM'a

Varlıklarıyla bana her zaman güç veren değerli dostlarım Cemre ALPTEKİN, Mehmet KAYA, Özgün EROĞLU'na,

Beni her zaman başarıya teşvik eden daimi destekçim canım kuzenim Onur Deniz UYSAL'a,

Benden desteklerini esirgemeyen saygıdeğer öğretmenlerim, çok sevgili arkadaşlarım ve yakınlarıma,

Eğitimci kişilikleriyle daima bana örnek olan, sonsuz sevgi, emek ve özveri ile beni yetiştiren ve her zaman yanımda olan canım annem Nevin ÖZDEMİR ve canım babam Mehmet Emin ÖZDEMİR’e sonsuz teşekkürler.

Selin ÖZDEMİR

TÜRKİYE VE GÜNEY KORE'DEKİ MÜZİK EĞİTİMİ YAKLAŞIMLARININ İNSANİ GELİŞME ENDEKSİ BAĞLAMINDA İNCELENMESİ VE DEĞERLENDİRİLMESİ

(Doktora Tezi)

Selin Özdemir

**GAZİ ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ**

Nisan 2021

ÖZ

1980 yılındaki Gayri Safi Milli Hasıla verilerine göre Türkiye'nin Güney Kore'den önde olduğu ancak 1990 yılında Güney Kore'nin Gayri Safi Milli Hasıla ve kişi başına düşen gelirinin Türkiye'nin önüne geçtiği görülmektedir. Güney Kore'nin ekonomik kalkınma anlamında gösterdiği bu başarıda, eğitim reformları ve bu konuda yürütülen kalkınma politikalarının önemli rolü olduğu düşünülmektedir. Bu araştırma, 1990-2019 yılları arası Türkiye ve Güney Kore'deki zorunlu eğitim programı kapsamında müzik öğretim programlarını, eğitim yaklaşımlarını, ülkelerin ekonomik gelişimini eğitilmiş insan farkındalığı perspektifinde incelemeyi amaçlamaktadır. Bu amaç doğrultusunda Türkiye ve Güney Kore'nin müzik öğretim programları, müzik eğitimi veren örgün eğitim kurumları, ülkelerin Gayri Safi Yurtiçi Hasıla ve eğitim bakanlıkları bütçe verileri, İnsani Gelişme Endeksi verileri 1990-2019 yılları arasında incelenmiştir. Çalışmada nitel araştırma modeline dayalı ilişkisel tarama deseni kullanılmış olup; durum saptaması ve değerlendirilmesi yapılmıştır. Araştırma sonucunda; Güney Kore'nin 1997 yılında Türkiye'nin ise 2015 yılında çok yüksek insani gelişmişlik düzeyine ulaştığı, 1990-2019 yılları arasında ise Güney Kore'nin Gayri Safi Yurtiçi Hasıla, Eğitim Bakanlığı'na ayrılan bütçe ve GSYH'den Eğitim Bakanlığı'na ayrılan bütçe oranı bakımından Türkiye'den daha yüksek düzeyde olduğu görülmüştür. Güney Kore'nin müzik dersi öğretim programlarını yaratıcı yetenekler yetiştirme, eleştirel düşünme, kendini ifade etme ve estetik bilinç oluşturma kavramları üzerine hazırladığı, Türkiye'nin ise daha çok müziksel kavram, müziksel algı, yaratıcılık, çalma ve söyleme kavramları üzerine hazırladığı sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler : İnsani gelişme endeksi, müzik eğitimi, müzik öğretim programı, Türkiye, Güney Kore,

Sayfa Adedi : xv+105

Danışman : Prof. Dr. Mehmet Efe

**DIFFERENT APPROACHES TO MUSIC EDUCATION IN TURKEY
AND SOUTH KOREA: A REVIEW AND EVALUATION WITHIN
THE CONTEXT OF THE HUMAN DEVELOPMENT INDEX
(PhD Thesis)**

Selin Özdemir

GAZİ UNIVERSITY

INSTITUTE OF EDUCATIONAL SCIENCES

April 2021

ABSTRACT

Turkey was determined to be in a better condition compared to South Korea in accordance with the Gross National Product data as of 1980; however pursuant to the data as of 1990 it was concluded that South Korea has taken precedence over Turkey in terms of Gross National Product and per capita income. Education reforms and development policies are considered to have played a significant role in South Korea's achievements in the field of economic development. This research aims to examine music education curriculums and the educational approaches implemented in Turkey and South Korea within the scope of compulsory education curriculum between 1990-2019 as well as the economic development of countries from the perspective of educated human awareness. Music education curriculums implemented in Turkey and South Korea, formal education institutions offering music education, Gross Domestic Product, budget figures allocated to the Ministries of Education and Human Development Index of two countries between 1990-2019 were examined in line with this purpose. A correlational survey design based on the qualitative research model was used in the study and the current situation was determined and evaluated in this respect. It has been concluded as a result of the research that South Korea and Turkey have achieved very high level of human development in 1997 and in 2015 respectively; however South Korea has taken presence over Turkey in terms of Gross Domestic Product, budget allocated to Ministry of Education and the rate of the budget allocated from GDP to the Ministry of Education between the years 1990-2019. It has further been concluded that South Korea has prepared its music lesson curriculum on the concepts of raising creative abilities, critical thinking, self-expression and aesthetic awareness whereas Turkey's music lesson curriculum was rather structured on concepts like musical notion, musical perception, creativity, playing and singing.

Keywords : Human development index, music education, music lesson
curriculum, Turkey, South Korea,
Number of Pages : xv+105
Thesis Advisor : Prof. Dr. Mehmet Efe

İÇİNDEKİLER

TELİF HAKKI VE TEZ FOTOKOPİ İZİN FORMU.....	i
ETİK İLKELERİ UYGUNLUK BEYANI.....	ii
JÜRİ ONAY SAYFASI.....	iii
TEŞEKKÜR.....	v
ÖZ.....	vii
ABSTRACT	viii
İÇİNDEKİLER.....	ix
TABLolar LİSTESİ.....	xiii
ŞEKİLLER LİSTESİ	xiv
SİMGELER VE KISALTMALAR LİSTESİ.....	xv
BÖLÜM I	
GİRİŞ	1
1.1. Problem Durumu	2
1.2. Araştırmanın Amacı	3
1.3. Araştırmanın Önemi.....	3
1.4. Problem Cümlesi.....	3
1.5. Alt Problemler	4
1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları	4
1.7. Varsayımlar	5
BÖLÜM II	
İLGİLİ ARAŞTIRMALAR	7
2.1. Konu ile İlgili Yurt İçinde Yapılan Araştırmalar	7

2.2. Konu ile İlgili Yurt Dışında Yapılan Araştırmalar	10
--	----

BÖLÜM III

KURAMSAL ÇERÇEVE	13
-------------------------------	-----------

3.1. Türkiye Cumhuriyeti Eğitim Sistemi Yapısı.....	13
---	----

3.2. Güney Kore Eğitim Sistemi Yapısı.....	23
--	----

3.3. İnsani Gelişme Endeksi ve Parametreleri.....	29
---	----

3.4. Eğitim, İnsani Gelişme ve Kalkınma İlişkisi	33
--	----

3.5. Sanat Eğitimi ve İnsani Gelişme İlişkisi	34
---	----

3.5.1. Müzik Eğitimi ve İnsani Gelişme İlişkisi	35
---	----

3.6. Eğitim ve Ekonomi İlişkisi	37
---------------------------------------	----

BÖLÜM IV

YÖNTEM.....	41
--------------------	-----------

4.1. Araştırmanın Modeli	41
--------------------------------	----

4.2. Verilerin Toplanması.....	42
--------------------------------	----

4.3. Verilerin Analizi.....	43
-----------------------------	----

BÖLÜM V

BULGULAR VE YORUM	45
--------------------------------	-----------

5.1. Türkiye ve Güney Kore'nin 1990-2019 Yılları Arasındaki Müzik Öğretim	
---	--

Programlarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	45
--	----

5.2. Türkiye ve Güney Kore'nin 1990-2000 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi	
---	--

Programlarına ve Yaklaşım Farklılıklarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	46
--	----

5.2.1. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 1991 Yılı Lise Müzik	
--	--

Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	46
---	----

5.2.2. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 1994 Yılı İlköğretim	
--	--

Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	47
---	----

5.2.3. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 1992 Yılı Müzik Dersi Öğretim	
--	--

Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	51
--	----

5.2.4. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 1997 Yılı Müzik Dersi Öğretim	
--	--

Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	52
--	----

5.2.5. Türkiye ve Güney Kore 1990-2000 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi	
---	--

Programlarının Yaklaşım Farklılıkları	55
---	----

5.3. Türkiye ve Güney Kore'nin 2000-2010 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi	
---	--

Programlarına ve Yaklaşım Farklılıklarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	56
--	----

5.3.1. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2006 Yılı İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	56
5.3.2. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2009 Yılı Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	58
5.3.3. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 2007 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	60
5.3.4. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 2009 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	63
5.3.5. Türkiye ve Güney Kore 2000-2010 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi Programlarının Yaklaşım Farklılıkları	68
5.4. Türkiye ve Güney Kore'nin 2010-2019 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi Programlarına ve Yaklaşım Farklılıklarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	69
5.4.1. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2018 Yılı İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	69
5.4.2. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2018 Yılı Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	71
5.4.3. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 2015 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar.....	72
5.4.4. Türkiye ve Güney Kore 2010-2019 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi Programlarının Yaklaşım Farklılıkları	76
5.5. Türkiye'de Bölgelere Göre Güzel Sanatlar Eğitim Kurumlarının Dağılımına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	77
5.6. Güney Kore'de Eyaletlere Göre Güzel Sanatlar Eğitim Kurumlarının Dağılımına İlişkin Bulgular ve Yorumlar	79
5.7. 1990-2019 Yılları Arasında Türkiye ve Güney Kore'nin İnsani Gelişme Endeks Verilerine İlişkin Bulgular ve Yorumlar	81
5.8. Türkiye ve Güney Kore'nin GSYH'den Eğitime Ayırdıkları Paylara İlişkin Bulgular ve Yorumlar	84
BÖLÜM VI	
SONUÇ VE ÖNERİLER	91
6.1. Sonuç	91

6.2. Öneriler	94
KAYNAKLAR.....	97
EKLER	103
Ek 1. TL-Dolar Kuru	104
Ek 2. Won- USD Kuru	105

TABLÖLAR LİSTESİ

Tablo 1. <i>İnsani Gelişme Endeksi'nin Boyut, Gösterge ve Değerleri</i>	31
Tablo 2. <i>İnsani Gelişme Endeksi Kategori ve Değer Aralıkları</i>	31
Tablo 3. <i>1990-2019 Yılları Arasındaki İnsani Gelişme Raporları</i>	32
Tablo 4. <i>Güney Kore, Japonya, ABD ve Türkiye'de Okullaşma Oranları (Brüt %)</i>	38
Tablo 5. <i>Türk Milli Eğitim Sisteminde Uygulanan Müzik Öğretim Programları</i>	45
Tablo 6. <i>Güney Kore Örgün Eğitim Sisteminde Uygulanan Öğretim Programları</i>	46
Tablo 7. <i>Türkiye Cumhuriyeti ve Güney Kore 1990-2000 Yılları Müzik Eğitimi Programı Özellikleri</i>	55
Tablo 8. <i>Türkiye Cumhuriyeti ve Güney Kore 2000-2010 Yılları Müzik Eğitimi Programı Özellikleri</i>	68
Tablo 9. <i>Türkiye Cumhuriyeti ve Güney Kore 2010-2019 Yılları Müzik Eğitimi Programı Özellikleri</i>	76
Tablo 10. <i>Türkiye'deki Güzel Sanatlar Liselerinin Bölgelere Dağılımı</i>	77
Tablo 11. <i>Türkiye'deki Lisans Düzeyinde Müzik Eğitimi Veren Kurumlar</i>	78
Tablo 12. <i>Güney Kore'deki Sanat Ortaokulu ve Liselerinin Eyaletlere Göre Dağılımı</i>	79
Tablo 13. <i>Güney Kore'de Müzik Bölümü Bulunan Üniversitelerin Eyaletlere Göre Dağılımı</i>	80
Tablo 14. <i>1990-2019 Türkiye Cumhuriyeti GSYH, MEB Bütçe ve MEB Bütçesinin GSYH'ye Oranı</i>	85
Tablo 15. <i>1990-2019 Güney Kore GSYH, MOE Bütçe ve MOE Bütçesinin GSYH'ye Oranı</i>	86

ŞEKİLLER LİSTESİ

Şekil 1. Kore Cumhuriyeti haritası.....	1
Şekil 2. T.C. MEB teşkilat şeması.....	16
Şekil 3. Türk milli eğitim sistemi.....	17
Şekil 4. YÖK teşkilat şeması. YÖK resmi sitesi.....	22
Şekil 5. Güney Kore Eğitim Bakanlığı teşkilat şeması	24
Şekil 6. Güney Kore eğitim sistemi.....	26
Şekil 7. Eğitim, insani gelişme ve kalkınma arasındaki bağlantılar.....	34
Şekil 8. (1962-2011) Tchaikovsky uluslararası keman yarışması başarı oranları.....	36
Şekil 9. (1935-2011) Wieniawski uluslararası keman yarışması başarı oranları	36
Şekil 10. 1990-2019 yılları Türkiye ve Güney Kore insani gelişme endeksi verileri.....	81
Şekil 11. 1990-1999 Güney Kore ve Türkiye'nin İGE değerleri.....	82
Şekil 12. 2000-2019 Güney Kore ve Türkiye'nin İGE değerleri.....	83
Şekil 13. 2010-2019 Güney Kore ve Türkiye'nin İGE değerleri.....	83
Şekil 14. 1990-2019 İnsani Gelişme Endeksi Güney Kore-Türkiye sıralaması	84
Şekil 15. 1990-2019 Türkiye- Güney Kore GSYH verileri	87
Şekil 16. 1990-2019 Türkiye-Güney Kore Eğitim Bakanlık bütçeleri	88
Şekil 17. 1990-2019 Türkiye-Güney Kore Eğitim Bakanlığı bütçelerinin GSYH'ye oranı	89

SİMGELER VE KISALTMALAR LİSTESİ

ARGEM	Araştırma Geliştirme Eğitim ve Uygulama Merkezi
EVDS	Elektronik Veri Dağıtım Sistemi
GSMG	Gayri Safi Milli Gelir
GSMH	Gayri Safi Milli Hasıla
GSYH	Gayri Safi Yurtiçi Hasıla
İGE	İnsani Gelişme Endeksi
KEDI	Korean Educational Development Institute
KESS	Korean Education Statistics Services
MEB	Milli Eğitim Bakanlığı
MOE	Kore Cumhuriyeti Eğitim Bakanlığı
NCIC	National Curriculum Information Center
OECD	Organisation for Economic Co-operation and Development
UNDP	United Nations Development Programme
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
UNICEF	United Nations International Children's Emergency Fund
YÖK	Yükseköğretim Kurulu

BÖLÜM I

GİRİŞ

Kore Cumhuriyeti (Güney Kore), Doğu Asya’da bulunan Kore Yarımadasının güney kısmında yer almaktadır. Doğusunda Büyük Okyanus’un kenar denizi olan Japon Denizi, güneyinde Kore Boğazı ve batısında Sarı Deniz ile çevrili ülkenin tek kara sınırı Kuzey Kore iledir. Yüz ölçümü yaklaşık 100.000 km², nüfusu 2019 yılı nüfus sayımlarına göre 51.78 milyon olan Kore Cumhuriyeti’nde tropikal ve muson iklimlerinin etkileri görülmektedir (Population and Housing Census, 2019, s. 1).

Şekil 1. Kore Cumhuriyeti haritası. (<https://www.anu.edu.au>)

Kore Cumhuriyeti üniter devlet yapısında olup, ülkede başkanlık sistemi uygulanmaktadır. Ülke 6 anakent, 9 eyalet yönetimi olarak 17 idari bölgeye ayrılmıştır. Bunlar: Seul, Busan, Daegu, Incheon, Gwangju Daejeon, Ulsan, Sejong, Gyeonggi-do, Gangwon-do, Kuzey Chungcheong, Güney Chungcheong, Kuzey Jeolla, Güney Jeolla, Kuzey Gyeongsang, Güney Gyeongsang, Jeju özel yönetim bölgesidir.

Kore Cumhuriyeti'nde kabine başkan, başbakan, başbakan yardımcıları ve 17 bakanlıktan oluşmaktadır.

1.1. Problem Durumu

İnsani Gelişme Raporu (2016)'nda belirtildiği üzere;

İnsani gelişme, insanların seçeneklerini artırma sürecidir. Öte yandan, insani gelişme aynı zamanda bir hedeftir; dolayısıyla hem bir süreç hem de bir sonuçtur. İnsani gelişme, insanların yaşamlarını şekillendiren süreçleri etkilemeleri gerektiğine vurguda bulunur. Bu bağlamda, ekonomik büyüme insani gelişme için önemli bir araç olmakla birlikte amaç değildir (s. 2).

Buna göre insani gelişme, insanların kendi yaşamlarını iyileştirme sürecinde, kendi yeteneklerini artırarak geliştirmesi olarak tanımlanabilir.

İnsani gelişme yaklaşımı, kalkınma söylemini maddi zenginlik gütmekten insan esenliğini artırmaya, geliri azami kılmaktan yetkinlikleri artırmaya, büyümeyi optimize etmekten özgürlükleri genişletmeye doğru kaydırdı. Bu kavram, salt ekonomilerin zenginliği yerine insanların yaşamlarının zenginliğine odaklandı ve böylelikle de kalkınma sonuçlarına bakış açısını değiştirdi (İnsani Gelişme Raporu, 2016, s. 2).

Ülkelerin toplumsal, ekonomik, siyasi ve eğitim alanında gelişmeyi hedeflemesi, insani gelişme üzerine daha fazla odaklanmalarına neden olmuştur.

Güney Kore, ikinci dünya savaşı sonrasında açlık sınırında olan bir ülkeyken, günümüzde dünyanın sayılı ekonomileri arasında yer almaktadır. Kore Eğitim Geliştirme Enstitüsü Sorumlusu "Meesook Kim" bu durumu şöyle özetlemektedir:

Bizim ana konumuz insan ilişkileridir. O nedenle, çocukların eğitime önem vererek, kendi geleceğimizi inşa ediyoruz. Dünya'nın dört bir yanındaki yetenekli çocuklar eğitim için Kore'ye geliyorlar. Kore, bilgi üzerine kurulu bir ulusun artık daha da ötesinde bir ülke olmuştur. En iyi eğitimi verebilmek amacıyla, uzay eğitimi dahil, en ileri bilgiler öğretilmektedir. Birçok insan Kore'de yaşanan ekonomik kalkınma hakkında bilgi edinmek istiyor. Kore Hızlı Ekonomik Büyüme Kurumunu tanımak ve Kore'nin farklı eğitim sistemini anlamak için çaba gösteriyor. 1962 yılında Kore'de kişi başına düşen gelir 110 \$ ve devlet bütçesi ise 50 milyon \$'dı. 2008 yılında ise kişi başı gelir 21 bin \$'ın üzerine çıktı ve ülkenin bütçesi 410 milyar \$'a kadar yükseldi. Kore 2010 Kasım ayında yapılacak G-20 ülkeleri zirvesinin ev sahibi olarak seçildi. Bugün dünyanın en büyük 13. ekonomisi konumunda olan bir ülkeyiz. Bu seviyeye ulaşmak için bilgiye ve insana yatırım yaptık" (T.B.M.M Meclis Araştırması Komisyonu Raporu, 2012, s. 283).

Meesook Kim'in de belirttiği üzere eğitim düzeyi, bir ülkenin ekonomik açıdan kalkınmasında ve toplumsal gelişmesinde en önemli unsurlardan biridir.

Eşiyok (2017, s. 121) çalışmasında 1960 yılında Türkiye'nin kişi başına Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (GSYH) değerinin Güney Kore'den yaklaşık 2,5 kat daha yüksek olduğunu 2015 yılında ise Türkiye'nin kişi başına gelirinin Güney Kore'ye göre %46 gerilediğini belirtmiştir. Güney Kore'nin ekonomik kalkınma anlamında gösterdiği bu başarıda, eğitim reformları ve bu konuda yürütülen kalkınma politikalarının önemli rolü olduğu düşünülmektedir.

Bu nedenden dolayı bu araştırmada, Türkiye ve Güney Kore'deki eğitim ve kalkınma politikaları ile ekonomik gelişme ilişkisi ve bunun sonucunda eğitilmiş toplum, insan farkındalığı, sanat ve müzik eğitimine olan etkileri incelenecektir.

1.2. Araştırmanın Amacı

Bu araştırma, Türkiye ve Güney Kore'deki zorunlu eğitim programı kapsamında 1990-2019 dönemleri çerçevesinde bu dönemdeki uygulamaları; müzik eğitim programları, eğitim yaklaşımları, ülkelerin ekonomisi ve eğitilmiş insan farkındalığı perspektifinde incelemeyi amaçlamaktadır.

1.3. Araştırmanın Önemi

Bu araştırma;

- Türkiye ve Güney Kore'deki müzik eğitimi programlarını ve yaklaşım farklılıklarını inceleyip karşılaştırdığı için,
- İnsani Gelişme Endeksi çerçevesinde Türkiye ve Güney Kore ekonomisinin eğitime olan etkisini incelediği için,
- Türkiye ve Güney Kore'nin gelişmişlik seviyelerinin müzik eğitime olan etkisini incelediği için önemlidir.

1.4. Problem Cümlesi

Bu araştırmanın problem cümlesi: Türkiye ve Güney Kore'deki müzik eğitimi yaklaşımlarının İnsani Gelişme Endeksi bağlamında inceleme ve değerlendirme sonuçları nasıldır? biçiminde oluşturulmuştur.

1.5. Alt Problemler

- 1- Türkiye ve Güney Kore’de 1990-2019 yılları arasında öğretim programlarının değişikliğe uğrama durumu nasıldır?
- 2- Türkiye ve Güney Kore’nin 1990-2000 yılları arasında müzik eğitimi programlarına yaklaşım farklılıkları nelerdir?
- 3- Türkiye ve Güney Kore’nin 2000-2010 yılları arasında müzik eğitimi programlarına yaklaşım farklılıkları nelerdir?
- 4- Türkiye ve Güney Kore’nin 2010- 2019 yılları arasında müzik eğitimi programlarına yaklaşım farklılıkları nelerdir?
- 5- Türkiye’de bölgelere göre güzel sanatlar eğitim kurumlarının dağılımı nasıldır?
- 6- Güney Kore’de eyaletlere göre güzel sanatlar eğitim kurumlarının dağılımı nasıldır?
- 7- 1990-2019 yılları arasında Türkiye ve Güney Kore’nin İnsani Gelişme Endeks sıralaması nasıldır?
- 8- Türkiye ve Güney Kore’nin GSYH’den eğitime ayırdıkları pay ne kadardır?

1.6. Araştırmanın Sınırlılıkları

Bu araştırma,

1. Türkiye ve Güney Kore’deki müzik eğitimi verilen örgün eğitim kademelerinden;
 - İlköğretim,
 - Ortaöğretim,
 - Lise,
 - Yükseköğretim ile,
2. 1990-2019 yılları arasındaki;
 - İlköğretim, ortaöğretim, lise müzik dersi öğretim programlarının genel amaçları,
 - İnsani Gelişme Endeks verileri,
 - Gayri Safi Yurtiçi Hasıla (GSYH) verileri,
 - Güney Kore Eğitim Bakanlığı ve Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı bütçeleri ile,
3. Ulaşılabilen kaynaklarla sınırlıdır.

1.7. Varsayımlar

Bu araştırmada:

1. İnsani Gelişme Endeksi'ndeki sıralamaların sanat (müzık) eğitimine ayrılan payla ilişkili olduğu,
2. Türkiye ve Güney Kore örneklerinin İnsani Gelişme Endeksi bağlamında sanat (müzık) eğitimi konusunda iki çarpıcı örnek olduğu,
3. Araştırma yönteminin, araştırma konusuna, amacına ve problem durumuna uygun olduğu,
4. Literatür taraması ile elde edilen verilerin doğru olduğu varsayılmıştır.

BÖLÜM II

İLGİLİ ARAŞTIRMALAR

Araştırmanın bu bölümünde konu ile ilgili yurt içi ve yurt dışında yapılan araştırmalar incelenmiştir. Araştırmalar yapıldıkları yıllara göre sıralanmıştır.

2.1. Konu ile İlgili Yurt İçinde Yapılan Araştırmalar

Cho (1997) “*Güney Kore Eğitim Sistemi ile Türkiye Eğitim Sisteminin Karşılaştırılması*” başlıklı yüksek lisans tezinde her iki ülkenin eğitim sisteminin özelliklerini incelemeyi, benzer ve farklı olan yönleri tespit etmeyi amaçlamıştır. Araştırma, Güney Kore ve Türkiye eğitiminin tarihçesi, eğitim mevzuatları, eğitim programları, öğretmen yetiştirme politikaları ve ülkelerin eğitim ve öğretim finansmanı konularını kapsamaktadır. Araştırma kaynakları toplanırken Seoul, İstanbul ve Ankara il kütüphaneleri, Güney Kore Eğitim Bakanlığı ve Türkiye Milli Eğitim bakanlığından ve kültür ataşeliklerinden faydalanılmıştır. Araştırma sonucunda eğitim tarihi açısından her iki ülkenin de yaşadığı iktisadi, siyasi, kültürel değişimlerin farklı gelişim aşamaları izlediği, iki ülkenin eğitim teşkilatlarının benzer yapıya sahip olduğu, her iki ülkede de mesleki ve teknik eğitimin benzer özelliklere sahip olduğu, finansman bakımından Güney Kore’de devlet bütçesinden Türkiye’ye göre daha fazla bir payın eğitime aktarıldığı ortaya çıkmıştır.

Ünal ve Ünal (2010) “*Türkiye’de Ortaöğretim Programlarının Gelişimi*” başlıklı makalesinde 1922, 1924, 1927, 1931, 1952, 1957, 1974 ve 2005 yılları lise programları ve ilgili yıllar arasında yapılan programların gelişimini incelemeyi amaçlamıştır. Çalışmada tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma sonucunda Türkiye’deki program geliştirme çalışmalarının, araştırmaya dayalı süreç kapsamında algılanmayıp kişisel ya da kurumsal inisiyatif ile yürütüldüğü, bu nedenle programların parça parça olduğu, süreklilik taşımadığı ve program geliştirme ilkelerine uygun olmadığı konusunda eleştirilmiştir.

Levent ve Gökkaya (2014) “*Güney Kore’nin Ekonomik Başarısının Altında Yatan Eğitim Politikaları*” adlı makalesinde Güney Kore’nin ekonomik başarısının altında yatan eğitim politikalarını incelemeyi amaçlamıştır. Çalışmada Güney Kore’ye eğitimde başarıyı getiren faktörler; genel bütçeden eğitime ayrılan payın yüksek olması, öğretmen eğitime verilen önem, yükseköğretimde kalite yaklaşımı, bilim ve teknoloji alanındaki hedefler, İngilizce eğitime verilen önem, bilişim teknolojilerinin eğitimde etkili kullanımı, üstün yeteneklilerin eğitimi ve öğretmen maaşlarının yüksek olması gibi alt başlıklar incelenmiştir. Araştırma sonucunda 1962 ile 1997 yılları arasında hazırlanan beş yıllık ekonomik kalkınma planının Güney Kore’nin kalkınmasındaki rolünün büyük olduğu, nitelikli insan gücü üreten eğitimin önemli olduğu, Güney Kore’nin eğitimde özellikle son 30 yıldaki başarısında inovasyon ve teknolojinin etkili kullanımına öncelik verdiği ve eğitimde fırsat eşitliğini temel alan müfredat uygulamasının Güney Kore’nin eğitimde başarılı olmasında önemli bir etken olduğu ortaya çıkmıştır.

Cho (2017) “*Güney Kore ve Türkiye’deki Lise Tarih Öğretim Programlarının Karşılaştırılması*” başlıklı yüksek lisans tezinde Kore ve Türkiye’deki lise öğrencilerinin tarih öğretim programları karşılaştırarak iki ülkedeki tarih eğitiminin niteliğini belirlemeyi ve tarih programlarının amaçlarını çağdaş tarih eğitiminin beş unsuru çerçevesinde karşılaştırarak benzerliklerin ve farklılıkların neler olduğunu belirlemeyi amaçlamıştır. Araştırmada doküman analizi tekniği ve betimsel analiz tekniği kullanılmıştır. Araştırma sonucunda Kore’deki tarih öğretim programlarında tarihsel düşünme becerisine geniş bir yer verildiği ve program içeriğinin dünya tarihi ile ilişkilendirilmesinin Türkiye’dekinden daha fazla yapıldığı ve bunun önemli bir durum olduğu, her iki ülkede de tarih öğretiminde öğrencilere tarihsel düşünme becerilerini kazandırmayı esas aldığı, Türkiye’den farklı olarak Kore’de teknoloji sistemleri ile öğretimin ağırlıklı olduğu ve Kore’de eleştirel düşünme becerisi kazandırmanın ön planda olduğu ortaya çıkmıştır.

Varol (2017) “*Türkiye’de Bilgi Ekonomisi ve Türkiye-Güney Kore Karşılaştırması*” başlıklı yüksek lisans tezinde bilgi ekonomisinin iki ülke arasındaki gelişme düzeyini karşılaştırmayı, farklılık nedenlerini ortaya koymayı ve özellikle Güney Kore’nin başarısı altında yatan unsurları ortaya çıkarmayı amaçlamıştır. Araştırma korelasyon analizi yöntemi ile yapılmıştır. Türkiye ve Güney Kore öncelikle teorik anlamda karşılaştırılmış sonra korelasyon analizi ile sayısal anlamda karşılaştırma yapılmıştır. Yapılan analizler iktisat mantığıyla yorumlanmış ve araştırma sonucunda Güney Kore’nin Türkiye’den farklı olarak özellikle teknoloji, ar-ge, eğitim, patent gibi önemli alanlarda yatırımlar yaptığı ve

bilgi ekonomisi anlamında sürekli bir gelişim gösterdiği, Güney Kore'nin Türkiye'den oldukça ileri bir seviyede olduğu ortaya çıkmıştır.

Aytekin ve Tertemiz (2018) *“PISA Sonuçlarının (2003-2015) Eğitim Sistemi ve Ekonomik Göstergeler Kapsamında İncelenmesi: Türkiye ve Güney Kore Örneği”* başlıklı makalesinde Türkiye ve Güney Kore'nin PISA sonuçlarını karşılaştırırken eğitim sistemlerini ortaya koymayı ve ülkelerin ekonomik göstergelerini karşılaştırmalı olarak incelemeyi amaçlamıştır. Araştırma sonucunda, 2003-2015 yılları arasında gerçekleştirilen PISA sonuçlarında Güney Kore'nin tüm alanlardaki başarı ortalamalarının Türkiye'den yüksek olduğu, Güney Kore'nin ezbere dayalı, öğretmen merkezli bir sistemden öğrenen merkezli ve pratiğe dayanan bir eğitim politikası benimsediği, eğitim ve yetişmiş insan gücü faktörlerinin ekonomik kalkınmada en önemli unsurların başında geldiğini ortaya koymaktadır. Çalışmada eğitim politikalarımızın gözden geçirilmesi, eğitim sisteminin kısa vadeli değişiklikler yerine uzun vadeli olumlu örnekleri dikkate alarak 21. Yüzyıl becerilerini kazandırmayı ve aktif bireyler yetiştirmeyi amaçlaması önerilmiştir.

İstikbal (2018) *“Güney Kore'nin 1. ve 2. Ekonomik Kalkınma Planları ile Türkiye'nin 1. ve 2. Beş Yıllık Ekonomik Kalkınma Planlarının Politik Ekonomi Açısından Karşılaştırılması”* başlıklı yüksek lisans tezinde iki ülkenin uluslararası politik ekonomi açısından 1. ve 2. ekonomik kalkınma planlarının karşılaştırılmasını yapmış ve Türkiye'nin ekonomik kalkınma planlarını, Güney Kore'nin ekonomik kalkınma planlarının gerisine düşüren nedenleri ortaya koymayı amaçlamıştır. Güney Kore ve Türkiye, İkinci Dünya Savaşı sonrası değişen dünya düzeni ile birlikte ekonomik olarak kalkınma planları uygulamışlardır. Araştırma sonucunda, uygulanan bu planlarda Güney Kore ihracatçı kalkınma stratejisi sayesinde hızla ihracatını arttırırken aynı zamanda sanayi ve imalat alt yapısını kuvvetlendirmek için korumacı politikalar benimsediği, ulusal rekabet düzeyinden ekonomiye daha iyi bir şekilde enjekte olduğu, Türkiye'nin uygulamış olduğu ekonomik kalkınma planları beraberinde büyüyen bir ekonomiyi getirse de Güney Kore gibi hedeflenen stratejik sektörlerin olmayışı Türkiye'yi ekonomik başarı açısından geri plana düşürdüğü, Türkiye'nin ihracatçı anlayışının Güney Kore'ye göre farklılaşması ve benimsenen iç pazar hedefinin ekonomik rekabette ve ihracat rakamlarında ilerleyen yıllarda Türkiye'yi geri plana düşürdüğü ve Türkiye'de uygulanan ithal ikameci anlayışın uzun dönemli olarak piyasayı ve firmaları etkilediği, Güney Kore gibi erken dönemli geçiş hamlesi yapamadığı, Güney Kore'nin tarihsel olarak aldığı tecrübeyle ekonomik kalkınma planlarında daha başarılı olduğu ortaya çıkmıştır.

Kerimoğlu (2019) “*Türkiye ve Güney Kore Eğitim Sistemlerinin Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi*” başlıklı yüksek lisans tezinde iki ülkenin eğitim sistemlerinin tarihsel gelişim sürecindeki benzer ve farklı yönlerinin neler olduğunu karşılaştırmalı olarak incelemeyi ve iki ülkenin eğitim sistemlerinin başarılı ve eksik yönlerini ortaya çıkarmayı amaçlamıştır. Araştırmada tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırma sonucunda, eğitim sistemleri bakımından Güney Kore’nin gelişen çağa daha hızlı adapte olduğu ve eğitimde daha proaktif olduğu, Türk eğitim sisteminde yapılan düzenlemelerin sıklığı sebebiyle eğitimi yavaşlatan bir yapıya sürüklediği, Güney Kore’deki okullaşma oranının Türkiye’ye kıyasla daha fazla olduğu, Güney Kore’de ilköğretim ve ortaöğretim düzeyindeki öğrenci başına yapılan harcama miktarının Türkiye’dekine göre yaklaşık 3 kat daha fazla olduğu ortaya çıkmıştır.

Özalp ve Özdemir (2020) “*Güney Kore Sanat Eğitiminin Yapı, Eğitim ve Kültür Bağlamında Değerlendirilmesi*” başlıklı makalesinde Güney Kore ilkokul ve ortaokul kurumlarının sanat eğitimi anlayışının yapısal, kültürel ve eğitim açısından incelemeyi amaçlamıştır. Araştırmada sanat eğitimi derslerinin yapısal, kültürel ve eğitim özelliklerini anlamaya yönelik görüşme soruları sorulmuş ve betimsel analiz ile değerlendirilmiştir. Araştırma sonucunda Güney Kore sanat eğitiminin, öğrencilerin yaratıcılığını, kültür okuryazarlığını ve eleştirel düşünme becerisini geliştirmeyi hedefleyen bir anlayışa sahip olduğu, çağdaş sanat eğitimi anlayışına göre sanat derslerinde görsel ve popüler kültür ürünleri geleneksel sanatla bütünleştirilmeye çalışıldığı ve katılımcıların derslerinde Türk kültürü ve sanatı ile ilgili bir inceleme yapmadıkları ortaya çıkmıştır.

2.2. Konu ile İlgili Yurt Dışında Yapılan Araştırmalar

Choi (2007) “*The History of Korean School Music Education*” başlıklı makalesinde Kore müzik eğitimi tarihini, savaş sonrası dönem (1945-1960), ulusal kalınma dönemi (1960-1979), stabilite dönemi (1980-1987) ve 21. Yüzyıla doğru (1988-2005) olmak üzere dört döneme ayırmaktadır. Çalışmada her dönem sosyoekonomik verilerle ilişkilendirilmekte ve belirli zaman dilimlerinde kullanılan müzik felsefelerinin yaklaşımlarının ve repertuvarının dönüşümü, değişimi ile ilgili kapsamlı konuları içermektedir. Çalışma, 1945-2005 yılları arasında Kore Cumhuriyeti’ndeki siyasi, ekonomik, sosyal, kültürel ve eğitimsel gelişmelerle ilişkilendirilerek eğitimi tarihsel ve sosyal bir bağlama oturtmayı amaçlamaktadır. Çalışma sonucunda, müzik eğitimi üzerindeki siyasi etki azaldıkça eğitimcilerin estetik algı ve duyarlılığın gelişimini vurguladıkları, ülkedeki ekonomik

büyümenin müzik programlarına katkıda bulunduğu, müzik eğitimi toplumsal değişimlere açık hale geldikçe yurtdışındaki kültürlerden şarkılar dahil edilerek sınıfta müzik teknolojisinin kullanımının teşvik edildiği ve Kore geleneklerine sahip çıkmayı ve saygıyı teşvik etmeye yönelik olan sürekli çabalar, öğretim programına dahil edilen Kore Geleneksel Müziğinin yüzdesinde önemli bir artışa yol açtığı ortaya çıkmıştır.

Kim (2013) “*A History of Curriculum Thought in South Korea: 57BCE-1987*” başlıklı doktora tezinde 1945’ten 1987’ye kadar Kore Cumhuriyeti’nde ortaya çıkan yorumlarla birlikte müfredat kitaplarının kronolojisini sunmaktadır. Çalışmanın odakları Kore Cumhuriyeti’nde müfredat çalışmaları tarihi, müfredat çalışmalarındaki teori ve pratik ilişkisi ve müfredat çalışmalarındaki okul düşünceleridir. Araştırmanın geniş amacı, ABD’deki Güney Kore eğitime artan ilgi ve Güney Kore’deki müfredat çalışmalarını anlamak bağlamında, ilgi alanları ve mesleki uğraşları Güney Kore’de eğitim ve müfredat çalışmaları ile ilgilenen herkese yardımcı olmaktır. Araştırma tarihsel bir çalışma olup, 1945’ten 1987 kadar çıkan yaklaşık 150 müfredat kitabı ve makale seçilip analiz edilmiş ve tartışılmıştır.

So ve Kang (2014) “*Curriculum in Korea: Issues and Challenges for Twenty-first Century Learning*” başlıklı makalede Güney Kore’nin ilk ve ortaöğretim seviyelerinde elde ettiği başarıların sürdürülebilirliği ve 21. yüzyılın öğrenme ekolojisi çerçevesinde öğretim programları ve reformlarını tartışmayı amaçlamaktadır. Çalışmada, Kore eğitim sisteminin, öğrencilerin öğrenmeye olan düşük ilgi seviyeleri, azalan mutluluk endeksi ve ulusal müfredat nedeniyle öğretmenlerin giderek vasıfsızlaşması ile ilgili sorunlarla karşı karşıya olduğunu vurgulamaktadır. Kore eğitim sisteminde bilgi dağıtımından yetkinlik gelişimine, akademik mükemmellikten, öğrenci mutluluğuna ve öğretmelerin bu problemlerin üstesinden gelip 21. yüzyıl öğrenme ekolojisine aktif bir şekilde karşılık vermeye geçerken meydana gelen mevcut gelişimi açıklamaktadır. Çalışma bu reformların gerçekleştirilebilmesi için okul uygulamaları, öğretmenlerin mesleki gelişimi ve sosyo-kültürel yapılar açısından değişikliklerin takip edilmesi gerekliliğini önermektedir.

BÖLÜM III

KURAMSAL ÇERÇEVE

3.1. Türkiye Cumhuriyeti Eğitim Sistemi Yapısı

1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda belirtildiği üzere, Türk Millî Eğitiminin genel amacı;

Türk milletinin bütün fertlerini,

1. Atatürk inkılap ve ilkelerine ve Anayasada ifadesini bulan Atatürk milliyetçiliğine bağlı; Türk Milletinin millî, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen, koruyan ve geliştiren; ailesini, vatanını, milletini seven ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve Anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar olarak yetiştirmek,
2. Beden, zihin, ahlak, ruh ve duygu bakımlarından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş bir kişiliğe ve karaktere, hür ve bilimsel düşünme gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı, kişilik ve teşebbüse değer veren, topluma karşı sorumluluk duyan; yapıcı, yaratıcı ve verimli kişiler olarak yetiştirmek,
3. İlgi, istidat ve kabiliyetlerini geliştirerek gerekli bilgi, beceri, davranışlar ve birlikte iş görme alışkanlığı kazandırmak suretiyle hayata hazırlamak ve onların, kendilerini mutlu kılacak ve toplumun mutluluğuna katkıda bulunacak bir meslek sahibi olmalarını sağlamak,

Böylece bir yandan Türk vatandaşlarının ve Türk toplumunun refah ve mutluluğunu artırmak; öte yandan milli birlik ve bütünlük içinde iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmayı desteklemek ve hızlandırmak ve nihayet Türk Milletini çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı, seçkin bir ortağı yapmaktır (Millî Eğitim Temel Kanunu, 1973, s. 5101-5102).

Belirtilen genel amaçlar çerçevesinde, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu'nda Türk milli eğitimine yön veren temel ilkeler;

- Genellik ve eşitlik,
- Ferdin ve toplumun ihtiyaçları,
- Yöneltilme,
- Eğitim hakkı,
- Fırsat ve imkân eşitliği,
- Süreklilik,
- Atatürk İnkılap ve İlkeleri ve Atatürk Milliyetçiliği,

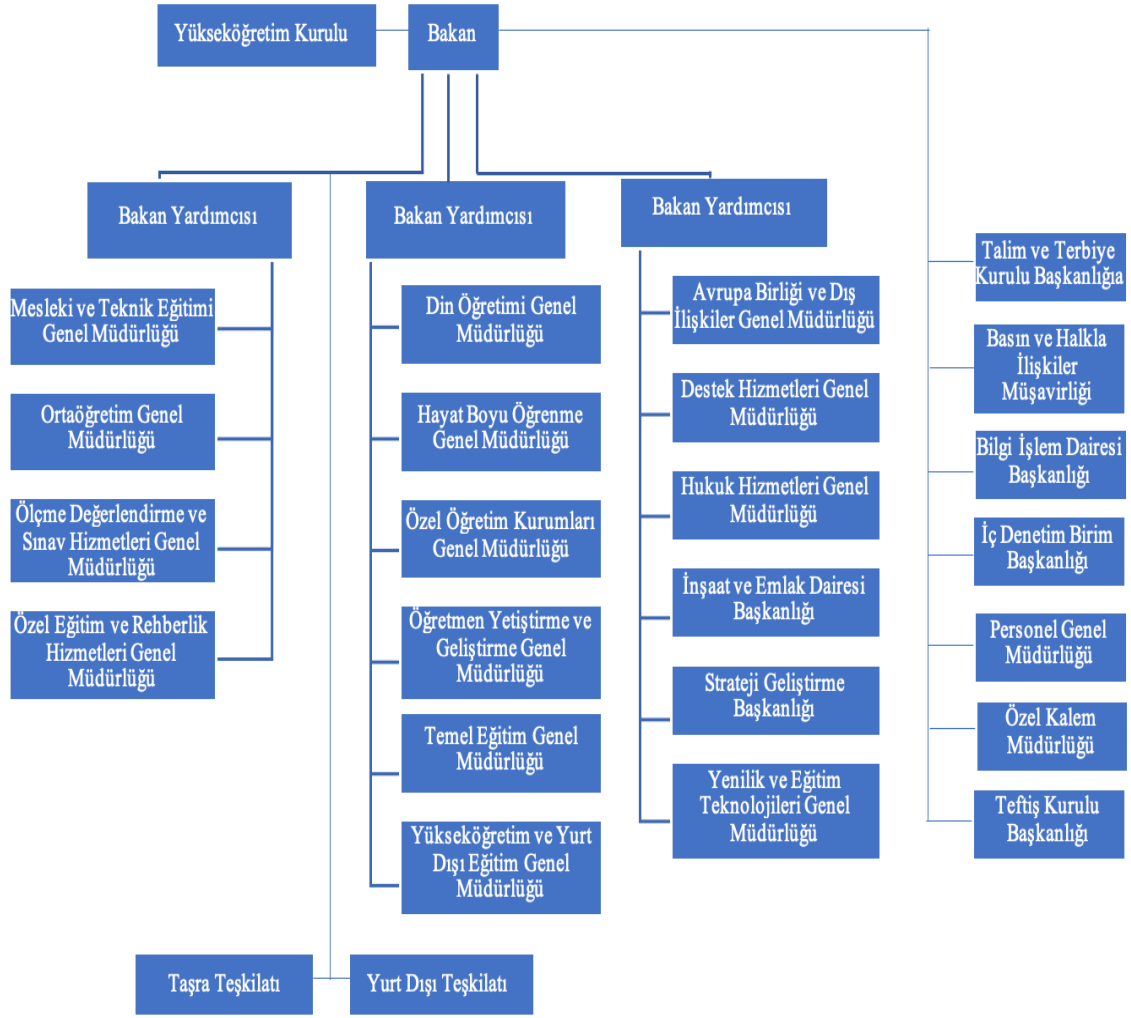
- Demokrasi eğitimi,
- Laiklik,
- Bilimsellik,
- Planlılık,
- Karma eğitim,
- Eğitim kampüsleri ve okul ile ailenin iş birliği,
- Her yerde eğitim olarak belirtilmiştir (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1973, s. 5102-5104).

Türk Milli Eğitim Sistemi, kamu yönetiminde olduğu gibi merkeziyetçi olarak örgütlenmiştir. Türkiye Cumhuriyeti'nde eğitim ve öğretim hizmetlerinden Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) sorumludur. “Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi” ile belirlenen MEB’in görev ve yetkileri aşağıda sunulmuştur:

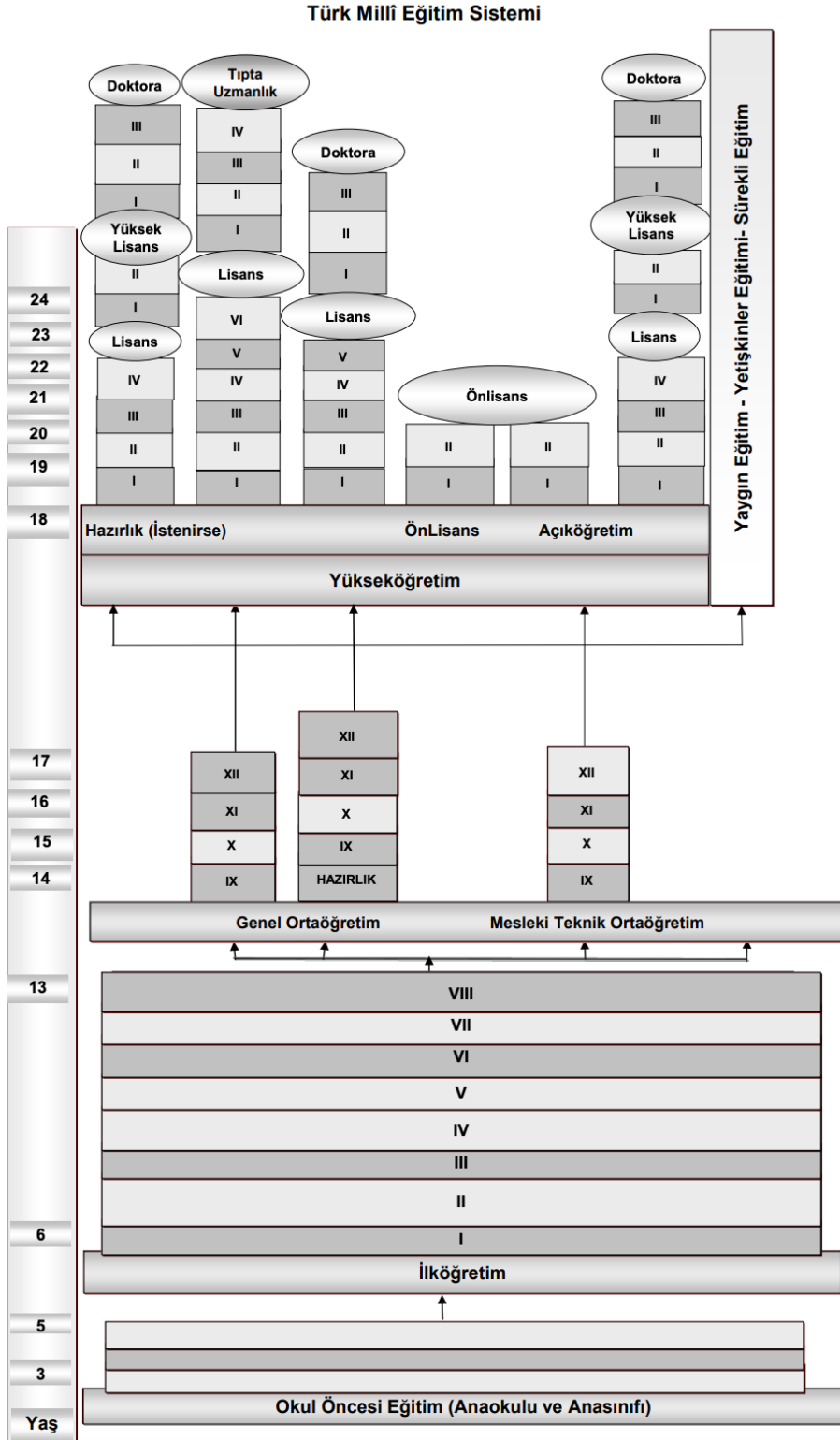
- Okul öncesi, ilk ve orta öğretim çağındaki öğrencileri bedenî, zihnî, ahlakî, manevî, sosyal ve kültürel nitelikler yönünden geliştiren ve insan haklarına dayalı toplum yapısının ve küresel düzeyde rekabet gücüne sahip ekonomik sistemin gerektirdiği bilgi ve becerilerle donatarak geleceğe hazırlayan eğitim ve öğretim programlarını tasarlamak, uygulamak, güncellemek; öğretmen ve öğrencilerin eğitim ve öğretim hizmetlerini bu çerçevede yürütmek ve denetlemek,
- Eğitim ve öğretimin her kademesi için ulusal politika ve stratejilerin belirlenmesi amacıyla gerekli çalışmaları yapmak, uygulamak, uygulanmasını izlemek ve denetlemek, ortaya çıkan yeni hizmet modellerine göre güncelleyerek geliştirmek,
- Eğitim sistemini yeniliklere açık, dinamik, ekonomik ve toplumsal gelişimin gerekleriyle uyumlu biçimde güncel teknik ve modeller ışığında tasarlamak ve geliştirmek,
- Eğitime erişimi kolaylaştıran, her vatandaşın eğitim fırsat ve imkânlarından eşit derecede yararlanabilmesini teminat altına alan politika ve stratejilerin geliştirilmesi amacıyla çalışmalar yapmak, belirlenen politikaları uygulamak, uygulanmasını izlemek ve koordine etmek,
- Kız öğrencilerin, engellilerin ve toplumun özel ilgi bekleyen diğer kesimlerinin eğitime katılımını yaygınlaştıracak politika ve stratejilerin geliştirilmesi amacıyla gerekli çalışmaları yapmak, belirlenen politikaları uygulamak ve uygulanmasını koordine etmek,
- Özel yetenek sahibi kişilerin bu niteliklerini koruyucu ve geliştirici özel eğitim ve öğretim programlarını tasarlamak, uygulamak ve uygulanmasını koordine etmek,

- Yükseköğretim kurumları dışındaki eğitim ve öğretim kurumlarını açmak, açılmasına izin vermek ve denetlemek,
- Yurtdışında çalışan veya ikamet eden Türk vatandaşlarının eğitim ve öğretim alanındaki ihtiyaç ve sorunlarına yönelik çalışmaları ilgili kurum ve kuruluşlarla işbirliği içinde yürütmek,
- Yükseköğretim dışında kalan ve diğer kurum ve kuruluşlarca açılan örgün ve yaygın eğitim ve öğretim kurumlarının denklik derecelerini belirlemek, program ve düzenlemelerini hazırlamak,
- Yükseköğretimin millî eğitim politikası bütünlüğü içinde yürütülmesini sağlamak için, 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu ile Bakanlığa verilmiş olan görev ve sorumlulukları yerine getirmek,
- Kanunlarla ve Cumhurbaşkanlığı kararnameleriyle verilen diğer görevleri yapmak (T.C. Resmi Gazete, 2018, s. 158).

MEB; merkez, taşra ve yurt dışı teşkilatlarından oluşmaktadır. MEB resmi sitesinde yer alan teşkilat şemasına göre oluşturulan Şekil ...'de görüldüğü üzere bakanlığın hizmet birimleri; Temel Eğitim, Ortaöğretim, Mesleki ve Teknik Eğitim, Din Öğretimi, Özel Eğitim ve Rehberlik Hizmetleri, Hayat Boyu Öğrenme, Özel Öğretim Kurumları, Yenilik ve Eğitim Teknolojileri, Öğretmen Yetiştirme ve Geliştirme, Ölçme Değerlendirme ve Sınav Hizmetleri, Yükseköğretim ve Yurt Dışı Eğitim, Avrupa Birliği ve Dış İlişkiler, Personel, Hukuk Hizmetleri ve Destek Hizmetleri Genel Müdürlüklerinden, Talim ve Terbiye Kurulu, Teftiş Kurulu, Strateji Geliştirme, Bilgi İşlem Dairesi, İnşaat ve Emlak Dairesi Başkanlıklarından, Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliği ve Özel Kalem Müdürlüğü'nden oluşmaktadır.

Şekil 2. T.C. MEB teşkilat şeması. (<http://www.meb.gov.tr/meb/teskilat.php>)

Şekil 3. Türk milli eğitim sistemi. (Millî Eğitim İstatistikleri, 2020, s. xxiv)

Şekil 3’te görüldüğü üzere, Türkiye Cumhuriyeti’nde eğitim sistemi örgün ve yaygın eğitim olmak üzere iki ana bölüme ayrılmıştır. Örgün Eğitim; okul öncesi, ilköğretim, ortaöğretim ve yükseköğretim olmak üzere dört kademedan oluşmaktadır.

Okul öncesi eğitim; zorunlu eğitim çağına gelmemiş çocukların eğitimini kapsamaktadır. Türkiye’de okul öncesi eğitim zorunlu değildir. “Okul öncesi eğitim kurumları; bağımsız anaokulları olarak açılabileceği gibi çocuk gelişimi ve eğitim alanı olan mesleki ve teknik ortaöğretim kurumlarında uygulama sınıfı olarak da açılabilmektedir” (Milli Eğitim İstatistikleri, 2020, s. 13). Okul öncesi eğitimin amacı, 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu’nda belirtildiği üzere;

1. “Çocukların beden, zihin ve duygu gelişmesini ve iyi alışkanlıklar kazanmasını sağlamak,
2. Onları ilköğretime hazırlamak,
3. Şartları elverişsiz çevrelerden ve ailelerden gelen çocuklar için ortak bir yetişme ortamı yaratmak,
4. Çocukların Türkçeyi doğru ve güzel konuşmalarını sağlamaktır” (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1973, s. 5104-1)

Zorunlu ilköğretim çağı, 6-14 yaş grubundaki çocukları kapsamaktadır. 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu’nda belirtildiği üzere “ilköğretim kurumları; dört yıl süreli ve zorunlu ilkokullar ile dört yıl süreli, zorunlu ve farklı programlar arasında tercihe imkan veren ortaokullar ile imam-hatip ortaokullarından oluşmaktadır.” (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1973, s. 5105). İlköğretimin amacı; her Türk çocuğunun iyi birer vatandaş olabilmesi için, gerekli temel bilgi, beceri, davranış ve alışkanlık kazanmasını, milli ahlak ve anlayışına uygun olarak yetişmesini, ilgi, istidat ve kabiliyetleri yönünden hayata ve bir üst öğrenime hazırlanmasını sağlamaktır (Milli Eğitim İstatistikleri, 2020, s. 14).

Ortaöğretim, ilköğretimden sonra en az dört yıl zorunlu eğitim veren genel, mesleki ve teknik olmak üzere örgün veya yaygın eğitim veren öğretim kurumlarını kapsamaktadır. Ortaöğretimin amaç ve görevleri; milli eğitimin genel amaçlarına ve temek ilkelerine uygun olarak,

1. Bütün öğrencilere ortaöğretim seviyesinde asgari ortak bir genel kültür vermek suretiyle onlara kişi ve toplum sorunlarını tanımak, çözüm yolları aramak ve yurdun iktisadi, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunmak bilincini ve gücünü kazandırmak,

2. Öğrencileri, çeşitli program ve okullarla ilgi, istidat ve kabiliyetleri ölçüsünde ve doğrultusunda yüksek öğretime veya hem mesleğe hem de yüksek öğretime veya hayata ve iş alanlarına hazırlamaktır (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1973, s. 5106).

Ortaöğretim, çeşitli programlar uygulayan liseler ve mesleki eğitim merkezlerinden oluşmaktadır. Bunlar; fen liseleri, sosyal bilimler liseleri, Anadolu liseleri, güzel sanatlar liseleri, spor liseleri, anadolu imam hatip liseleri, mesleki ve teknik anadolu liseleri, mesleki ve teknik eğitim merkezleri, çok programlı anadolu liseleri, özel eğitim meslek liseleri, mesleki eğitim merkezleri, eğitim kampüsleri, bünyesinde özel ortaöğretim programı uygulayan Araştırma Geliştirme Eğitim ve Uygulama Merkezlerinden (ARGEM) oluşmaktadır. MEB Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği'nde belirtildiği üzere,

Ortaöğretim kurumlarının amaçları;

- Öğrencileri bedenî, zihnî, ahlâkî, manevî, sosyal ve kültürel nitelikler yönünden geliştirmeyi, demokrasi ve insan haklarına saygılı olmayı, çağımızın gerektirdiği bilgi ve becerilerle donatarak geleceğe hazırlamayı,
- Öğrencileri ortaöğretim düzeyinde ortak bir genel kültür vererek yükseköğretime, mesleğe, hayata ve iş alanlarına hazırlamayı,
- Eğitim ve istihdam ilişkilerinin Bakanlık ilke ve politikalarına uygun olarak sağlıklı, dengeli ve dinamik bir yapıya kavuşturulmasını,
- Öğrencilerin öz güven, öz denetim ve sorumluluk duygularının geliştirilmesini,
- Öğrencilere çalışma ve dayanışma alışkanlığı kazandırmayı,
- Anadolu imam hatip liselerinde; imamlık, hatiplik ve Kur'an kursu öğreticiliği gibi dinî hizmetlerin yerine getirilmesine kaynaklık edecek gerekli bilgi ve becerilerin kazandırılmasını
- Öğrencilerin dünyadaki gelişme ve değişimleri izleyebilecek düzeyde yabancı dil öğrenebilmelerini,
- Öğrencilerin bilgi ve becerilerini kullanarak proje geliştirerek bilgi üretebilmelerini,
- Teknolojiden yararlanarak nitelikli eğitim verilmesini,
- Hayat boyu öğrenmenin bireylere benimsetilmesini,
- Eğitim, üretim ve hizmette uluslararası standartlara uyulmasını ve belgelendirmenin özendirilmesini
- Fen liseleri, fen ve matematik alanlarında; sosyal bilimler liseleri, edebiyat ve sosyal bilimler alanlarında öğrencilerin bilim insanı olarak yetiştirilmelerine kaynaklık etmeyi

- Güzel sanatlar liseleri, öğrencilere güzel sanatlarla ilgili temel bilgi ve beceriler kazandırmayı ve güzel sanatlar alanında nitelikli insan yetiştirilmesine kaynaklık etmeyi,
- Spor liseleri, öğrencilere beden eğitimi ve spor alanında temel bilgi ve beceriler kazandırmayı, beden eğitimi ve spor alanında nitelikli insan yetiştirilmesine kaynaklık etmeyi,
- Mesleki ve teknik ortaöğretim kurumlarında; Sanayi, ticaret, tekstil, inşaat, turizm, kimya, tarım, sağlık ve benzeri alanlarda ulusal ve uluslararası standartlar ve sınıflamalara, ulusal yeterliklere ve mevzuata dayalı olarak işgücü piyasasının ihtiyaç duyduğu nitelikte işgücünün yetiştirilmesi, mesleki bilgi ve becerilerin güncellenmesi ve uygulanan programlarla girişimcilik bilinci, meslek ahlâkı, iş sağlığı ve güvenliği, sosyal ve çevresel sorumluluk bilinci ile iş alışkanlığı kazandırılarak istihdama hazırlanmasını,
- Önceki öğrenmelerin tanınması, mesleki eğitim belgelerinin denkliği ve belgelendirilmesini
- Anadolu imam-hatip liseleri ve imam-hatip liselerinde; imamlık, hatiplik ve Kur'an kursu öğreticiliği gibi dinî hizmetlerin yerine getirilmesine kaynaklık edecek gerekli bilgi ve becerilerin kazandırılmasını,
- Bünyesinde özel ortaöğretim programı uygulanan ARGEM, özel yetenekli öğrencilerin eğitim ihtiyaçları, yeterlilikleri, ilgi ve yetenekleri doğrultusunda kapasitelerini en üst düzeyde kullanmaları ve üst öğrenime, meslek hayatına ve toplumsal yaşama hazırlanmalarını sağlamaktır (Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği, 2013; Resmi Gazete, 30879, 2019).

Yükseköğretim, ortaöğretimden sonra en az iki yıllık yüksek öğrenim veren, bilim, sanat ve meslek uzmanlığı gerektiren tüm alanlarda kalifiye insan yetiştiren kurumlardan oluşmaktadır.

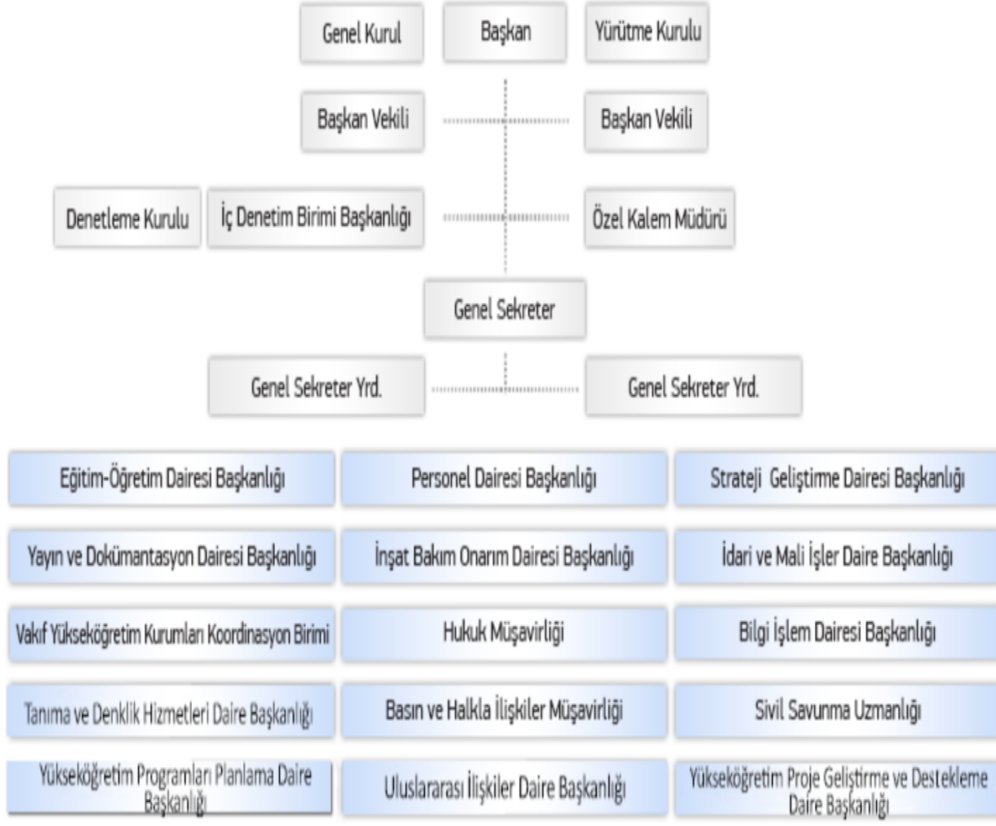
Yükseköğretimin amaç ve görevleri;

1. Öğrencileri ilgi, istidat ve kabiliyetleri ölçüsünde ve doğrultusunda yurdumuzun bilim politikasına ve toplumun yüksek seviyede ve çeşitli kademelerdeki insan gücü ihtiyaçlarına göre yetiştirmek;
2. Çeşitli kademelerde bilimsel öğretim yapmak;
3. Yurdumuzu ilgilendirenler başta olmak üzere, bütün bilimsel, teknik ve kültürel sorunları çözmek için bilimleri genişletip derinleştirecek inceleme ve araştırmalarda bulunmak;

4. Yurdumuzun türlü yönde ilerleme ve gelişmesini ilgilendiren bütün sorunları, Hükümet ve kurumlarla da elbirliği etmek suretiyle öğretim ve araştırma konusu yaparak sonuçlarını toplumun yararlanmasına sunmak ve Hükümetçe istenecek inceleme ve araştırmaları sonuçlandırarak düşüncelerini bildirmek;
5. Araştırma ve incelemelerinin sonuçlarını gösteren, bilim ve tekniğin ilerlemesini sağlayan her türlü yayınları yapmak;
6. Türk toplumunun genel seviyesini yükseltici ve kamuoyunu aydınlatıcı bilim verilerini sözle, yazı ile halka yaymak ve yaygın eğitim hizmetlerinde bulunmaktır (Milli Eğitim Temel Kanunu, 1973, s. 5107).

Yükseköğretim kurumları; üniversiteler, fakülteler, enstitüler, yüksekokullar, konservatuvarlar, meslek yüksekokulları, uygulama ve araştırma merkezleridir (Milli Eğitim İstatistikleri, 2020, s. 16).

Türkiye Cumhuriyeti'nde yükseköğretimi düzenleyen ve bu kurumların faaliyetlerine yön veren, kanunlarla belirlenmiş görev ve yetkiler kapsamında özerk ve kamu tüzel kişiliğine sahip olan kurum Yükseköğretim Kurulu (YÖK)'tür. Şekil ...'da görüldüğü üzere YÖK teşkilat birimleri; İç Denetim Birimi, Eğitim- Öğretim, Personel, Strateji Geliştirme, Yayın ve Dokümantasyon, İnşaat Bakım Onarım, İdari ve Mali İşler, Bilgi İşlem, Tanıma ve Denklik Hizmetleri, Yükseköğretim Programları Planlama, Uluslararası İlişkiler, Yükseköğretim Proje Geliştirme ve Destekleme Daire Başkanlıklarından, Vakıf Yükseköğretim Kurumları Koordinasyon Birimi, Hukuk, Basın ve Halkla İlişkiler Müşavirliklerinden, Sivil Savunma Uzmanlığı birimlerinden oluşmaktadır.

Şekil 4. YÖK teşkilat şeması. (<https://www.yok.gov.tr/kurumsal/teskilat>).

2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu'na belirlenen yükseköğretimin amaçları:

a) Öğrencilerini;

1. Atatürk inkılapları ve ilkeleri doğrultusunda Atatürk milliyetçiliğine bağlı,
2. Türk milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerini taşıyan, Türk olmanın şeref ve mutluluğunu duyan,
3. Toplum yararını kişisel çıkarının üstünde tutan, aile, ülke ve millet sevgisi ile dolu,
4. Türkiye Cumhuriyeti devletine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getiren,
5. Hür ve bilimsel düşünce gücüne, geniş bir dünya görüşüne sahip, insan haklarına saygılı,
6. Beden, zihin, ruh, ahlak ve duygu bakımından dengeli ve sağlıklı şekilde gelişmiş,
7. İlgi ve yetenekleri yönünde yurt kalkınmasına ve ihtiyaçlarına cevap verecek, aynı zamanda kendi geçim ve mutluluğunu sağlayacak bir mesleğin bilgi, beceri, davranış ve genel kültürüne sahip, vatandaşlar olarak yetiştirmek,

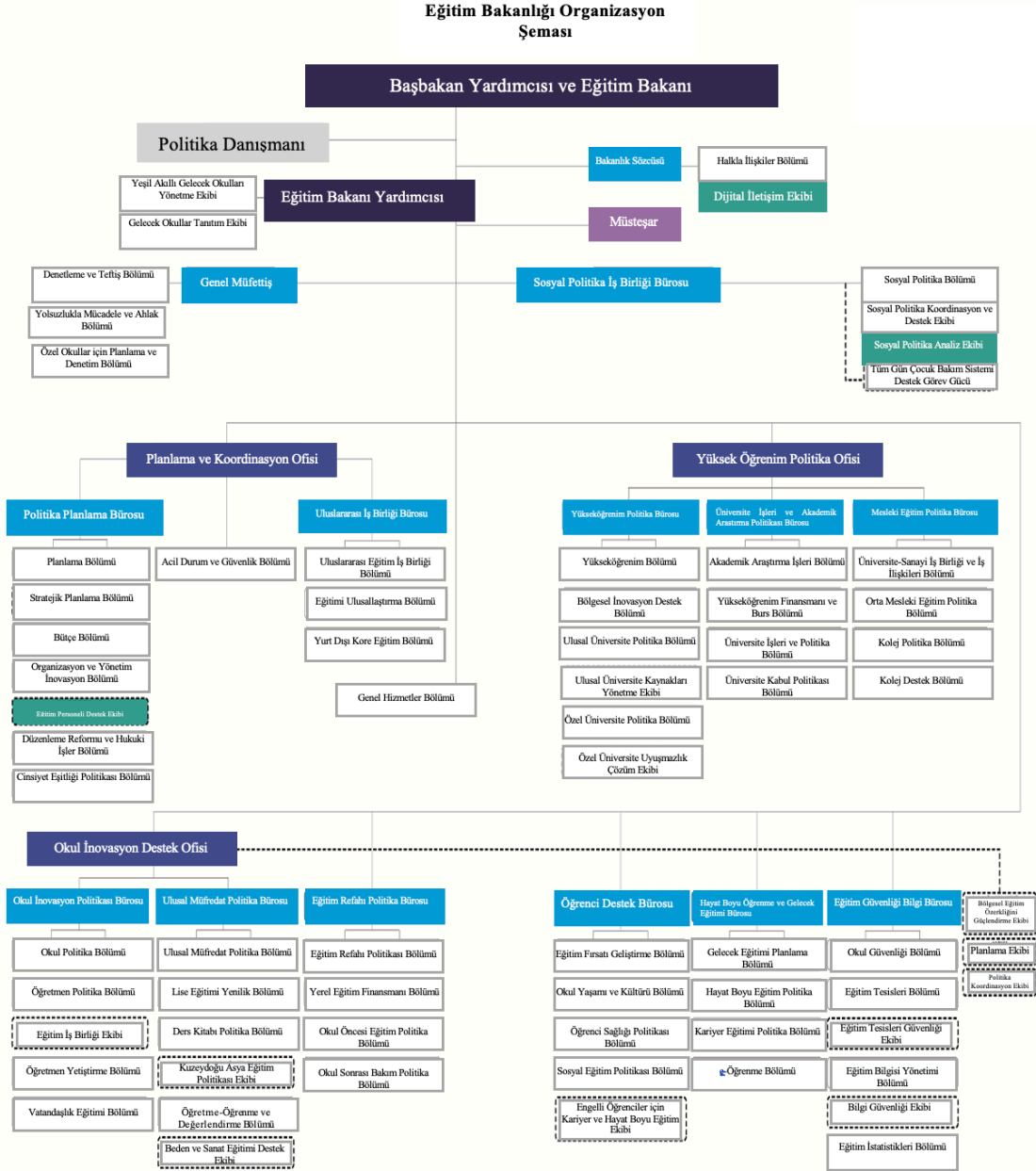
- b) Türk devletinin ülkesi ve milletiyle bölünmez bir bütün olarak, refah ve mutluluğunu artırmak amacıyla; ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasına katkıda bulunacak ve hızlandıracak programlar uygulayarak, çağdaş uygarlığın yapıcı, yaratıcı ve seçkin bir ortağı haline gelmesini sağlamak,
- c) Yükseköğretim kurumları olarak yüksek düzeyde bilimsel çalışma ve araştırma yapmak, bilgi ve teknoloji üretmek, bilim verilerini yaymak, ulusal alanda gelişme ve kalkınmaya destek olmak, yurt içi ve yurt dışı kurumlarla işbirliği yapmak suretiyle bilim dünyasının seçkin bir üyesi haline gelmek, evrensel ve çağdaş gelişmeye katkıda bulunmaktır (Yükseköğretim Kanunu, 1981).

3.2. Güney Kore Eğitim Sistemi Yapısı

Kore Anayasası'nın eğitim hakkı ve zorunlu eğitim kurallarını içeren 31. Maddesine göre:

- Tüm vatandaşlar kendi yeteneklerine göre eşit bir şekilde eğitim alma hakkına sahiptir.
- Tüm vatandaşlar velisi olduğu çocuklara en azından ilkokul eğitimi ve yasalarca kararlaştırılmış eğitimi sağlamakla yükümlüdür.
- Zorunlu eğitim ücretsizdir.
- Eğitimin bağımsızlığı, gelişimi, siyasi açıdan tarafsızlığı ve yüksek eğitimin özerkliği yasaların kararına göre güvence altına alınır.
- Ülke, yaşam boyu eğitimi desteklemelidir.
- Okul eğitimi ve yaşam boyu eğitimi de kapsayan eğitim sistemi ve bu sistemin uygulanışı, eğitimcilerin hiyerarşik yapısı ve temel durumlar yasalarla belirlenmiştir.

Güney Kore' de eğitimden Eğitim Bakanlığı (MOE) ve yerel yönetimler sorumludur. Kore Eğitim Bakanlığı'nın resmi sitesinde yer alan teşkilat şeması Şekil 5 belirtilmiştir. Şekil 5'te görüldüğü üzere Güney Kore Eğitim Bakanlığı'nın hizmet birimleri; Planlama ve Koordinasyon Ofisi, Yüksek Öğrenim Politika Ofisi ve Okul İnovasyon Destek Ofisi'ne bağlı Politika Planlama, Uluslararası İş Birliği, Yükseköğrenim, Üniversite İşleri ve Akademik Araştırma, Mesleki Eğitim, Okul İnovasyon, Ulusal Müfredat, Eğitim Refahı Politika Büroları, Öğrenci Destek, Hayat Boyu Öğrenme ve Gelecek Eğitimi, Eğitim Güvenliği Bilgi Bürosu ve belirtilen bürolara bağlı çeşitli bölümler ve ekiplerden oluşmaktadır.

Şekil 5. Güney Kore Eğitim Bakanlığı teşkilat şeması. (<https://www.moe.go.kr/main.do>) sayfasından erişilmiştir.

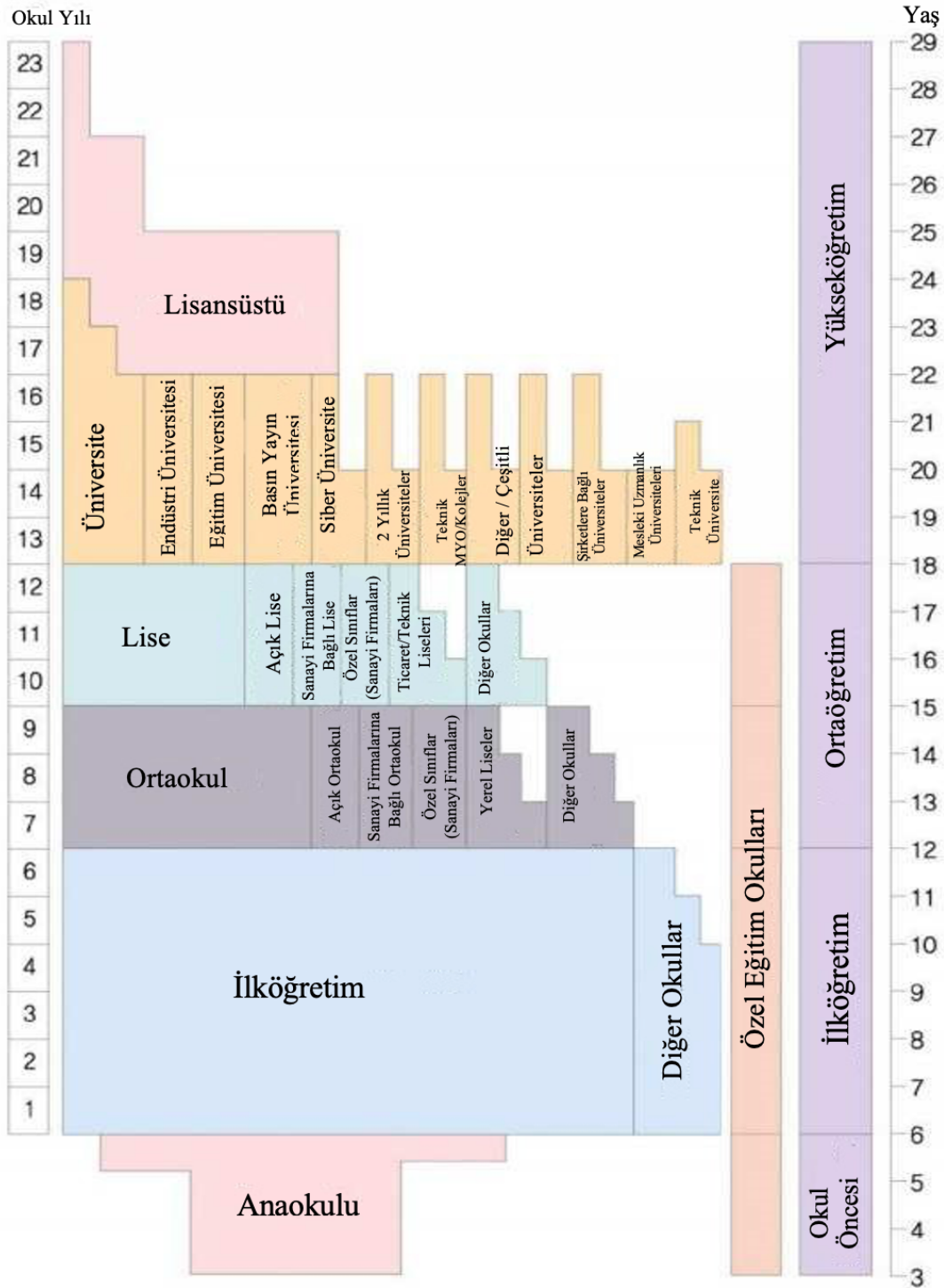
Kore Anayasası'nda vurgu yapılan eğitimin temel ilkeleri kapsamında Güney Kore'de eğitimle ilgili; Temel Eğitim, İlk ve Ortaöğretim, Yükseköğretim ve Hayat Boyu Eğitim Yasaları çıkarılmıştır.

Temel Eğitim Yasası: Eğitimle ilgili vatandaşların hak, görev, ülke ve yerel teşkilatların sorumluluklarını kararlaştırıp, eğitim sistemi ve bu sistemin uygulanmasına dair temel durumların yasalarla kanunlaştırılmasını amaçlamaktadır.

- Eğitim, insancılık ilkesi altında tüm vatandaşların karakterini oluşturup, bağımsız yaşam becerileri ve demokratik vatandaşlar olarak gerekli niteliklerin edinilmesi

aracılığıyla, insanca yaşamayı ve demokratik bir ülkenin gelişimi ayrıca kamu yönteminin ötesinde toplumsal bir bilinç oluşturmaya hedefler.

- Tüm vatandaşlar hayatları boyunca öğrenim, kendi yetenek ve niteliklerine göre de eğitim alma hakkına sahiptir.
- Her vatandaş cinsiyet, din, ırk, toplumsal kimlik, ekonomik sınıf, fiziksel koşullar vb. fark gözetmeksizin eğitimden eşit yararlanma hakkına sahiptir.
- Merkezi ve yerel teşkilatlar, öğrencilerin eşit bir şekilde eğitim görebilmesi için bölgeler arasında öğretmen arz ve talebi gibi eğitim koşulları farklarının ortadan kaldırılması için bir politika oluşturup, uygulamaya koymalıdır.
- Merkezi ve yerel teşkilatlar, eğitimin bağımsızlığını ve gelişimini güvence altına alıp her bölgenin kendi durumuna uygun eğitimi gerçekleştirmesi için bir politika oluşturup, uygulamaya koymalıdır.
- Okul yönetiminin özerkliğine saygı gösterilmelidir.
- Öğretmenler, öğrenciler, okul aile birliği, yerel halk vb. yasaların kararına göre okul yönetimine katılabilir.
- Merkezi ve yerel teşkilatlar, eğitim finansmanını istikrarlı bir şekilde güvence altına alabilmek için gerekli politikaları oluşturup, uygulamaya koymalıdır.
- Zorunlu eğitim 6 yıl ilkokul ve 3 yıl ortaokul eğitiminden oluşmaktadır. Tüm vatandaşlar zorunlu eğitim alma hakkına sahiptir.
- Okul eğitimi, öğrencilerin yaratıcılığını geliştirmek ve kişiliğini yetiştirmek aracılığıyla yetkin birey eğitimi olarak gerçekleşmelidir.
- Vatandaşların hayat boyu eğitimi için her şekilde toplum eğitimi desteklenmelidir.

Şekil 6. Güney Kore eğitim sistemi. (Brief Statics on Korean Education, 2019, s. 63)

Şekil 6’da, Güney Kore eğitim sistemi yaş aralıkları, okul yılları, okul kademeleri ve okul türleri belirtilmiştir. Eğitimin genel amaçlarına göre yapılan Güney Kore eğitim sistemi, 6+3+3+4 yıl şeklinde yapılmıştır. Zorunlu eğitim 9 yıldır, ilköğretim ve ortaöğretimin ilk yarısını kapsamaktadır.

Eğitim Temel Kanunu'nun, 9. Maddesi ilköğretim ve ortaöğretim ile ilgili durumların kararlaştırılmasını amaçlamaktadır. Bu kanun doğrultusunda oluşturulan İlkokul ve Ortaöğretim Yasası'nın 2012 yılında özel olarak revize edilen maddelerince belirtilen amaçlar aşağıda belirtilmiştir:

- 38. maddeye göre İlkokul milli yaşamda gerekli olan temel eğitimin sağlanmasını amaçlamaktadır.
- 41. madde ortaokul amacı: ilköğretimde edinilen eğitimin üzerine ortaöğretim eğitiminin yapılmasını amaçlar.
- 45. madde lise: lise eğitimi, ortaöğretimde edinilen eğitimin temeli üzerine ortaöğretim ve temel, teknik eğitimin yapılmasını amaçlar.
- 54. madde teknik lisenin amacı: teknik lise eğitimi milli yaşamda doğrudan ihtiyaç duyulan mesleki teknik eğitimin alınmasını amaçlamaktadır.
- 55. madde özel eğitim okullarının amacı: fiziksel zihinsel ve benzeri engele sahip olan ve bu engellerden dolayı özel eğitime ihtiyaç duyan bireylere ilkokul, ortaokul ve lise eğitimi ve yaşam içerisinde gerekli olan bilgi, teknik ve toplumsal yaşama uyum sağlaması için gerekli eğitimin verilmesini amaçlamaktadır.
- 2. Madde ilkokul ve ortaokul eğitiminin gerçekleştirilmesi için aşağıda belirtilen okul türlerinin kurulabileceğini vurgulamaktadır:
 - a) İlkokul,
 - b) Ortaokul-Yerel Halk Okulları,
 - c) Liseler ve teknik liseler,
 - d) Özel eğitim okulları,
 - e) Diğer okullar (<https://www.law.go.kr/>).

İlkokul eğitimi öğrencinin günlük yaşamı ve eğitiminde gerekli temel alışkanlık ve yeteneklerin geliştirilip, doğru karakterlerin yetiştirilmesine odaklanır. İlkokul eğitiminin amacı:

- Kendi değerinin farkına varıp, sağlıklı bir hayat alışkanlığı geliştirerek zengin bir öğrenim deneyimi aracılığıyla kendi hayallerini kurmasını sağlamak,
- Öğrenim ve yaşam içerisindeki sorunları keşfedip çözüme ulaştırmak için gerekli olan temel yetenekleri geliştirip bunları deneyimlemesini sağlayan hayal gücünü geliştirmek,
- Çeşitli kültür aktivitelerinden zevk alarak doğa ve hayat içerisindeki güzellik ve mutlulukları hissedebilme mantalitesini geliştirmek,

- Kurallara uyup, iş birliği ruhunu temel alarak yardımsever ve alçak gönüllü insanlar yetiştirmektir (초중등학교 교육과정 총론 및 교과 교육과정 고시, 2015, s. 4).

Ortaokul eğitimi, ilkokul eğitimini temel alarak, öğrencinin günlük hayatında ve eğitiminde gerekli olan temel yetenekleri geliştirip doğru karakter ve demokratik vatandaş niteliklerini geliştirmeye odaklanır. Ortaokul eğitiminin amacı:

- Ruh ve beden ahenkli gelişimini temel alarak kişinin özsaygısını geliştirip çeşitli bilgi ve tecrübeler aracılığıyla aktif bir şekilde hayatın gidişatını ve kariyer yolunu keşfetmek,
- Eğitim ve yaşamda gerekli olan temel yetenek ve problem çözme becerilerini temel alarak, girişimcilik bilincini ve yaratıcı düşünme becerilerini geliştirmek,
- Kendisini çevrelemekte olan hayat içerisinde deneyimlediği konuları temel alarak Güney Kore ve tüm dünya kültürlerini anlayıp bu kültürlerle empati kurabilmek,
- Toplum bilincini temel alarak başkalarına karşı saygılı ve onlarla iletişim kurabilen demokratik vatandaşlar yetiştirmektir (초중등학교 교육과정 총론 및 교과 교육과정 고시, 2015, s. 4).

Lise eğitimi, ortaokul eğitimini temel alarak, öğrencinin eğilim ve yeteneklerine uygun bir kariyer yolu belirleyerek, dünya ile iletişim içerisinde olan demokratik vatandaşlar yetiştirmeye odaklanır. Lise eğitiminin amacı:

- Olgun bir öz bilince ve doğru karaktere sahip, kendi kariyer yoluna uygun bilgi ve becerileri edinmiş, temel yaşam boyu eğitim yetenekleri gelişmiş insanlar yetiştirmek,
- Çeşitli alanlardaki bilgi ve deneyimleri birleştirerek problemleri yaratıcı bir şekilde çözme ve yeni durumlara aktif bir şekilde tepki verebilme yeteneklerini geliştirmek,
- İnsan, toplum ve bilimsel teknoloji bilgisi ve çeşitli kültürlerle dair anlayışı temel alarak, yeni bir kültürün oluşumuna katkı sağlayabilecek niteliklere sahip insanlar yetiştirmek,
- Ulusal birlik bilincine dair sorumluluğu temel alarak; alçakgönüllü, paylaşımcı ve dünya ile iletişim halinde olan demokratik vatandaşlar yetiştirmektir (초중등학교 교육과정 총론 및 교과 교육과정 고시, 2015, s. 5).

Güney Kore’ lise öğrenim süresi 3 yıldır ancak lise türlerine göre öğrenim süresi 4 yıla çıkabilmektedir. Lise eğitimi genel liseler ve mesleki uzmanlık liselerinden oluşmaktadır. Temel derslerin verildiği genel lise türleri:

- Okul yönetimi bakımından Özel Bağımsız liseler,
- Okul yönetimi ve öğrenci seçimi bakımından Özel Bağımsız liseler,
- Müfredata dair özgürlüğünü koruyan Özel bağımsız liselerdir.

Mesleki uzmanlık derslerinin çoğunlukta olduğu mesleki liseler:

- Meister Liseleri (Alman Ekolu)
- Özel amaçlı liseler (Sanat Liseleri, Spor liseleri, Yabancı dil liseleri)
- Meslek Liseleridir (고등학교 유형 안내, 펼쳐라! 대한민국 고등학교 여기 다 보인다 2010, s. 7).

Eğitim Temel Kanunu’nun 9. Maddesi yükseköğretim ile ilgili durumların kararlaştırılmasını amaçlamaktadır. Buna göre Yükseköğretim Yasası’nda belirtilen maddelere göre:

- Yükseköğretimin gerçekleştirilebilmesi için aşağıda belirtilen okul türleri kurulur.
 - a) Üniversiteler
 - b) Endüstri üniversiteleri
 - c) Eğitim üniversiteleri
 - d) Teknik üniversiteler
 - e) Yayıncılık, iletişim, basın ve yayıncılık üniversiteleri, uzaktan eğitim üniversiteleri.
 - f) 2 yıllık yüksekokullar.
 - g) Diğer yüksekokullar (law.go.kr).

3.3. İnsani Gelişme Endeksi ve Parametreleri

İnsani Gelişme Endeksi (Human Development Index), 1990 yılında Pakistanlı ekonomist Mahbub ul Haq tarafından geliştirilmiştir ve 1990 yılından bu zamana Birleşmiş Milletler Kalkınma Programı (UNDP) tarafından İnsani Gelişme Raporu adı altında her yıl yayınlanmaktadır.

İnsani Gelişme Endeksi, ortalama yaşam beklentisiyle ölçülen uzun ve sağlıklı bir yaşam sürme, ortalama okula gitme süresi ve beklenen okula devam süresiyle hesaplanan bilgiye erişim becerisi ve kişi başına düşen gayrisafi milli hasılayla ölçülen insana yakışır bir yaşam

standardına sahip olma becerisi olmak üzere üç temel boyutu esas alan kompozit bir ölçüm yöntemidir (UNDP, 2015 s. 3).

Bu tanımdan yola çıkarak, İnsani Gelişme Endeksi'nin, uzun ve sağlıklı yaşam, eğitim ve insanca bir yaşam için gerekli gelir olmak üzere üç temel boyut ile insani gelişmeyi ölçmeyi amaçladığı söylenebilir. Demir Şeker (2011, s. 2) çalışmasında bu üç boyutu ölçmek için kullanılan değişkenlerin 1990 yılından 2010 yılına kadar sırasıyla doğumda beklenen ortalama ömür, yetişkinlerde okur-yazarlık oranı ile brüt okullaşma oranı ve satın alma gücü paritesine göre uyarlanmış GSYH iken, 2010 yılında sırasıyla doğumda beklenen yaşam süresi, beklenen okullaşma yılı, ortalama okullaşma yılı ve kişi başına Gayri Safi Milli Gelir (GSMG) olarak güncellendiğini belirtmiştir.

İnsani Gelişme Raporu (2019)'nda belirtildiği üzere;

İGE, insani gelişmenin üç temel boyutundaki uzun dönemli ilerlemeyi değerlendirmek için kullanılan özet bir ölçüm yöntemidir. Bu üç temel boyut; uzun ve sağlıklı yaşam, bilgiye erişim ve insana yakışır ve bir yaşam standardı olarak sıralanıyor. Uzun ve sağlıklı yaşam boyutu, beklenen ortalama yaşam süresiyle ölçülüyor. Bilgi birikim düzeyi, yetişkin nüfustaki ortalama öğrenim süresiyle, bir başka deyişle 25 yaş ve üstündeki bireylerin ömürleri boyunca öğrenim gördükleri süreyle ölçülüyor. Öğrenme ve bilgiye erişim ise, okula başlama yaşındaki çocuklar için beklenen öğrenim süresiyle; bir başka deyişle, yaşa özgü okullaşma oranlarının çocuğun yaşamı boyunca aynı kalacağı varsayımıyla, çocuğun eğitim almayı bekleyebileceği toplam süre olarak ölçülüyor. Yaşam standardı ise, satın alma gücü paritesi (SGP) dönüştürme oranları kullanılarak, 2011 yılına sabitlenmiş uluslararası dolara dönüştürülmüş kişi başına Gayrisafi Milli Hasıla (GSMH) rakamı cinsinden ölçülüyor (s. 2).

2019 yılı İGE'de kullanılan veri kaynakları;

- Doğumda beklenen yaşam süresi için UNDESA (2019),
- Beklenen okullaşma yılı için UNESCO Institute for Statistics (2019), ICF Macro Demographic and Health Surveys, United Nations Children's Fund (UNICEF) Multiple Indicator Cluster Surveys and OECD (2018),
- Ortalama okullaşma yılı için, UNESCO Institute for Statistics (2019), Barro and Lee (2018), ICF Macro Demographic and Health Surveys, United Nations Children's Fund (UNICEF) Multiple Indicator Cluster Surveys and OECD (2018),
- GSMG (kişi başı) için World Bank (2019), IMF (2019) ve United Nations Statics Division (2019) verileridir.

Tablo 1

İnsani Gelişme Endeksi'nin Boyut, Göstergeler ve Değerleri

Boyutlar	Göstergeler	Değerler	
		Minimum	Maksimum
Sağlık	Doğumda Beklenen Yaşam Süresi (Yıl)	20	85
Eğitim	Beklenen Okullaşma Yılı	0	18
	Ortalama Okullaşma Yılı	0	15
Gelir	Kişi Başına GSMG (2011 PPP\$)	100	75,000

(Human Development Report Technical Notes, 2019, s. 2).

Tablo 1’de görüldüğü üzere 2019 yılındaki İnsani Gelişme Raporu’nda doğumda beklenen yaşam süresi minimum 20, maksimum 85 yıl olarak, beklenen okullaşma yılı minimum 0, maksimum 18, ortalama okullaşma yılı minimum 0, maksimum 15, kişi başına GSMG ise minimum 100 dolar maksimum 75.000 dolar olarak belirlenmiştir.

Tablo 2

İnsani Gelişme Endeksi Kategori ve Değer Aralıkları

Kategoriler	Değer Aralıkları
Çok Yüksek İnsani Gelişme	0,800 ve üzeri
Yüksek İnsani Gelişme	0,700-0,799
Orta İnsani Gelişme	0,550-0,699
Düşük İnsani Gelişme	0,550 ve altı

(Human Development Report Technical Notes, 2019, s. 3)

İnsani Gelişme Endeksi’nin üst sınır değeri 1’dir. Tablo 2’de görüldüğü üzere 0,800 ve üzeri değer alan ülkeler çok yüksek insani gelişme, 0,700-0,799 arasında değer alan ülkeler yüksek insani gelişme, 0,550-0,699 arasında değer alan ülkeler orta insani gelişme ve 0,550 ve altı değer alan ülkeler düşük insani gelişme olarak sınıflandırılmaktadır.

İnsani Gelişme Endeksi, insan yaşamındaki gelişmeyi etkileyen faktörler, konular üzerine odaklanarak her yıl belirli bir başlık altında rapor olarak yayınlanmaktadır. Tablo 3’te 1990-2019 yılları arasında rapor olarak yayınlanan ana temalar belirtilmiştir.

Tablo 3

1990-2019 Yılları Arasındaki İnsani Gelişme Raporları

Yıllar	Ana Temalar
1990	İnsani Gelişme Kavramı ve Ölçümü
1991	İnsani Gelişmenin Finansmanı
1992	İnsani Gelişmenin Küresel Boyutları
1993	İnsanların Katılımı
1994	İnsan Güvenliğinin Yeni Boyutları
1995	Cinsiyet ve İnsani Gelişme
1996	Ekonomik Büyüme ve İnsani Gelişme
1997	Yoksulluğu Gidermek için İnsani Gelişme
1998	İnsani Gelişme için Tüketim
1999	İnsan Yüzüyle Küreselleşme (?)
2000	İnsan Hakları ve İnsani Gelişme
2001	Yeni Teknolojileri İnsani Gelişme için Kullanmak
2002	Parçalanmış Bir Dünyada Demokrasiyi Derinleştirmek
2003	Milenyum Kalkınma Hedefleri: Milletler Arasında İnsan Yoksulluğunu Bitirecek Bir Sözleşme
2004	Günümüzün Farklı Dünyasında Kültürel Özgürlük
2005	Yol ayrımında uluslararası iş birliği: Eşit olmayan bir dünyada Yardım, Ticaret ve güvenlik
2006	Kıtlığın Ötesinde: Güç, Yoksulluk ve Küresel Su Krizi
2007/2008	İklim Değişikliğiyle Mücadele: Bölünmüş Bir Dünyada İnsan Dayanışması
2009	Engelleri Aşmak: İnsan Hareketliliği ve Gelişimi
2010	Ulusların Gerçek Zenginliği: İnsani Gelişmeye Giden Yollar
2011	Sürdürülebilirlik ve Eşitlik: Herkes için Daha İyi Bir Gelecek
2013	Güneyin Yükselişi: Farklı Bir dünyada İnsan Gelişimi
2014	İnsan İlerlemesini Sürdürmek: Savunmasızlığı Azaltmak ve Direnç Oluşturmak
2015	İnsani Gelişme için Çalışma
2016	Herkes için İnsani Gelişme
2019	Gelirin ötesinde, ortalamaların ötesinde, bugünün ötesinde: 21. Yüzyılda insani gelişmedeki eşitsizlikler

(Human Development Report, 2019 s. 350).

3.4. Eğitim, İnsani Gelişme ve Kalkınma İlişkisi

Tanilli (2014) eğitimi “kişiyi aklı, duyguları ve davranışlarıyla bütünlüğüne ele alan bir oluşturma ve yönlendirme eylemi” olarak tanımlamaktadır (s. 418). Bu tanıma göre bireylerin kişisel, toplumsal ve ekonomik alanda dünyadaki yerini oluşturmak ve yönlendirmek eğitimin amaçlarından biri olarak yorumlanabilir. Buna göre yetişmiş ve nitelikli insan gücünü artırmak ancak eğitim ile mümkündür.

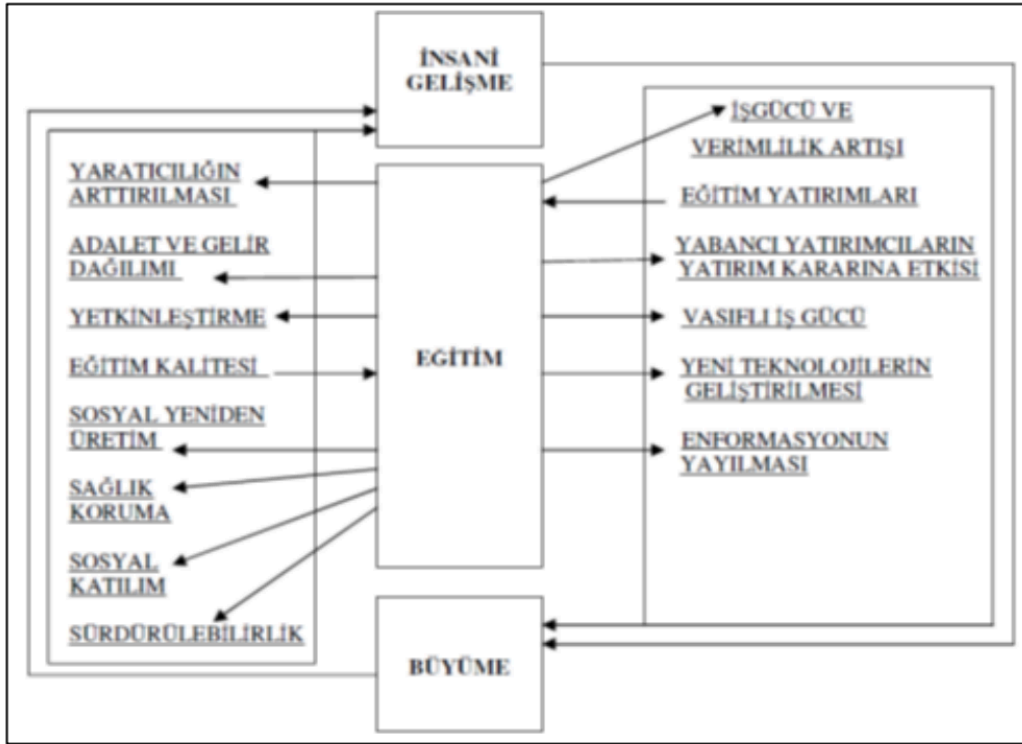
Bir başka ifade ile toplumu oluşturan bireylerin, yaşadığı topluma çeşitli katkıları olması beklenir. Bu katkıların niteliği ve niceliğini bireylerin aldığı eğitim belirler. Eğitimin düzeyi insanların bulundukları toplumun ekonomik, siyasal, kültürel ve sosyal yönden gelişmesine etki eder.

“Kalkınma sadece insanların maddi ihtiyaçlarıyla ilgili olmayıp, onların sosyal koşullarında gelişmeler yapmak ve onların ümitlerinin gerçekleşmesiyle de ilgilidir. Kalkınma; sadece ekonomik büyüme değildir, kalkınma ekonomik büyüme ve değişimdir” U'Thant'dan aktaran Kaya (1977, s. 9).

Tezcan (2020)'a göre “kalkınma, gelişmekte olan ülkelerin gelişmesini belli politikalarla hızlandırmak, sanayileşmiş bir yapıya sahip olmak, teknoloji üretmek, insanların davranışlarını değiştirmek ve kabullenilen amaçlara yöneltmek demektir” (s. 99).

Altınışık ve Peker (2008)'in de belirttiği üzere;

Bir ülkenin kalkınmışlık düzeyini belirlemede kullanılan en önemli ölçütlerden biri, o ülkenin sahip olduğu insan kaynaklarının niteliğidir. Ekonominin ihtiyaç duyduğu işgücünü yeterli sayı ve nitelikte yetiştirmiş olan ülkelerin, gelişmiş ülkeler olduğu görülmektedir. Buna karşılık geri kalmış ülkelerin çoğu, ekonomilerinin ihtiyaç duyduğu işgücünü yetiştirme konusunda ciddi sorunlar yaşamaktadırlar (s. 113).

Şekil 7. Eğitim, insani gelişme ve kalkınma arasındaki bağlantılar. (Dikmen'den aktaran Günkör, 2017).

Şekil 7'de kaliteli eğitim ile yaratıcılığın artırılması, adalet ve gelir dağılımı, yetkinleştirme, sosyal yeniden üretim, sağlık koruma, sosyal katılım ve sürdürülebilirlik temaları sonucunda insani gelişmenin sağlandığı ayrıca eğitime yapılan yatırımlarla ise işgücü ve verimlilik artışı, yabancı yatırımcıların yatırım kararına etkisi, vasıflı işgücü, yeni teknolojilerin geliştirilmesi ve enformasyonun yayılması aracılığıyla büyümenin gerçekleştiği ve dolayısıyla insani gelişme ve kalkınma arasındaki ilişki verilmiştir.

Eğitim yoluyla kendini gerçekleştiren bireyler, toplumsal gelişme katkıda bulunur. Böylelikle sosyal ve kültürel kalkınma gerçekleşir. Sanat, sanat eğitimi ve sanatsal faaliyetler de kalkınma sürecine bağlı olarak değişir ve gelişir.

3.5. Sanat Eğitimi ve İnsani Gelişme İlişkisi

Tanilli (2014, s. 186) sanatı anlamlı biçimlerin özgürce yaratılması olarak tanımlamış ve sanatın bireylerin istek, amaç ve dünyayı algılamasına biçim verdiğini belirtmiştir. Buna göre sanat eğitimi bireylerin kendini anlaması ve gerçekleştirmesi, dünyayı algılaması, duygu ve düşüncelerini ifade etmede estetik bir düzeye ulaştırma süreci olarak tanımlayabiliriz.

Eğitimin genel hedeflerinin, davranış biçimine dönmesinde sanat eğitiminin katkısı büyüktür. Çünkü, eğitimin bütünleşmesinde hedefle sonuç arasındaki bağı, sanat eğitimi kurar. İnsanın zihinsel, duygusal, fiziksel gelişiminde görme, işitme ve dokunma gibi duyu organlarıyla elde ettiği deneyim ve bilgileri, bir gereci eliyle biçimlendirerek yaratıcı gücünü ortaya koyması, beynin en geniş anlamda çalışmasını ve kullanılmasını sağlar (Telli'den aktaran Dilmaç. 2009, s. 19).

Sanat eğitiminin temel amaçlarından biri öğrenilmiş bilgileri hayal gücü ile sentezleyebilen, yaratıcı düşünebilen, hayatı, çevresini ve dünyayı estetik bir bilinç ile algılayan ve bu şekilde kendini ifade edebilen bireyler yetiştirmektir. Bu amaca göre yetişen bireyler, toplumsal gelişmeyi bir üst düzeye çıkarır.

3.5.1. Müzik Eğitimi ve İnsani Gelişme İlişkisi

Altar (2005)'a göre

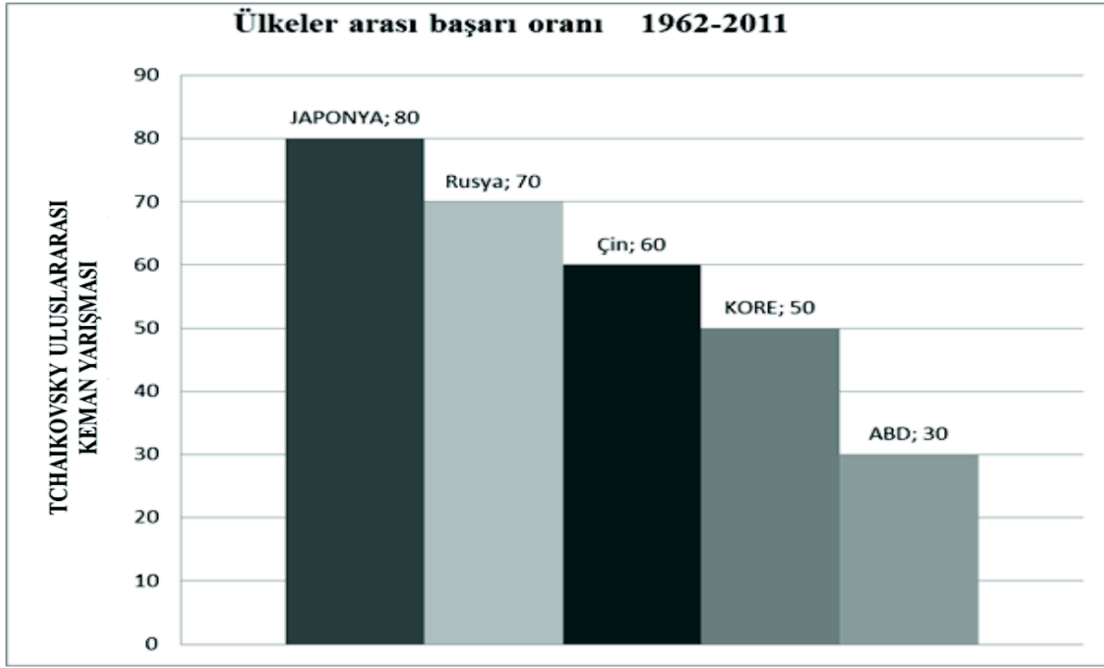
Müzik sanatında, düşünme ve hayal etme güçlerinin esere dönüşerek bedenleşmesi, bu sanatı da öteki sanatlardan doğal olarak farklı kılmaktadır; çünkü müzik sanatına görünürmüşçesine beden kazandırmaya çalışan ana-öge, sadece sestir ve bu fiziksel ögenin, anlatıma biçim verme yolunda oluşturduğu tek anlatım gücü ise, sadece ve sadece müziğe özgü sembolik dildir (s. 95).

Hegel'den aktaran Fischer (2012)'e göre ise

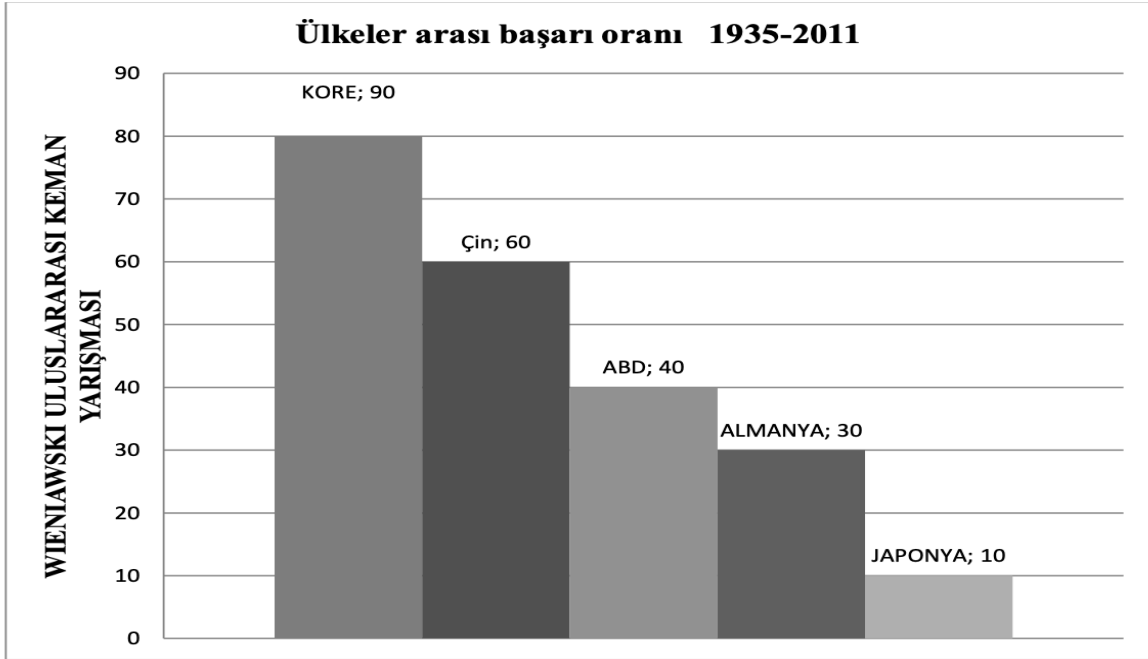
Müzik ancak seslerin değişik düzenlemelerle soyutu az çok anlaşılabilir bir biçimde dile getirmesiyle gerçek bir sanat niteliği kazanır. Bu özün ister kelimelerle bağımsız ve dolaysız olarak tanımlanmasını ister seslerin birbirine uyması ve ezgisel canlılığı gibi daha az kesin bir biçimde dile getirmesi önemli değildir (s. 213).

Soykan (2011) müzik ve eğitim ilişkisini “müzik ve estetik açıdan eğitimle geliştirilecek olan yeti, doğal hoşlanma duygusudur. Burada insana doğaca ham olarak verilen bu duygunun beğeni durumuna yükseltilmesi söz konusudur. Beğeni eğitimle kazanılır” ifadeleriyle belirtmiştir (s. 26). Genelde sanat eğitimi özelde müzik eğitimi ile beğeni duygusunun geliştirilmesi sonucunda bireylerin sosyal ilişkileri, düşünce ve davranış biçimleri de gelişir bu da genel olarak toplumsal gelişmeyi etkiler.

Beğeni duyguları gelişen bireyler sanatsal üretimin artmasına katkı sağlarlar. Toplumsal olarak beğeni düzeylerinin arttığı ülkelerde ulusal ve uluslararası kültür-sanat etkinlikleri de çoğalarak insanların birbirleriyle etkileşimde bulunabileceği ve yetkinleşebileceği alanlar oluşturur. Müzik sanatında bu alanlara festivaller, konserler, yarışmalar örnek verilebilir. İnsana yatırım yapan gelişmiş ülkelerin sanatçıları şekil 8 ve şekil 9'da görüldüğü üzere daha avantajlı durumdadır.

Şekil 8. (1962-2011) Tchaikovsky uluslararası keman yarışması başarı oranları. (Kağnıcıoğlu, 2015, s. 35)

Şekil 9. (1935-2011) Wieniawski uluslararası keman yarışması başarı oranları. (Kağnıcıoğlu, 2015, s. 36)

Şekil 8 ve Şekil 9’da görüldüğü üzere dünyadaki prestijli keman yarışmalarından Tchaikovsky ve Wieniawski Uluslararası Keman Yarışması’nda ülkelerin başarı oranları

belirlenmektedir. Bu başarı oranlarını eğitime özellikle sanat ve müzik eğitimine yapılan yatırımlar ve verilen önemin bir sonucu olarak düşünebiliriz.

3.6. Eğitim ve Ekonomi İlişkisi

Eğitim ekonomik kalkınmanın temel taşıdır. Eğitimden beklenen ülkenin çeşitli alanlardaki gereksinimlerini karşılamaktır. Bunun için her ülke kendi ihtiyaçlarına uygun bir eğitim sistemi uygulamak zorundadır. Eğitim ve ekonomi ilişkisi:

1. Eğitim, ekonominin ihtiyaç duyduğu insan gücünü yetiştirir (üretime katkısı).
2. Eğitim hizmetinin yürütülmesinin ve hizmetten yararlanmanın belli bir maliyeti vardır (eğitim maliyeti).
3. Eğitime yapılan harcamalar.
4. Eğitimin bireysel (mikro) ve toplumsal (makro) düzeyde gelir yaratma etkisi vardır.
5. Eğitim arzının ekonomiyle ilişkisi mevcuttur.
6. Eğitim talebinin ekonomiyle ilişkisi mevcuttur.
7. Eğitimin verimlilik ile ilişkisi mevcuttur.
8. Eğitim hizmetinin mal olma özelliği vardır.
9. Eğitim-financeman açısından ilişki vardır olarak belirtilmiştir (Korkmaz'dan aktaran Çakmak, 2008, s. 35).

İçinde yaşadığımız çağda bilim ve teknolojinin önem kazanması ve bilimsel bilgiye ulaşma zorunluluğu eğitimde değişimin ne denli önemli olduğunu göstermektedir. Eğitimdeki gelişme ve yaygınlaşma, ekonomik büyümeyi de beraberinde getirecektir. Büyümeye bağlı olarak ulusal gelirden artış söz konusu olacak ve diğer ülkeler ile arasındaki gelişmişlik seviyesi eşitlenecektir. Erdoğan'dan aktaran Elibol (2004)'a göre "Japonya, Tayvan gibi Uzak Doğu ülkelerinin kalkınma politikalarında, eğitim ve yetiştirmeye büyük önem verilmiştir" (s. 16). Bir başka Uzak Doğu ülkesi olan "Güney Kore eğitimle ilgili çoğu göstergede mükemmeli yakalamış bir ülkedir. Kalkınma stratejisinin en önemli etkeni olarak eğitimi seçmiş olan Singapur'u bile geçmiş durumdadır. Eğitime verdiği önemin barometresi öğretmenlere ayrılan kaynak ve gösterilen saygıdır" (Amsden'den aktaran Bakkal, Bakkal, Göbekoğlu, 2012, s. 35). Buna göre ülkelerin eğitime yaptığı harcamaların ekonomik kalkınmada önemli bir rol üstlendiği söylenebilir.

Altınışıık ve Peker (2012)'e göre

Eğitim yatırımları sadece az gelişmiş ölkeler yönünden değil, aynı zamanda ileri sanayi ölkeleri yönünden de üzerinde önemle durulan bir meseledir. İleri sanayi ölkelerinin gelişme nedenlerini araştıran bazı iktisatçılara göre; bu sanayi ölkelerinin hızla gelişme nedenlerinden biri de, bu ölkelerde GSMH'nın %2'sini aşan bir kısmının sürekli olarak eğitim ve araştırma harcamalarına ayrılmasıdır (s. 4).

Ergen (2004, s. 3) eğitim sistemine sağlanan dışsal kaynak tahsis düzeyinin belirlenmesinin, beşeri sermaye yatırımlarının kalkınma açısından büyük bir öneme sahip olduğunu, bu yatırımın ulusal ekonomi içindeki yerinin belirlenmesini hedeflemekte yol gösterici olabileceğini ifade etmektedir. Erdoğan (2004) çalışmasında; “bilgi ve beceri, bireye çevresini kontrol altına alma ve ona yön verme olanağı sağlar. Çeşitli araştırmaların bulguları, ekonomik kalkınmanın en önemli unsurunun bilgi ve becerinin somutlaştığı beşeri sermaye olduğunu ortaya koymaktadır” (s. 3) görüşünü belirterek beşeri sermayenin önemini vurgulamıştır. İnsani gelişme ve beşeri sermayeye yapılan yatırımların kalitesini ölçmek için okullaşma oranlarına bakılabilir. Tablo 4'te Güney Kore, Japonya, ABD ve Türkiye'nin okullaşma oranları belirtilmiştir. Buna göre....

Tablo 4

Güney Kore, Japonya, ABD ve Türkiye'de Okullaşma Oranları (Brüt %)

Ölkeler	Güney Kore		Japonya		ABD		Türkiye	
Yıllar	1991	2005	1991	2005	1991	2005	1991	2005
İlköğretimde okullaşma oranı	105	105	100	100	103	98	99	94
Ortaöğretimde okullaşma oranı	90	93	97	102	92	94	48	74
Yükseköğretimde okullaşma oranı	39	90	30	55	72	82	13	31

Öz, (2008, s. 22) Küresel rekabette son aşamaya ulaşmak: Güney Kore. *TÜSİAD-Sabancı Üniversitesi Rekabet Forumu*. 12(475), 1-84. https://ref.sabanciuniv.edu/sites/ref.sabanciuniv.edu/files/guney_koreraoru.pdf sayfasından erişilmiştir.

Ölkelerin gelişmişlik düzeylerini gösteren çeşitli ölçütler, endeksler vardır. Bu ölçütler genel anlamda ölkelerin durumu ve gelişme seviyesini anlamamıza yardımcı olur. Ergun'dan aktaran Kaya (1977)'ya göre bu ölçütlerin başında; “kişi başına düşen milli gelir, kişi başına düşen gayrisafi milli hasıla, sağlık, eğitim ve sanayileşme düzeyi gelmektedir” (s. 8).

Günümüzde ölkeleri kendi içinde ve diğer dünya ölkeleri ile analiz etmek için gelişmişlik, yoksulluk, zenginlik gibi düzeyleri gösteren birçok ölçüt ve endeks vardır. Bu gösterge ve endekslerden bazıları:

- GSYH,

- Kişibaşı GSYH,
- İnsani Gelişme Endeksi,
- Global Refah Endeksi (GRE),
- Gini Katsayısı,
- Eğitim Endeksi olarak sıralanabilir.

BÖLÜM IV

YÖNTEM

Bu bölümde, araştırma modeline ilişkin açıklamalar yapılmış, araştırma modeli, kullanılan veri toplama araçları ve verilerin analizi ile ilgili ayrıntılara yer verilmiştir.

4.1. Araştırmanın Modeli

Bu araştırma; Türkiye ve Güney Kore’deki müzik eğitimi yaklaşımlarının İnsani Gelişme Endeksi bağlamında incelenmesi ve değerlendirilmesi kapsamında, iki ülke arasındaki 1990-2019 yılları arasında örgün eğitim kurumlarındaki müzik dersi öğretim programlarını, mesleki müzik eğitimi veren örgün eğitim kurumlarını, her iki ülkenin de eğitime ayırdığı bütçe payı ve İnsani Gelişme Endeksi verilerinin incelendiği nitel araştırma modelinde ilişkisel tarama deseninin kullanıldığı bir çalışmadır. Yıldırım ve Şimşek (2016)’e göre; “Nitel araştırma, gözlem, görüşme ve doküman analizi gibi nitel veri toplama yöntemlerinin kullanıldığı, algıların ve olayların doğal ortamda gerçekçi ve bütüncül bir biçimde ortaya konmasına yönelik nitel bir sürecin izlendiği araştırma olarak tanımlanabilir” (s. 41)

Araştırmada nitel araştırma yöntemlerinden durum çalışmasına dayalı ilişkisel tarama deseni kullanılmıştır. Karasar (2020) tarama modelini “geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle tespit etmeyi amaçlayan araştırma modeli” olarak tanımlamıştır (s. 109). Karasar (2020)’a göre; “ilişkisel tarama modelleri, iki ve daha çok sayıdaki değişken arasında birlikte değişimin varlığını ve/veya derecesini belirlemeyi amaçlayan araştırma modelleridir” (s. 114).

Yin’den aktaran Yıldırım ve Şimşek (2016) durum çalışmasını; “(1) güncel bir olguyu kendi gerçek yaşam çerçevesi (içeriği) içinde çalışan, (2) olgu ve içinde bulunduğu içerik arasındaki sınırların kesin hatlarıyla belirgin olmadığı ve (3) birden fazla kanıt veya veri

kaynağının mevcut olduğu durumlarda kullanılan, görgül bir araştırma yöntemi” şeklinde tanımlamıştır (s. 289). Bromley’den aktaran Berg ve Lune (2019)’ye göre durum çalışması “bir ortamı, bir nesneyi, belgeleri veya belirli bir olayı detaylı inceleme” olarak tanımlamıştır (s. 323).

Bal (2016)’a göre ise durum çalışması “gerçek bir yaşam, güncel sınırlı bir sistem (bir durum) ya da belli bir zaman içerisindeki çoklu sınırlandırılmış sistemler (durumlar) hakkında çoklu bilgi kaynakları (örn. gözlem, mülakat, dokümanlar, raporlar vb.) aracılığıyla detaylı ve derinlemesine bilgi topladığı, bir durum betimlemesi ya da durum temaları ortaya koyduğu nitel bir yaklaşımdır” şeklinde tanımlamıştır (s. 130).

4.2. Verilerin Toplanması

Bu araştırmada veri toplama yöntemi doküman incelemesi olarak belirlenmiştir. Yıldırım ve Şimşek (2016)’e göre “doküman incelemesi araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazı materyallerin analizini kapsar” (s. 189). Doküman incelemesi, kitap, dergi, makale, sıralı yayınlar gibi bilgi içeren yazılı kaynakların incelenmesini içerdiğinden bu kaynakları kullanarak geniş bir zaman diliminin analizini olanaklı kılmaktadır. Bu özelliklerden dolayı bu araştırmada doküman incelemesi tercih edilmiştir.

Araştırmada Güney Kore ve Türkiye’nin 1990-2019 yılları arasındaki müzik dersi programlarının temel amaçlarını ve program hedeflerini belirtmek için, Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı ve Güney Kore Eğitim Bakanlığı’nın resmi internet sitesi, National Curriculum Information Center (NCIC) dokümanlarından ve MEB Tebliğler Dergisi’nde yayımlanan ilgili raporlardan yararlanılmıştır. Güney Kore ve Türkiye’nin mesleki müzik eğitimi veren örgün eğitim kurumlarının belirlenmesine yönelik olarak MEB, MOE, Korean Educational Development Institute (KEDI), YÖK ve Güney Kore Hükümeti tarafından yürütülen study in Korea resmi internet sitelerindeki bilgi ve dokümanlardan yararlanılmıştır. Ülkelerin eğitime ayırdıkları bütçenin belirlenip incelenmesi yönünden MEB Strateji geliştirme Başkanlığı, MOE, Korean Education Statistics Services (KESS) ve KEDI tarafından hazırlanan raporlardan yararlanılmıştır. Ülkelerin Gayri Safi Milli Hasıla verilerine Dünya Bankası sisteminden ulaşılmıştır. Türkiye ve Güney Kore’nin Eğitim Bakanlığı bütçeleri karşılıklı olarak incelenebilmesi için ilgili yılların dolar kuruna göre çevrilip hesaplanmıştır. Dolar kurlarına T.C. Merkez Bankası ve Kore Cumhuriyeti Merkez Bankası’ndan ulaşılmıştır. İnsani Gelişme Endeksi

verileri ve raporları için UNDP resmi internet sitesindeki verilerden yararlanılmıştır. Çalışma kapsamında ayrıca OECD ve UNESCO gibi uluslararası kuruluşların yayınlarından ve araştırma alanına ait kitaplar, dergiler, makaleler ve tez çalışmalarından yararlanılmış, TBMM, Türkiye Cumhuriyeti Kültür Bakanlığı Milli Kütüphanesi ve Ankara Kore Kültür Merkezi Kütüphanesi'ndeki kaynaklar taranmıştır ve araştırmayla ilgili konferans verilerinden yararlanılmıştır.

4.3. Verilerin Analizi

Verilerin analizinde durum çalışmalarında kullanılan, doküman analizi kullanılmıştır. Geçmiş dönemdeki kişi veya kurumlara doğrudan ulaşma fırsatı olmadığından doküman analizi tercih edilmiştir. Araştırmada verilerin analizinde doküman inceleme aşamaları izlenmiştir. Forster'den aktaran Yıldırım ve Şimşek (2016) “doküman incelemesi belli başlı 5 aşamada yapılabilir: (1) dokümanlara ulaşma, (2) özgünlüğü kontrol etme, (3) dokümanları anlama, (4) veriyi analiz etme, (5) veriyi kullanma” olarak belirtmişlerdir (s. 194).

Dokümanlara ulaşma aşamasında araştırma ile ilgili kaynakça taraması yapılmış, MEB, YÖK, MOE, KEDI, KESS, UNDP, Dünya Bankası gibi kurumların resmi internet sitelerinden eğitim programları, eğitim bütçeleri, sayısal veriler ve tebliğler dergisi aracılığıyla verilere ulaşılmıştır.

Araştırma sürecinde ilgili verilerden çıkarılan sonuçlar araştırma problemlerine göre beş ve onar yıllık zaman dilimlerine göre hazırlanmış ve araştırma ile ilgili çeşitli kaynaklar taranarak çalışmanın özgünlüğü kontrol edilmiştir. Dokümanları anlama aşamasında araştırmanın, Güney Kore ve Türkiye'nin müzik dersi eğitim programları, müzik eğitimi verilen örgün eğitim kurumları, eğitime ayrılan bütçe verileri, insani gelişme endeks verileri kapsamında yapılabileceğine tez komite üyelerinin de görüşleri alınarak karar verilmiştir. Araştırma sürecinde ulaşılan bütün veriler ilgili konu ve yıllara göre sınıflandırılarak analiz edilmiş ve bir bütün oluşturacak şekilde bulgular bölümünde yer verilmiştir.

Araştırma bulgularının ilgili literatür tarandığında doğru, kendi içinde tutarlı ve anlamlı olduğu ve araştırma sonuçlarının çalışmanın amacı ile tutarlı olup bir bütün oluşturduğu görülmüştür.

BÖLÜM V

BULGULAR VE YORUM

Bu bölümde, Güney Kore ve Türkiye'nin 1990-2019 yılları arasındaki müzik eğitim programlarına, projelerine, yasal düzenlemelerine, kalkınma planlarına, müzik eğitimi veren kurumların öğretim programlarına, her iki ülkenin İnsani Gelişme Endeks raporlarına ve her iki ülkenin ekonomik gelişmelerine ve eğitime ayırdıkları bütçe verilerine ait bulgular sunulmuştur.

5.1. Türkiye ve Güney Kore'nin 1990-2019 Yılları Arasındaki Müzik Öğretim Programlarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu başlık altında Türkiye ve Güney Kore'nin 1990- 2019 yılları arasında kaç kere ve hangi yıllarda öğretim programlarının değiştiğine ilişkin bulgular sunulmaya çalışılmıştır.

Tablo 5

Türk Milli Eğitim Sisteminde Uygulanan Müzik Öğretim Programları

Program	Yıl
Lise Müzik Dersi Öğretim Programı	1991
İlköğretim Okulları Müzik Dersi Öğretim Programı	1994
İlköğretim Müzik (1-8. Sınıflar) Dersi Öğretim Programı	2006
Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programı	2009
İlkokul, Ortaokul Müzik Dersi Öğretim Programı	2017
Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programı	2017
İlkokul, Ortaokul Müzik Dersi Öğretim Programı	2018
Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programı	2018

Tablo 5’te, 1990-2019 yılları arasında Türkiye’de ilköğretim seviyesinde 1994, 2006, 2017 ve 2018 yıllarında ortaöğretim seviyesinde ise 1991, 2009, 2017 ve 2018 yıllarında öğretim programı değiştirildiği görülmektedir.

Tablo 6

Güney Kore Örgün Eğitim Sisteminde Uygulanan Öğretim Programları

Program	Yıl
6. Öğretim Programı	1992
7. Öğretim Programı	1997
Revizyon	2007
Revizyon	2009
Revizyon	2015

Tablo 6’da, 1990-2019 yılları arasında Güney Kore’de 1992 ve 1997 yıllarında öğretim programı değiştirildiği, 2007, 2009 ve 2015 yıllarında ise öğretim programının revize edildiği görülmektedir.

5.2. Türkiye ve Güney Kore’nin 1990-2000 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi Programlarına ve Yaklaşım Farklılıklarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu başlık altında Türkiye ve Güney Kore’nin 1990-2000 yılları arasındaki müzik eğitimi programları, ders saatleri ve yaklaşım farklılıklarına ilişkin veriler aşağıda yer almaktadır.

5.2.1. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 1991 Yılı Lise Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Talim Terbiye Kurulu’nun 16.09.1991 tarih ve 191 sayılı kararı ile kabul edilen bu program, ortaöğretim kurumları için düzenlenen ders geçme ve kredi yönetmeliğini uygulayan lise ve dengi okulların seçmeli müzik dersi eğitimini kapsamaktadır. Ortaöğretim müzik ders programında öğrencilerin müzik biçim ve tür bilgileri, müziksel işitme, okuma ve yazma, müzik kuramları, batı ve Türk müzik tarihi bilgilerinin kazandırılması, müzik dinleme alışkanlığının kazandırılması için her türden seçkin, önemli müzikler dinletilmesi ayrıca ulusal bayramlar, anma ve kutlama günlerinde Atatürk’ün yaşamı, inkılapları, güzel sanatlara verdiği önem, çağdaş Türk müziği ve kurumlarının oluşumundaki rolü, sanat ve sanatçılara verdiği önem ders konuları ile bağlantı kurularak anlatılması esas alınmıştır. Ortaöğretim müzik ders programının amaçları;

1. Öğrencide yakın çevresinden başlayarak, müzik dinlemenin, müzik faaliyetlerine katılmanın ve boş zamanlarını müzikle değerlendirmenin önemini kavrayabilme,
2. Öğrencinin müzik yoluyla iyiye güzele yönelmesinin önemini kavrayabilme,
3. Müzik yoluyla öğrencide var olan anlama-anlatma, dinleme, yaratma gücünün gelişmesini kavrayabilme,
4. Her öğrenciyi ilgi ve kabiliyetine göre değerlendirerek müzik faaliyetlerine katılmanın önemini kavrayabilme,
5. Türk müziği bilgisi,
6. Batı müziği bilgisi,
7. İstiklal Marşı'mızın en iyi ve doğru şekilde öğrenilip söylenmesinin önemini kavrayabilme,
8. Milli duyguları geliştirici ve bütünlüğü pekiştirici marşlar, hamasi okul şarkı ve türküleri, ninni ve oyun müziklerinin doğru olarak öğrenilip söylenmesinin önemini kavrayabilme,
9. Batı müziğinin ve milli müziğimizin (klasik ve folklorik türleri ile) tarihi bilgisi,
10. Okul içi öğretimde yapılabileceği oranda ses ve sazla icra ettirmeye sevgi duyuş,
11. Müzik alanında iyi ile kötüyü, doğru ile yanlış ayırt edebilmenin önemini kavrayabilme olarak belirtilmiştir (Tebliğler Dergisi, 1991, s. 29).

5.2.2. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 1994 Yılı İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Talim Terbiye Kurulu'nun 22.04.1994 tarih ve 298 sayılı kararı ile kabul edilen bu program ilköğretim kurumlarındaki sekiz yıllık müzik eğitimini bir bütün olarak kapsamaktadır. İlköğretim kurumlarının yapısı ve ilköğretim çağı çocuğunun müziksel gelişimi birlikte göz önünde bulundurularak program Birinci Devre (1. 2. 3. sınıf), İkinci Devre (4. 5. Sınıf) ve Üçüncü Devre (6. 7. 8. Sınıf) olmak üzere birbirini izleyen üç aşamadan oluşturulduğu belirtilmiştir. Birinci devre müzik derslerini sınıf öğretmenlerinin, ikinci devre müzik derslerini sınıf öğretmenleri veya müzik öğretmenlerinin, üçüncü devre müzik derslerinin ise müzik öğretmenleri tarafından verilmesinin esas alındığı belirtilmektedir.

Program ilköğretim çağı çocuklarının tümünü "Genel Müzik Eğitimi" almak için gerekli müzik yeteneğine sahip görmektedir. Müziğin her boyutuyla ele alınıp işlendiği bir ders olarak gerçekleşmesini ve buna bağlı olarak öğrencinin bilişsel, devinişsel, duyuşsal

davranışlarıyla bir bütün olarak gelişmesini öngörmektedir. Programda ülkemizdeki başlıca müzik türlerinin hepsine yer veren, milli birlik ve beraberliği koruyan, temel müzik kültürü ve ortak bir müzik repertuvarı kazandırılmasının esas alındığı belirtilmiştir.

Programda müzik dersinin genel amaçları, ilköğretim kurumları ve üçüncü devre genel amaçları olmak üzere iki alt başlıkta belirtilmiştir. İlköğretim kurumları müzik dersi genel amaçları;

1. Temel müzik bilgilerine sahip olabilme,
2. Sesleri temel özellikleriyle tanıyabilme,
3. Sesler arasındaki temel ilişkileri kavrayabilme,
4. Müziği oluşturan temel öğeleri kavrayabilme,
5. Müzik yapma ve dinleme araçlarını tanıyabilme,
6. Müzik topluluklarını tanıyabilme,
7. Geleneksel ve çağdaş müzikleri tanıyabilme,
8. Müziğin kaynağını, oluşum ve gelişimini kavrayabilme,
9. Müziğin insan yaşamındaki yerini ve önemini kavrayabilme,
10. Düzeyine uygun müzikleri çözümleyebilme,
11. Düzeyine uygun müzikleri yazabilme,
12. Müziğin her türünde nitelikli olanı niteliksizden ayırt edebilme,
13. Çevresi ile müziksel iletişim ve etkileşimde bulunabilme,
14. Atatürk'ün müzikle ilgili temel görüşlerini doğru anlayabilme,
15. Sesini doğru ve etkili kullanabilme,
16. Dinlediği müziklere uygun ritmik devinimlerle eşlik edebilme,
17. Çalgısını temiz ve düzenli kullanabilme,
18. Müzik yapma, dinleme, araç ve gereçlerini kurallarına uygun kullanabilme,
19. Sözlü müziklerde Türkçeyi doğru ve anlamlı kullanabilme,
20. Düzeyine uygun tekerleme, sayışma, ninni, şarkı, türkü, marşları doğru temiz ve anlamlı söyleyebilme,
21. Düzeyine uygun müzikleri çalgısıyla doğru, temiz ve anlamlı çalabilme,
22. Kazandığı müzik dağarcığını çeşitli etkinliklerle sergileyebilme,
23. Müzik yazısını doğru okuyabilme,
24. Müzik yazısını doğru yazabilme,
25. Başta İstiklal Marşı olmak üzere ulusal marş ve şarkılarımızı özüne uygun söyleyebilme,

26. Müziği başka anlatım biçimlerine dönüştürebilme,
27. Düzeyine uygun müziksel araç ve gereci yapabilme,
28. Yaratıcı müziksel çalışmalar yapabilme,
29. Müziksel bir çevre içinde yaşadığının farkında olabilme,
30. Müzik yapmaya istekli olabilme,
31. Müzik yapmaktan hoşlanabilme,
32. Müzik dinlemekten hoşlanabilme,
33. Çeşitli türdeki müziklerden hoşlanabilme,
34. Çevresindeki müzik etkinliklerine katılabilmek,
35. Serbest zamanını müzikle geçirebilme
36. Yaşamında müzikten yararlanabilme,
37. Kendisini müzik yoluyla ifade edebilme,
38. Müzik yoluyla, sevgi paylaşma ve sorumluluk duygusunu geliştirebilme,
39. Sağlıklı müziksel çevre konusunda bilinçli ve duyarlı olabilme,
40. Çok yönlü ve hoşgörülü bir müzik anlayışı kazanabilme,
41. Kendine özgü bir müziksel kişilik geliştirebilme,
42. Bilinçli bir müzik dinleyicisi olabilme,
43. Müzik kültürünün genel kültürün ayrılmaz bir ögesi olduğunu görebilme,
44. Ulusal birliğimizi, bütünlüğümüzü pekiştiren ve dünya ile bütünleşmemizi kolaylaştıran bir şarkı dağarcığına sahip olabilme olarak belirtilmiştir (MEB, 1995, s. 373).

Üçüncü devre (6. 7. ve 8. Sınıf) genel amaçları;

1. Kültür, sanat ve müziğin insan ve toplum hayatındaki önemini kavrayabilme,
2. Müziği oluşturan temel öğeleri kavrayabilme,
3. İnsan sesleriyle ve çalgılarıyla yapılan müzikleri ve topluluklarını tanıyabilme,
4. Çeşitli müziklerin hız ve gürlük özelliklerini ayırt edebilme,
5. Düzeyine uygun müziklerin biçimsel yapısını çözümleyebilme,
6. Düzeyine uygun müzikleri tonal veya makamsal yapılarıyla çözümleyebilme,
7. Müzik eserlerini örgü-doku ve üslup özellikleriyle ayırt edebilme,
8. Türk müziğinin genel yapısını ve tarihsel gelişimini anlayabilme,
9. Türk devlet ve topluluklarının müziklerinden belli başlı örnekleri tanıyabilme,
10. Avrupa ve dünya müziklerinden belli başlı örnekleri tanıyabilme,
11. Belli başlı müzik kurumları ve müzik mesleklerini tanıyabilme,
12. Atatürk'ün sanat ve müzik hakkındaki görüşlerini anlayabilme,

13. Müzik ile teknoloji arasındaki temel ilişkiyi kavrayabilme,
14. Ses değişim ve gelişim döneminde sesini bilinçli ve sağlıklı kullanabilme,
15. Müzik yaparken sesini doğru, temiz ve etkili kullanabilme,
16. Düzeyine uygun şarkıları doğru temiz ve anlamlı söyleyebilme,
17. Düzeyine uygun müzikleri çalgısıyla doğru, temiz ve anlamlı çalabilme,
18. Sesiyle ve çalgısıyla uygun müzik topluluklarına katılabilme,
19. Çeşitli müzikleri hız ve gürlük özelliklerine göre söyleyebilme veya çalabilme,
20. Müzik eserlerini biçimsel yapısına uygun söyleyebilme veya çalabilme,
21. Düzeyine uygun müzikleri tonal ve makamsal özelliklerine dikkat ederek söyleyebilme veya çalabilme,
22. Müzik eserlerini müziksel örgü, doku ve üslup farklarını gözeterek dinleyebilme,
23. Çeşitli müzik yapma araçlarını doğru kullanabilme,
24. Çevresindeki uygun müzik etkinliklerine katılabilme,
25. Sesiyle, çalgısıyla çeşitli yaratıcı çalışmalar yapabilme,
26. Çeşitli müzikleri başka anlatım biçimleriyle ifade edebilme,
27. Geleneksel ve çağdaş müziklerimizle, uluslararası ve evrensel müziklerden oluşan uygun bir şarkı dağarcığına sahip olabilme,
28. İnsan ve toplum hayatında kültür, sanat ve müziği önemseyebilme,
29. Müzik yaparken ve dinlerken müziği oluşturan temel öğelere özen gösterebilme,
30. İnsan sesleri ve çalgı topluluklarıyla yapılan müziklerden hoşlanabilme,
31. Birlikte müzik yapmaya istekli olabilme,
32. Sesiyle veya çalgısıyla çeşitli yaratıcı çalışmalar yapmaya istekli olabilme,
33. Düzeyine uygun müziklerin tonal ve makamsal yapılarını çözümlemekten hoşlanabilme,
34. Hayatında çeşitli müzikleri dinlemeye istekli olabilme,
35. Türk müziğinin genel yapısını ve tarihsel gelişimini anlamaya istekli olabilme,
36. Belli başlı müzik kurumları ve müzik mesleklerini tanımaya ihtiyaç duyabilme,
37. Türk devlet ve toplulukları ile çeşitli ülke müziklerinden belli başlı örnekleri öğrenmeye istekli olabilme,
38. Atatürk'ün sanat ve müzik hakkındaki görüşlerini benimseyebilme
39. Müzik teknolojisinin günümüzdeki uygulamalarına ilgi duyabilme,
40. Müziği yaşamının ayrılmaz bir parçası haline getirebilme olarak belirtilmiştir (MEB, 1995, s. 376).

1997 yılı ilköğretim müzik dersi programında değişiklik yapılmayıp Talim Terbiye Kurulu'nun 22.04.1994 gün ve 298 sayılı kararı ile kabul edilen öğretim programının uygulanmasına devam edilmiştir.

5.2.3. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 1992 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

1992 yılında oluşturulan 6. öğretim programında sağlıklı, yaratıcı ve ahlaklı insanlar yetiştirilmesi amaçlanmış ve Kore'nin düşünce yapısı, amacı ve eğitim ilkelerine dayanarak Kore toplumunun görüntüsü ve eğitim ihtiyacını göz önünde bulundurularak 6. öğretim programı aşağıda belirtilen maddeler esasında oluşturulmuştur.

1. Ahlaklı ve toplum bilinci kuvvetli, demokratik vatandaşlar yetiştirmek,
2. Toplum değişikliklerine karşılık verebilecek yaratıcı yetenekler geliştirmek,
3. Öğrencilerin kişilik, beceri ve kariyerini göz önünde bulundurarak eğitim konu ve yöntemlerini çeşitlendirmek,
4. Öğretim programının oluşum ve yönetilme sistemini geliştirerek eğitim kalite yönetimini güçlendirmek (고등학교 음악과 해설서, 1992, s. 19).

Öğretim programında, okul eğitiminde her dersin kendi bağımsız eğitiminin iyi bir şekilde yapılıyor olmasının önemli olduğu fakat bu derslerin sistematik bir şekilde bütünleşerek ayarlanması ile okul eğitiminin bir bütün olarak amacına ulaşmasının da oldukça önemli olduğu, bu nedenle yukarıda belirtilen maddelerin müzik dersinin eğitiminde de göz önünde bulundurulması gerektiği belirtilmiştir.

1992 yılı müzik dersi öğretim programında özellikle müzik dersiyle alakalı olan şey “demokratik vatandaşlar yetiştirmek” ve “yaratıcı yetenekler geliştirmek” kısımlarıdır. Takdire değer demokratik vatandaşlar olmak için yalnızca beden değil, zihnen de sağlıklı olmak gerekir. Sağlıklı bir zihin için ise geniş ve zengin bir sanat bilgisine sahip olmak gerekir. Sanat bilgisi, müzik kültüründen tat alma becerisine ve değerine sahip olmanın bir yolu olduğu kadar, sanat aracılığıyla insan zihninin gelişmesini de mümkün kılan bir temel oluşturmaktadır (고등학교 음악과 해설서, 1992, s. 19).

Okuldaki müzik dersleri öğrencilerin sanatı doğru bir şekilde deneyimlemesine yardımcı olurken onlar yalnızca özel hayatları, aile içi yaşamları ve toplum içi yaşamlarında yüksek

seviyede bir müzik kültürü edinmekle kalmayıp aynı zamanda doğru değerleri oluşturarak daha kaliteli bir kültür arayışına girmeleri hedeflenmektedir. Müzik derslerinin en nihayetinde kişinin kendi yaşamından memnun olmasına ve toplumun sağlıklı bir şekilde geliştirilmesinde aktif bir rol oynamasına yol açması beklenmektedir.

Modern toplumların talep ettiği en önemli niteliklerden biri yaratıcılık becerisidir. Müzik, insanın bizzat yarattığı sanatsal eserler vasıtasıyla ve yaratıcı aktiviteler aracılığıyla ortaya çıkan bir sanat olduğu için, müzik eğitimi yaratıcılığı temel unsur olarak ele almalıdır. Buna rağmen tüm müzik aktivitelerinde ya da eğitiminde kendi kendine yaratıcılığın oluştuğunu söylemek mümkün değildir. Bu yalnızca, yaratıcılık yeteneğini geliştirebilen bir müzik profesörü ve eğitmenin, eğitimin konu ve yöntemine dair devamlı araştırmaları ve bunu hayata geçirme çabasıyla mümkün olabilir. Bu nedenle, bu seneki müzik dersi öğretim programının önemli bir dayanak olarak aldığı yaratıcılık becerisinin gelişimine dair yeni bir bilinç ve derin bir anlayışa ihtiyaç duyulmaktadır (고등학교 음악과 해설서, 1992, s. 22).

1992 yılı müzik dersi öğretim programında müzik dersinin amaçları;

1. Çeşitli müzik aktiviteleri aracılığıyla müzik yeteneğini, yaratıcı bir şekilde ifade etme ve sanattan zevk alma becerisini geliştirip zengin bir bilinci yetiştirme,
2. Müziğin çeşitli bileşenlerini ve temel kavramını anlama,
3. Müziğin yaratıcı bir şekilde ifade etme yeteneğini geliştirme,
4. Müziğin değerini anlayıp, günlük hayatta yer ettirme olarak belirtilmiştir (고등학교 음악과 해설서, 1992, s. 25).

5.2.4. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 1997 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Yeni bir değişiklik ve devrim dönemi olacak 21. yüzyılı karşılamaya hazırlanırken, mevcut eğitim sisteminde amaçlanan rol ve görevlerin gözden geçirilmesi ve yeni nesile uygun bir reform yapılması taleplerinden dolayı 7. Eğitim-öğretim programının oluşturulması gündeme gelmiştir.

Küreselleşme, sayısallaşma ve çeşitlilik toplumuna aktif bir şekilde karşılık verebilecek kişisel özelliklere sahip bireylerin yetiştirilmesi için her şeyden önce yaratıcılık, eleştirel düşünme becerisi, esnek bir sorun çözümüleme becerisi, bilgiyi etkili bir şekilde analiz edip bir araya getirebilme becerisi geliştirilmelidir. Ayrıca sanatsal estetik bilinci, ahlaklı bir karakter gibi çeşitli insani özelliklerin bir arada göz önünde bulundurulmasını amaçlayan bir bütünlüğü esas alan birey eğitim alanı oluşturulmalıdır. Değişen bir ortam ve buna uygun toplumsal taleplerin karşılanabilmesi için yeni bir eğitim şekli talep edilmektedir. Bu dönemsel ve eğitimsel talepler göz önünde bulundurularak oluşturulan 7. eğitim müfredatı, 21. yüzyılın küreselleşme ve sayısallaşma çağına liderlik edecek özerk ve yaratıcı Korelilerin yetiştirilmesine önem vermektedir (음악과 교육 과정, 1997, s. 3).

7. eğitim programının temel amacı;

1. Sağlıklı kişilik ve yaratıcılığı yetiştiren temel eğitime odaklanma,
2. Küreselleşme ve sayısallaşmaya uyum sağlayabilen bağımsız yeteneklerin artırılması,
3. Öğrencinin yeteneğine, uyumluluğuna ve rotasına uygun; öğrenci odaklı bir eğitimin gerçekleştirilmesi,
4. Bölge ve okullarda özerk eğitim müfredatının oluşturulması ve uygulanmasının yaygınlaştırılmasını temel istikamet olarak belirlemektir (음악과 교육 과정, 1997, s. 3).

Yeni müfredat;

- Şarkı söyleme,
- Enstrüman çalma,
- Doğaçlama yapma,
- Şarkı besteleme ve düzenleme,
- Solfej ve dikte
- Müziği dinleyip, analiz edip, tanımlama,
- Müziği ve performansı değerlendirme,
- Müzik ve diğer sanat branşları ya da başka dersler arasındaki bağlantıyı anlama,
- Tarih ve kültürün müzik ile alakasını anlama öğrencinin gerçekleştirmesi gereken içerik standartlarını sergilemektedir (음악과 교육 과정, 1997, s. 4).

Programda son zamanlarda okulda verilen müzik eğitiminin eğitimsel üstünlüğünün gerçekleştirilmesi için müzik dersinin içeriği, başarı standartları ve değerlendirme

yönteminde yenilikler yapılmakta olup, öğrenci odaklı açık öğretim vurgulanmaktadır. 6. müzik öğretim müfredatı (1992), müzik eğitime birçok değişiklik getirmiştir; fakat, yeni nesil tarafından istenilen insan modelinin yetiştirilmesi için eğitimin değiştirilmesi talep edilmiştir. Eğitimin rolü ve özelliği, değişen yeni nesle liderlik edip yeni yetenekler yetiştirmek ise; müzik eğitiminin içeriğine, yöntemine ve buna göre uygulanmasına kılavuzluk eden müzik eğitim müfredatının da böyle bir değişime cevap vererek değişmekten başka çaresi yoktur. Bu gibi bir dönemsel istek, küresel eğilim, eğitimsel talep ve bu bağlamı bir araya getirerek; yeni nesle hitap eden 7. müzik öğretim programı oluşturulmuştur (음악과 교육 과정, 1997, s. 4).

Yeni müzik dersi öğretim programının amaçları;

- Çeşitli şarkı ve müzik aktiviteleri aracılığıyla müzikal yeteneği ve yaratıcılığı geliştirerek müzik duygusunu zenginleştirmek,
- Ritim, melodi, ahenk, tempo, ton vb. gibi müzik içerisinde önemli bir rol oynayan müzik bileşenlerinin yani temel kavramların anlaşılması,
- Şarkı söyleme, enstrüman çalma, müzik besteleme, müzik dinleme aktiviteleri aracılığıyla müzikal yeteneğin ve yaratıcılığın geliştirilmesi,
- Müziğin rol ve değerini anlayarak müziği günlük hayatımızın bir parçası haline getirmek olarak belirtilmiştir (음악과 교육 과정, 1997, s. 12).

5.2.5. Türkiye ve Güney Kore 1990-2000 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi Programlarının Yaklaşım Farklılıkları

Tablo 7

Türkiye Cumhuriyeti ve Güney Kore 1990-2000 Yılları Müzik Eğitimi Programı Özellikleri

Türkiye Cumhuriyeti	Güney Kore
❖ 1991 ve 1994 Müzik Öğretim Programları belirli kademeler içindir. ❖ 1991 programı lise müzik dersinin özel amaçlarından çok genel amaçlarına yoğunlaşmış bir programdır. ❖ 1991 müzik dersi programının öğrenme alanları: ➤ Türk Müziği, ➤ Batı Müziği, ➤ Türk-Batı müziği tarihi, ➤ Müziksel biçim ve tür, ➤ Müziksel işitme-okuma-yazma ❖ 1994 programı, ilköğretim kurumları ve 3. Devre olmak üzere 8 yıllık müzik eğitimi kapsamaktadır. ❖ 1994 ilköğretim kademesi müzik dersi programının öğrenme alanları: ➤ Dinleme-Çalma-Yazma-Söyleme, ➤ Müziksel yaratıcılık, ➤ Temel müzik bilgisi ve müziksel algı, ➤ Müzik Kültürü. ❖ 1994 müzik dersi programı üçüncü devre öğrenim alanları: ➤ Müziksel bilinç, ➤ Türk müziği ve dünya müziği yapıları hakkında temel bilgiye sahip olabilme, ➤ Müziği diğer disiplinlerle ilişkilendirebilme, ➤ Müzikal çalma-söyleme, ➤ Müzik kültürü ve teknolojisi, ➤ Müzik teorisi, ➤ Ulusal ve evrensel müzik dağarı oluşturma.	❖ 1992 ve 1997 yıllarında çıkan 6. ve 7. Öğretim programları bütün kademeler için geçerlidir. ❖ 6. Öğretim programı demokratik vatandaşlar yetiştirmeyi ve yaratıcı yetenekler geliştirmeyi amaçlamaktadır. ❖ 6. Öğretim programı müzik dersinin öğrenme alanları: ➤ Müzik ile ilgili temel kavramlar, ➤ Müziksel yaratıcılık, ➤ Kendini ifade edebilme, ➤ Müzik kültürü. ❖ 7. Öğretim programı, sanatsal estetik bilinci ile 21. Yüzyılın küreselleşme ve sayısallaşma çağına liderlik edecek özerk ve yaratıcı vatandaşlar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. ❖ 7. Öğretim programı müzik dersinin öğrenme alanları; ➤ Söyleme-çalma-yazma, ➤ Müziksel yaratıcılık ve düzenleme, ➤ Müziksel analiz ve tanımlama, ➤ Temel müzik kavramları ➤ Müzikal algı ve bilgi, ➤ Müzik tarihi, ➤ Müzik kültürü, ➤ Müziği diğer disiplinlerle ilişkilendirebilme.

Tablo 7’de görüldüğü üzere Türkiye’deki öğretim programları 1991 ve 1997 yıllarında farklı kademeler için hazırlanmıştır. 1991 programında çalma ve söyleme becerilerine kıyasla müzik türleri, tarihi ve teorisi gibi kuramsal bilgilere önem verilmiştir. 1994 yılında ilköğretim kurumları ve 3. Devre olmak üzere 8 yıllık müzik eğitimi kapsayan programda, dinleme, çalma, yazma, söyleme, yaratma gibi aktif katılım gerektiren beceriler programa eklenmiştir. Ayrıca müzikal bilinç oluşturma, müziğin farklı disiplinlerle ilişkilendirilmesi, ulusal ve evrensel müzik dağarı oluşturma gibi öğrenme alanları eklenmiştir.

Güney Kore’de 1992 yılında hazırlanan 6. Öğretim programı demokratik vatandaşlar yetiştirmek ve yaratıcı yetenekler geliştirmeyi hedeflemiştir. Programın öğrenme alanları temel kavramlar, yaratıcılık, kendini ifade edebilme ve müzik kültürü üzerine yoğunlaşmıştır. 1997 yılında hazırlanan 7. Öğretim programı, öğrencileri sanatsal estetik bilinci ile 21. yüzyıla hazırlamak ayrıca küreselleşme ve sayısallaşma çağına liderlik edecek özerk ve yaratıcı vatandaşlar yetiştirmeyi amaçlamaktadır. 7. Öğretim programı ile öğrencilerin kendisini söyleme, çalma, yazma, yaratma ve düzenleme gibi becerilerle ifade etme, müzikal algı ve bilgi, müzik tarihi, müzik kültürü, temel müzik kavramları hakkında bilgi sahibi olma gibi öğrenme alanları eklenmiştir.

5.3. Türkiye ve Güney Kore’nin 2000-2010 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi

Programlarına ve Yaklaşım Farklılıklarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu başlık altında Türkiye ve Güney Kore’nin 2000-2010 yılları arasındaki müzik eğitimi programları, ders saatleri ve yaklaşım farklılıklarına ilişkin veriler aşağıda yer almaktadır.

5.3.1. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2006 Yılı İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Talim Terbiye Kurulu’nun 28.08.2006 tarih ve 348 sayılı kararı ile kabul edilen ilköğretim müzik (1-8. Sınıflar) dersi öğretim programı, ilköğretim kurumlarındaki sekiz yıllık müzik eğitimini bir bütün olarak kapsamaktadır. 2007-2008 öğretim yılından itibaren uygulanmaya başlanmasına karar verilmiştir.

İlköğretim müzik dersi öğretim programı, genel müzik eğitimi içerisinde yer alan ve farklı yöntem ve tekniklerle bireylerin her yönden dengeli, tutarlı ve sağlıklı olarak yetişmelerini sağlamaya yönelik bir anlayış ve içerikle düzenlenmiştir. Dolayısıyla program; 1968,1984 ve 1994 yılı müzik dersi öğretim programı içerik ve yaklaşımları da göz önünde bulundurularak hazırlanmış ve MEB İlköğretim Genel Müdürlüğünce teşkil edilen Müzik Özel İhtisas Komisyonu tarafından geliştirilmiştir (MEB, 2007, s. 4).

Müzik dersi öğretim programı yedi temel esas çerçevesinde hazırlanmıştır. Bu esaslar;

1. Anayasa, yasa ve yönetmeliklerde ifadesini bulan Türk Milli Eğitimi’nin esasları,
2. Atatürk ilke ve inkılapları,
3. Türk toplumsal- kültürel yaşamına ilişkin beklentiler,

4. Sanatın / müziğin insan eğitimi ve yaşamındaki yeri ve önemi,
5. Kalkınma planlarıyla bireylere kazandırılmak istenen davranışlar,
6. Detaylı kaynak taramanın yanı sıra örneklem olarak seçilen sınıf ve branş öğretmenleriyle, akademisyenlere uygulanan anketlerden elde edilen bulgular,
7. İlköğretim Genel Müdürlüğü Müzik özel İhtisas Komisyonu'nca belirlenmiş öğrencilerden beklenen müzikle ilgili becerilerdir (MEB, 2007, s. 4).

Yukarıda belirtilen esaslar kapsamında program çalışmasında aşağıdaki dokuz ilke göz önünde bulundurulmuştur. Bu ilkeler;

1. Müzik Dersi Öğretim Programı öğrenci merkezli olmalı,
2. Öğrenciler edilgen durumda değil, aksine dersin etkinlikler boyutuna aktif olarak katılabilmeli,
3. Öğrenilecek her beceri ve bilgi, mutlaka yaşam içerisinde kullanılabilir niteliğe dönüştürülmeli,
4. Programın uygulanma sürecinde; bireylerin yetenek ve yaratıcılıklarının geliştirilmesine önem verilmeli,
5. Öğrenilen her bilgi, mutlaka pratiğe dönüştürülebilir nitelikte olmalı,
6. Müziğin içselleştirilebilmesi için müzik dersinin yaşanarak ve yaşatılarak işlenebilmesi,
7. Genel müzik eğitiminde uygulamalar yoluyla bilgiye ulaşılmalı,
8. Müzik eğitimi; kavramlar ve kurallar yolu ile değil, müziğin tüm boyutlarının eyleme dönüştürülmesi ve hissettirilmesi ile gerçekleşmeli,
9. Nota öğretimi amaç değil, yalnızca araç olmalı olarak belirtilmiştir (MEB, 2007, s. 4).

İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programı'nın vizyonu, öğrencilerin müziği etkinlikler aracılığıyla yaşayarak hayatlarının ayrılmaz bir parçası haline getirmek ve müzik yoluyla;

1. Kendisi ve çevresiyle barışık,
2. Ulusal ve uluslararası kültürleri tanıyan,
3. Vatan ve millet sevgisine sahip,
4. Çevresindeki olaylara, değişim ve gelişmelere duyarlı,
5. Güzel sanatların her türüne açık,
6. Mutlu, kişilikli ve öz güveni olan bireyler olarak yetişmelerini sağlamaya yöneliktir (MEB, 2007, s. 5).

Müzik öğretim programının genel amacı, Türk Milli Eğitiminin genel amaçları ve temel ilkelerine uygun olarak öğrencilerin;

1. Müzik yoluyla estetik yönünü geliştirmek,
2. Duygu, düşünce ve deneyimlerini müzik yoluyla ifade etmelerine imkan sağlamak,
3. Yaratıcılık ve yeteneğini müzik üretme yoluyla geliştirmek,
4. Yerel, bölgesel, ulusal, uluslararası müzik kültürlerini tanımak,
5. Kişilik ve özgüven gelişimlerine katkı sağlamak,
6. Müzik aracılığıyla zihinsel becerilerinin gelişimini sağlamak,
7. Müzik yoluyla bireysel ve toplumsal ilişkilerini geliştirmek,
8. Bireysel ve toplu olarak, nitelikli değişik türlerde şarkı dinleme, söyleme ve çalma etkinliklerine katılımlarını sağlamak,
9. Müziksel algı ve bilgilerini geliştirmek,
10. Türkçeyi doğru ve etkili kullanmalarını sağlamak,
11. İstiklal Marşı başta olmak üzere milli marşlarımızı özüne uygun olarak seslendirmelerini sağlamak,
12. Müzik yoluyla sevgi, paylaşım ve sorumluluk duygularını geliştirmek,
13. Milli birliğimizi, bütünlüğümüzü pekiştiren ve dünya ile bütünleşmemizi kolaylaştıran müzik kültürü ve birikimine sahip olmalarını sağlamak,
14. Atatürk'ün Türk müziğinin gelişmesine ilişkin görüşlerini kavramak ve Atatürk ilke ve inkılaplarına gönülden bağlı, kültürlü bireyler olarak yetişmelerini sağlamaktır (MEB, 2007, s. 6).

5.3.2. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2009 Yılı Ortaöğretim

Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Talim Terbiye Kurulu'nun 17.12.2009 tarih ve 240 sayılı kararı ile kabul edilen ortaöğretim müzik dersi (9, 10,11 ve 12. Sınıflar) öğretim programının 2010-2011 Öğretim yılından itibaren uygulanmasına ve 16.09.1991 tarih ve 191 sayılı kararı ile kabul edilen lise müzik dersi öğretim programının uygulamadan kaldırılmasına karar verilmiştir.

2009 yılında geliştirilen bu program önceki programlar da göz önüne alınarak geliştirilmiştir. “Ortaöğretim müzik dersi programı, öncelikle her öğrencinin müziği bir ders olarak değil, bir yaşam biçimi haline dönüştürmesi hedeflenerek hazırlanmış ayrıca öğrencilere müziği sevdirmek, yaparak yaşayarak öğrenme yoluyla müzikten haz almalarını sağlamak ve estetik bir bakış açısı oluşturmak amacıyla öğrenciyi merkez alarak hazırlanmış bir programdır” (MEB, 2009, s. 6).

Ortaöğretim müzik dersi öğretim programı öğrenci merkezli eğitim ve aktif öğrenme yaklaşımlarından hareketle öğrencilerin yaparak yaşayarak öğrenmesini amaçlamakta ve öğrenciye sevgi, saygı ve güven ortamı sunarak topluma;

- Bilgili, görgülü, duyarlı ve sorumluluk sahibi,
- Sağlıklı, dengeli, insancıl, kendisiyle ve çevresiyle barışık,
- Kendini ve toplumu sürekli geliştiren,
- Ulusal ve uluslararası değerleri tanıyan,
- Vatanını ve milletini seven ve aynı zamanda uluslararası düzeyde ülkesini temsil edebilen,
- Bilinçli, mutlu, özgür kişilikli ve öz güven sahibi bireyler kazanmayı hedeflemektedir (MEB, 2009, s.7).

Milli Eğitim Bakanlığı'nca hazırlanan ortaöğretim müzik dersi öğretim programının ilkeleri;

- Müziği anlayarak dinleyen, bilinçli, estetik bakış açısına sahip bireyler yetiştirmek,
- Söyleme, çalma ve yaratma becerileriyle öğrencilerin kendilerini ifade etmelerini sağlayarak kurumsal müzik bilgileri ile öğrencilerin müziği bilgi düzeyine aktarmalarına yardımcı olmak,
- Analiz, sentez ve değerlendirme yapabilen müziksel donanıma sahip bireyler yetiştirmek,
- Müzik yoluyla kendilerini ve çevrelerini tanımalarına yardımcı olmak,
- Ulusal ve uluslararası müzik eserlerini değerlendirebilecek kültürel ve tarihsel perspektif kazandırmak olarak tespit edilmiştir (MEB, 2009, s. 7).

Ortaöğretim müzik dersi öğretim programı öğrencilerin;

1. İstiklal Marşı'mızla beraber milli birlik ve bütünlüğümüzü pekiştiren diğer marşlarımızı da doğru ve etkili seslendirmenin önemini benimsemeleri,
2. Türkçeyi doğru ve etkili kullanmaları,
3. Atatürk'ün müzik görüşleri doğrultusunda yapılan çalışmalarla ulaşılan aşamaları takip etmeleri,
4. İyiye ve güzele yönelerek iyi alışkanlıklar edinmeleri,
5. Anlama, anlatma ve yaratma gücünü geliştirmeleri,
6. Entelektüel merakını geliştirmeleri,
7. Müziğe yönelik olumlu tutum sergileyerek öz güvenini ve yaratıcılığını geliştirmeleri,

8. Araştırma yapma, bilgi üretme ve bilgiyi kullanma gücünü geliştirmeleri,
9. İlgi ve yeteneği doğrultusunda müzik etkinliklerine yönelmeleri (şarkı söyleme, çalma çalma, yaratıcı çalışmalar, araştırma),
10. Müziksel bilgi, görgü, ilgi, istek ve yeteneğini geliştirmeleri,
11. Müzik terminolojisini ve dilini doğru kullanmaları,
12. Müziksel algı ve bilgilenme ile müziksel temel okuma ve yazma becerisine sahip olmaları,
13. Müziğin diğer sanat dallarıyla ilişkisini kurarak estetik duygularını geliştirmeleri,
14. Bilinçli bir müzik dinleyicisi olmaları,
15. Müzik dağarcığı oluşturmaları,
16. Ülkemiz müzik türleri ile birlikte evrensel bir müzik kültürüne sahip olmaları amaçlanmaktadır (MEB, 2009, s. 13).

Ortaöğretim müzik dersi öğretim programı müzik dersini, bireyin söyleme ve çalma yoluyla müzik yapma sürecine girmesine ve dinleme yoluyla müziği anlamlandırıp tasvir edebilmesine yardımcı olan, doğaçlama ve besteler yapma yoluyla yaratıcılığını geliştiren, müziksel algı ve bilgilenme yoluyla düşünen, üreten, kendine güvenen ve müziksel açıdan okuma yazma becerilerine sahip, ulusal ve uluslararası müzik kültürünü benimsemiş bireyler yetiştirmeyi hedefleyen bir ortaöğretim dersi olarak tanımlamıştır (MEB, 2009, s. 12).

5.3.3. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 2007 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

1997 yılında oluşturulan 7. Öğretim programı 2007 yılında revize edilmiştir. 2007 yılı Müzik Dersi Öğretim Programı'na göre müzik dersinin amacı, öğrencilere çeşitli müzikal deneyimler sağlayarak müzik aktivitelerinde gerekli temel beceri ve müzikal yetenekleri yetiştirmekte ve müziksel duyguların geliştirilmesine sistematik bir şekilde yardımcı olarak müziğin günlük hayatta yer edinmesi için bir temel oluşturmaktır. Ayrıca müziğin hissedilmesini, müziğin temel özelliklerinin geliştirilmesini ve çeşitli, kaliteli müzikal deneyimlerin elde edilmesini sağlamanın yanı sıra; kişinin yaratıcılığını artırarak bunu aktif bir şekilde ifade edip kullanmasını sağlamayı da hedeflemektedir (음악과 교육 과정, 2007, s. 1).

Bu nedenle müzik dersinde, öğrencilerin çeşitli şarkı ve aktiviteleri bizzat deneyimleyip bu deneyimler aracılığıyla müzikal yetenek ve yaratıcılıklarını geliştirmelerini sağlayarak, müziğin değerlerini kavrayıp onu günlük hayatlarında kullanmaları için bir temel oluşturmayı amaçlanmaktadır.

Programda ilkokul, ortaokul ve lise müzik derslerine yönelik yeni amaçlar eklenmiştir. Bu amaçlar ilkokul kademesinde;

- Temel biçimdeki şarkı ve aktiviteler aracılığıyla müziğin güzelliğinin deneyimlenmesine yardımcı olur.
- Müziğin başlıca özelliklerinin öğrenilip özgün bir şekilde ifade edilmesini ve şarkının özelliklerinin kavranarak dinlenmesini sağlamak.
- Temel müzik kavramlarının anlaşılmasını sağlamak.
- Müzik aktivitelerinden aktif bir şekilde zevk alınmasını amaçlamak (mak ve eğek eğer, 2007, s. 16).

Ortaokul kademesinde;

- Çeşitli biçimlerdeki şarkı ve aktiviteler aracılığıyla müziğin güzelliğinin deneyimlenmesine yardımcı olmak.
- Müziğin zgn bir şekilde ifade edilip, şarkıların içerik ve yapısı kavranarak dinlenmesini sağlamak.
- Çeşitli müzik kavramlarının ve temel enşrmantal sistemlerin anlaşılmasını sağlamak.
- Müzik aktivitelerine aktif katılımları amaçlamak (mak ve eğek eğer, 2007, s. 16).

Lise kademesinde ise;

- Çeşitli biçim ve tarzlardaki şarkı ve aktiviteler aracılığıyla müziğin güzelliğinin deneyimlenmesine yardımcı olmak.
- Müziğin yaratıcı bir şekilde ifade edilip, şarkının içerik ve toplumsal – kültürel bağlamı kavranarak dinlenmesini sağlamak.
- Müziğin küresel oluşum ilkelerinin anlaşılmasını sağlamak.
- Çeşitli müzik kültürlerinin araştırılmasını ve müzik aktivitelerine aktif katılımları amaçlamak olarak belirtilmiştir (mak ve eğek eğer, s. 17).

2007 yılında revize edilen programda, eğitim-öğretim yöntemi ve planı başlıkları altında öğretmenlere yeni yaklaşımlar sunulmuş ve önerilerde bulunulmuştur. Öğretim yılına ve içerik alanına göre ilkokul, ortaokul ve lise müzik dersi için yeni bir öğretim güzergahı çizilmiş değerlendirme planı ve yöntemi müzik dersi öğretim programının amacına uygun bir şekilde güncellenip belirtilmiştir.

Öğrenim kademesine göre ilkokul müzik dersinde; İlkokul öğrencilerinin gelişim evreleri göz önünde bulundurularak, eğitim içerik ve aktiviteleri belirlenip; aktivite odaklı, temele dayalı ifade etme ve anlama becerileri geliştirilmektedir. Dahası, eğlenceli ve yaratıcı aktiviteler vasıtasıyla müziksever bireyler yetiştirmek amaçlanmaktadır.

Ortaokul kademesinde, ortaokul öğrencilerinin entelektüel merak, fiziksel değişim gibi özellikleri göz önünde bulundurularak çeşitli müzikleri ifade etme becerisi ile toplumsal ve kültürel bağlamda müziği anlama becerilerini güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Dahası, okul içerisindeki ve dışarındaki müzik aktivitelerine aktif katılımlar sağlayarak müziğin günlük hayatın bir parçası olarak görülmesi bilincini artırmayı hedeflemektedir.

Lise kademesinde ise, lise öğrencilerinin düşünme ve yargılama becerileri gibi özellikleri göz önünde bulundurularak yaratıcı ve engin bir müziği ifade etme yeteneğini ve dönemsel, kültürel bağlamda müziği anlama becerilerini güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Ayrıca, lise seçmeli müzik dersi ile ilgili yeni amaçlarlar belirtilmiştir. Bu bağlamda lise seçmeli ders odaklı öğretim programında müzik dersi, temel milli eğitim derslerinden biri olan “Müzik” ile bağlantılı ve derinleştirilmiş bir içeriğe sahiptir. Müziğe karşı ilgisi ya da yeteneği olan öğrencilere, çeşitli müzik aktivitelerine katılım sağlayabilecekleri fırsatlar sunan ve müziğin özü ve değerlerini daha kapsamlı bir şekilde anlamalarına yardımcı olarak estetik bakış açısı kazandırmayı amaçlayan bir derstir (음악과 교육 과정, 2007, s. 21).

Müzik dersi; “Müziği Anlamak”, “Uygulamalı Müzik”, “Müzik ve Toplum” gibi seçmeli konulardan oluşmaktadır. “Müziği Anlamak”, müziğe giriş ve müzik tarihi gibi konuların öğretildiği; “Uygulamalı Müzik” şarkı söyleme, enstrüman çalma, müzik yapma ve müzik dinleme alanlarında çeşitli aktivitelerin deneyimlenmesinin sağlandığı; “Müzik ve Toplum” müziğin tarihsel, toplumsal, kültürel bilgilerinin, müziğin rol ve değerlerinin derin bir şekilde anlatıldığı ders konusudur.

Ders, bu süreçte öğrencinin gelişim evresi, yetenekleri, hevesi, yöresellik ve gerçekçiliği göz önünde bulundurularak, seçmeli olarak yeniden düzenlenebilme esnekliğini sağlama özelliğine sahiptir.

5.3.4. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 2009 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Güney Kore Eğitim Bakanlığı, 2009 yılında revize edilmiş öğretim programını yayınlamıştır. 2009 yılında revize edilen programda müzik dersi, çeşitli müzik aktiviteleri aracılığıyla müziğin güzelliğinin deneyimlenip; kişinin müzikal yetenek ve yaratıcılığının olduğu kadar müziğin rol ve değerlerine olan bakış açısını da genişleterek yaşam içerisinde müzikten zevk almasını sağlayan bir ders olarak tanımlanmıştır (특수교육 교육과정, 2009, s. 3). Müzik dersi müzikal duygu ve ifade etme becerilerini geliştirerek kültürün çoğul değerlerini anlamayı ve başkalarına karşı saygılı, duyarlı, yaratıcı insanlar yetiştirmeyi amaçlamakta ve Güney Kore kültürüne katkı sağlayan, kültürel niteliklere sahip çok yönlü dünya vatandaşları yetiştirmeyi planlamaktadır (특수교육 교육과정, 2009, s. 3).

Revize edilmiş 2009 öğretim programında ilkokul, ortaokul ve lise (seçmeli müfredatta müzik dersi) müzik derslerinin amaçları yenilenmiştir. Bu amaçlar ilkokul kademesinde;

1. Çeşitli müzik aktiviteleri aracılığıyla müziğin güzelliğini deneyimlemek.
2. Müziğin temel becerilerini öğrenerek yaratıcı bir şekilde ifade edip, şarkıların özelliklerini anlayarak dinlemek.
3. Müziğin değerlerini öğrenip, müzik aktivitelerine aktif bir şekilde katılım sağlayarak müzikten zevk almak.

Ortaokul kademesinde;

1. Çeşitli müzik aktiviteleri aracılığıyla müziğin güzelliğini deneyimlemek.
2. Müziği sergileme (performans) becerilerini öğrenerek bu becerileri yaratıcı bir şekilde ifade etmek ve tarihi kültürel bağlam içerisinde şarkıların özelliklerini anlayarak dinlemek.
3. Müziğin değerlerini öğrenip; müziği, müzik aktivitelerine aktif bir şekilde katılım sağlayarak kullanmak olarak belirtilmiştir (특수교육 교육과정, 2009, s. 7).

2009 yılında revize edilmiş öğretim programının müzik dersi içerik alanları 3 temel başlıkla belirtilmiştir. Bunlar; müziği ifade etme, dinleme ve yaşam biçimi haline getirme olarak sıralanmıştır. Bu ana başlıklara göre belirlenen genel öğrenme amaçları;

- Müziği doğru bir duruş ile ifade etmek.
- Müzik eserlerinin orijinallliğini bozmadan ifade etmek,
- Yaratıcı bir şekilde müzik yapıp ifade etmek,
- Müziğin unsur ve kavramlarını anlamak,
- Müzik eserinin özelliklerini anlayarak dinlemek,
- Müzikten zevk almak,
- Güney Kore müziğinin değerlerini tanımak olarak sıralanmıştır.

2009 Öğretim programında belirtildiği üzere müzik dersi ilköğretim seviyesinde, bir ilköğretim öğrencisinin gelişim evresi göz önünde bulundurularak öğrenim konusu ve aktiviteleri seçilir, müzik aktiviteleri odaklı olarak öğrencinin temel ifade etme becerileri ve kavrama gücü geliştirilir. Buna ek olarak, eğlenceli ve yaratıcı aktiviteler aracılığıyla öğrencinin müzikten zevk alması sağlanarak işlenmesi hedeflenmiştir.

Ortaokul kademesinde ise, bir ortaokul öğrencisinin entelektüel merakı ve fiziksel değişimi gibi özellikleri göz önünde bulundurularak; çeşitli ifade etme becerilerinin ve tarihi, toplumsal ve kültürel bağlamlarda öğrencinin kavrayış gücünün geliştirilmesi sağlanır. Buna ek olarak, öğrencinin hem okul içerisindeki hem de dışarıdaki müzik aktivitelerine aktif katılımını sağlamak için müziğin bir yaşam biçimi haline getirilmesi hedeflenir (특수교육 교육과정, 2009, s. 18).

Daha önce bahsedilen içerik alanlarına göre müzik eğitimi ile:

- İfade etme alanında, öğrenciye kendi duygu ve düşüncelerini sesi ile, enstrüman ile, bedeni ile veya resim vb. aracılığıyla yaratıcı bir şekilde ifade etmesi öğretilir.
- Öğrencinin şarkı söylerken doğru bir duruş ve ses sergileyerek, söylediği parçaya göre kendi duygularını özgün bir şekilde ifade etmesine yardımcı olunur.
- Enstrüman çalarken çeşitli vurmali ve melodik enstrümanlar kullanılır.
- Öğrencinin, müzik yaparken sesleri özgür bir şekilde keşfedip, müziği yaratma aşamasında resim, sembol, nota vs. kullanılır. Geleneksel müzik yapımında genellikle geleneksel enstrümanlar kullanılarak, Kore Geleneksel Müziği'nin özellikleri ifade edilir.

- Dinleme alanında; müziğin unsurlarının, müzik türlerinin tarihi, toplumsal, kültürel bağlamlarda müziğin rol ve değerlerinin öğrenciler tarafından kapsamlı bir şekilde kavranarak içselleştirilmesi sağlanır.
- Öğrencilere yeterince müzikal deneyimler edinme fırsatı sağlayarak, öğrencilerin müzikal terimleri ve müzik kavramlarını anlaması sağlanır.
- Müzik dinleme vasıtasıyla öğrencilerin müziğin estetiğine dair tecrübeler edinmesini sağlamak amacıyla çeşitli eğitim – öğretim yöntemleri ve müzik parçalarının özelliklerinin anlaşılması için resim, video gibi çeşitli kaynaklar kullanılır.
- Müzik tarihi eğitiminde; şarkılar, kişiler, toplumsal/kültürel geçmiş ve müzik tarihinin genel akışı vb. ele alınarak, kapsamlı bir kavrama gücü ve bilgi dağarcığı edinimine önem verilir.
- Müziği bir yaşam biçimi haline getirme alanında, kişinin günlük hayatı içerisinde müzikten zevk alarak, müzik kültürüne ve Güney Kore müziğine dair doğru değerler edinmesi öğretilir.
- Okuldaki ve okul dışındaki müzik aktiviteleri ile ilgili çeşitli bilgi ve fırsatlar öğrenciler ile paylaşarak, öğrencilerin müzik aktivitelerine aktif katılımları sağlanması olarak belirtilmiştir (특수교육 교육과정, 2009, s. 20).

Lise kademesinde seçmeli öğretim programında belirtilen amaçlar müzik ile ilgili ders başlıkları altında ayrı ayrı belirlenmiştir. Bu dersler genel dersler olarak Müzik ve Yaşam, Müzik ve Kariyer, ileri seviye dersler olarak ise; Müzik Teorisi, Müzik Tarihi, Kulak Eğitimi, Müzik Bölümü Pratik Teknikleri, Koro-Orkestra, Performans Pratiği, Müzik ve Medya ve Özgün Sanatlar Uygulama Becerileri'dir.

Müzik ve Yaşam dersinin amacı; kendini müzikal bir şekilde ifade etmekten ve iletişim kurmaktan zevk almak ve bir kültür ürünü olan müziği anlamak olarak belirtilmiştir.

Dersin amaçlarına göre belirlenen içerik alanları:

- Müzik kompozisyonunun unsurları ve ilkeleri,
- İfade etmenin eğlencesi
- Müziğin etkisi
- Sosyal bir olgu olan müzik
- Müziğin çeşitliliği,
- Küresel toplumda müzik olarak belirtilmiştir.

Müzik ve Kariyer dersinin amacı; müzik deneyiminin edinildiği yerin gözlemlenmesi aracılığıyla çeşitli kariyer yollarının keşfedilmesi ve müzik ile alakalı kariyerlerin özelliklerinin anlaşılup, gerekli niteliklerin ve girişimci bir bilincin yetiştirilmesidir. Dersin amaçlarına göre belirlenen içerik alanları:

- Müzik deneyimi,
- Müziğin toplumsal iş birliği alanı,
- Çeşitli mesleklerin dünyası,
- Kariyer yolunda girişimcilik ve hayal gücü olarak belirtilmiştir.

Müzik Teorisi dersinin amacı:

- Kore Geleneksel Müziği ve Batı Müziğinin temel teorisini anlamak,
- Müziğin anlamını kavramak,
- Müzik eserlerinin oluşum ilkelerini anlamak,
- Profesyonel bir müzisyen olarak müzikal bakış açısını ve nitelikleri geliştirmek olarak belirtilmiştir.

Müzik Tarihi dersinin amacı:

- Müziğin dönemsel, bölgesel ve yöntemsel özelliklerini ve çeşitli estetik değerlerini anlamak,
- Dönemsel olarak Güney Kore, batı ve doğu müziklerinin özellik ve rollerini anlamak,
- Çeşitli dönem ve bölgelerin müziğini, çeşitli müzik türlerini tarihsel bağlamda anlayıp dinlemek,
- Müzik tarihi bakımından arka planı ve şarkıları anlamayı temel alarak modern toplumun müzik kültürüne karşı eleştirel bakış açısını geliştirmek,
- Müzik kültürel mirasını tanıyıp, koruyup geliştirmeyi hedefleyen insanlar yetiştirmek olarak belirtilmiştir.

Kulak Eğitimi dersinin amacı:

- Uygulama ve kompozisyon faaliyetlerinin temeli olan notalara bakıp şarkı söyleme ve dinleyip ifade etme becerilerini geliştirmek,
- Kulak eğitiminin özelliklerini anlamak,
- Solfej becerisini geliştirmek,
- Müziği dinleyip değerlendirmesini yaparak çeşitli yöntemler aracılığıyla ifade etme becerisini geliştirmek olarak belirtilmiştir.

Müzik Bölümü Pratik Teknikleri dersinin amacı:

- Bölümün pratik yapma aktiviteleri aracılığıyla çeşitli becerilerin edinilip, yaratıcı bir şekilde ifade etme yeteneğini geliştirmek,
- Branş pratiği alanının özelliklerine dair zengin bir anlayış edinmek,
- Branş pratiği alanının çeşitli beceri ve bilgileri edinip, zengin birer hissiyat ve ifade etme yeteneği geliştirmek,
- Bir müzisyen olarak doğru duruş ve davranış sergilemek olarak belirtilmiştir.

Koro-Orkestra dersinin amacı:

- Koro – orkestra aktiviteleri aracılığıyla sesin çeşitli özelliklerini öğrenip, müziği uyum içerisinde ifade etme becerisini geliştirmek,
- Koro – orkestranın özelliklerine dair zengin bir anlayış edinmek,
- Enstrüman sesleri ve vokaller arasındaki uyum ve dengeye önem vererek yaratıcı bir şekilde ifade etmek,
- Başkalarıyla bir uyum oluşturarak estetik değerleri ve müziğin eğlencesini paylaşma bilincini edinmek olarak belirtilmiştir.

Performans Pratiği dersinin amacı:

- Bir müzisyen olarak müziği kapsamlı bir şekilde ifade etme becerisini geliştirmek
- Kişisel çalışmanın halka açık sunum ortamı olan konseri anlamak,
- Belirli sayıda insanın bilgi ve emek ve işbirliğiyle ortaya çıkan konseri anlamak,
- Başkalarının performanslarını gözlemleyerek analiz etme ve eleştirme becerilerini edinmek olarak belirtilmiştir.

Müzik ve Medya dersinin amacı:

- Müzik ve medyanın ilişkisinin ve medyanın özelliklerinin anlaşılmasının sağlamak ve çeşitli müzik aktivitelerinde kullanılması mümkün yetenekleri geliştirmek,
- Müzikle ilgili bilgisayar ve çeşitli medyaların özelliklerini anlamak,
- Medyayı müzik aktivitelerinde kullanmak için gerekli özellik ve yöntemleri öğrenmek,
- Çeşitli medyalar kullanarak müzik aktivitelerine katılım sağlamak olarak belirtilmiştir.

Özgün Sanatlar Uygulama Becerileri dersinin amacı:

- Dersin özelliklerinin anlaşılıp, çeşitli teknik becerilerinin edinilmesiyle müziksel ifade etme yeteneklerini geliştirmek,
- Öğrencinin, branşı ile alakalı çeşitli beceriler edinmesini sağlamak,
- Genel müzik aktivitelerine dair estetik bakış açısı ve yaratıcı ifade etme özelliklerini geliştirmek olarak belirtilmiştir (특수교육 교육과정, 2009, s. 33-52).

5.3.5. Türkiye ve Güney Kore 2000-2010 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi Programlarının Yaklaşım Farklılıkları

Tablo 8

Türkiye Cumhuriyeti ve Güney Kore 2000-2010 Yılları Müzik Eğitimi Programı Özellikleri

Türkiye	Güney Kore
❖ 2006 öğretim programı 8 yıllık ilköğretim eğitimini kapsamaktadır. ❖ 2006 müzik dersi öğretim programının öğrenme alanları: ➤ Estetik bilinci oluşturmak, ➤ Müziksel yaratıcılık ve kendini ifade edebilme, ➤ Dinleme, söyleme ve çalma, ➤ Müzik kültürü, ➤ Müziksel algı ve bilgilenme. ❖ 2009 ortaöğretim öğretim programı önceki programlar göz önünde bulundurularak hazırlanmıştır. ❖ 2009 müzik dersi öğretim programının öğrenme alanları: ➤ Müziksel okuma ve yazma, ➤ Müziği anlama, anlatma ve yaratma becerilerini geliştirme, ➤ Çalma, söyleme ve dinleme, ➤ Müzik dağarı oluşturma, ➤ Müzik kültürü.	❖ 2007 öğretim programı, ilkökul, ortaokul ve lise kademelerini kapsamaktadır. 1997 programını revize ederek öğrencilerin müzikal yetenek ve yaratıcılıklarını geliştirmeyi hedeflemektedir. ❖ 2007 öğretim programı müzik dersi öğrenme alanları: ➤ Müziği dinleme ve anlama, ➤ Müzik aktiviteleri ile müziği deneyimleme, ➤ Müziksel yaratıcılık ve kendini ifade edebilme, ➤ Müzik kültürü, ➤ Söyleme ve çalma, ➤ Müziksel aktivitelere aktif katılım. ❖ 2009 öğretim programı, ilkökul, ortaokul ve lise (seçmeli müfredat) kapsamaktadır. ❖ 2009 öğretim programında lise seçmeli müzik derslerinin amaçları ve içerik alanları belirtilmiştir. ❖ 2009 öğretim programı müzik dersi öğrenim alanları: ➤ Müzik terimleri ve kavramlarını anlama, ➤ Enstrüman ve ses ile kendini ifade edebilme, ➤ Geleneksel Kore müziğini ve enstrümanlarını kullanma ve özelliklerini bilme, ➤ Müzik kültürü, ➤ Müzik tarihi.

Tablo 8’de görüldüğü üzere, Türkiye’deki öğretim programları 2006 ve 2009 yıllarında farklı kademeler için hazırlanmıştır. 1994 programına kıyasla 2006 ilköğretim programında müzik dersinin öğrenme alanları daraltılmış, dinleme, söyleme, çalma,

müziksel yaratıcılık, estetik bilinci, müziksel algı ve bilgi gibi alanlar üstünde durulmuştur. 2009 ortaöğretim programı önceki programlar göz önünde bulundurularak hazırlanmıştır. Program, müziksel okuma ve yazma, müziği anlama, anlatma ve yaratma, çalma, söyleme ve dinleme gibi beceriler geliştirme, müzik kültürü ve müzik dağarı oluşturma gibi öğrenme alanlarından oluşmaktadır.

Güney Kore’de ise 2007 öğretim programı 1997 programının revize edilerek öğrencilerin müzikal yetenek ve yaratıcılıklarını geliştirmeyi hedeflemektedir. Program, müziği dinleyip anlama, müziksel yaratıcılık ile kendini ifade edebilme ve çeşitli aktiviteler ile öğrencilerin derse aktif katılımını sağlamayı amaçlamaktadır. 2009 yılında yeniden revize edilen programa ilköğretim, ortaöğretim kademeleri için; müzik terimleri ve kavramlarını anlama, enstrüman ve ses ile kendini ifade edebilme, Geleneksel Kore Müziğini ve enstrümanlarını kullanıp özelliklerini bilme ve müzik tarihi gibi öğrenme alanları eklenmiştir. Ayrıca lise seçmeli müzik derslerinin, amaçları ve içerik alanları belirtilmiştir.

5.4. Türkiye ve Güney Kore’nin 2010-2019 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi

Programlarına ve Yaklaşım Farklılıklarına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu başlık altında Türkiye ve Güney Kore’nin 2010-2019 yılları arasındaki müzik eğitimi programları, ders saatleri ve yaklaşım farklılıklarına ilişkin veriler aşağıda yer almaktadır.

5.4.1. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2018 Yılı İlköğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Talim Terbiye Kurulu’nun 19.01.2018 tarih ve 5 sayılı kararı ile kabul edilen ilkokul (1-4. Sınıflar), Ortaokul ve İmam Hatip Ortaokulu (5-8. Sınıflar) müzik dersi öğretim programı ilköğretim kurumlarındaki sekiz yıllık müzik eğitimini bir bütün olarak kapsamaktadır. 2018-2019 öğretim yılından itibaren uygulanmaya başlanmasına karar verilmiştir.

Milli Eğitim Bakanlığınca hazırlanan Müzik Dersi Öğretim Programı’nın amacı öğrencilerin;

- Müzik yoluyla estetik yönünü geliştirmek,
- Duygu, düşünce ve deneyimlerini müzik yoluyla ifade etmelerine imkan sağlamak,
- Yaratıcılığını ve yeteneğini müzik yoluyla geliştirmek,

- Yerel, bölgesel, ulusal ve uluslararası müzik türlerini tanıyarak farklı kültürlerle ait öğelerin zenginlik olarak algılamasını sağlamak,
- Müzik aracılığıyla zihinsel becerilerinin gelişimini sağlamak,
- Müzik yoluyla bireysel ve toplumsal ilişkilerini geliştirmek,
- Müzik ile ilgili çalışmalarda bilişim teknolojilerinden yararlanmalarını sağlamak,
- Bireysel ve toplu olarak nitelikli farklı türlerde şarkı dinleme ve söyleme etkinliklerine katılımlarını sağlamak,
- Müziksel algı ve bilgilerini geliştirmek,
- İstiklal marşı başta olmak üzere marşlarımızı özüne uygun olarak seslendirmelerini sağlamak,
- Müzik yoluyla sevgi, paylaşım ve sorumluluk duygularını geliştirmek,
- Milli birliğimizi, bütünlüğümüzü pekiştiren ve dünya ile bütünleşmemizi kolaylaştıran müzik kültürü ve birikimine sahip olmalarını sağlamak,
- Atatürk'ün Türk müziğinin gelişmesine ilişkin görüşlerini kavramak amaçlarına ulaşmalarının sağlanmasıdır (MEB, 2018, s.8).

Müzik dersi öğretim programında öğrencilere aşağıdaki becerilerin geliştirilmesi hedeflenmektedir:

1. Müziği tanıyabilme
2. Müzik-beden uyumunu sağlayabilme
3. Müziği bireysel veya toplu yapabilme
4. Müzikle toplum arasındaki bağı görebilme
5. Müzikle kültür, tarih ve estetik arasında bağ kurabilme
6. Müziği milli ve manevi değerlerle ilişkilendirebilme
7. Müziğin bir bilim dalı olarak da farklı bilimlerle ilişkisini kurabilme
8. Müziğin her insan için öğrenilebilir olduğunu anlayabilme
9. Dinleme, söyleme ve ritimsel etkinliklerle müzik yapabilme
10. Kendini müzik yoluyla ifade edebilme
11. Kültürel miras ve çeşitliliği geliştirebilme
12. Müzik teknolojilerini kullanabilme
13. Etkin müzik üreticisi olabilme (MEB, 2018, s. 8).

5.4.2. Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı 2018 Yılı Ortaöğretim Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Talim Terbiye Kurulu'nun 19.01.2018 tarih ve 22 sayılı kararı ile kabul edilen Ortaöğretim Müzik Dersi (9, 10, 11 ve 12. Sınıflar) Öğretim Programı ortaöğretim kurumlarındaki dört yıllık müzik eğitimini bir bütün olarak kapsamaktadır. 2018-2019 öğretim yılından itibaren uygulanmaya başlanmasına karar verilmiştir.

Ortaöğretim müzik dersi öğretim programı öğrencilerin,

1. İstiklal Marşı'mızla beraber milli birlik ve bütünlüğümüzü pekiştiren diğer marşlarımızı doğru ve etkili seslendirmeleri,
2. Müzik alanında yapılan çalışmaları ve gelişmeleri takip etmeleri,
3. Müziğe yönelik olumlu tutum sergileyerek özgüvenini ve yaratıcılığını geliştirmeleri,
4. İlgi ve yeteneği doğrultusunda müzik etkinliklerine (şarkı söyleme, yaratıcı çalışmalar, araştırma) yönelmeleri,
5. Müziksel bilgi, görgü, ilgi, istek ve yeteneklerini geliştirmeleri,
6. Müzik terminolojisini ve dilini doğru kullanmaları,
7. Müziksel algı ve bilgilenme ile müziksel temel okuma ve yazma becerisine sahip olmaları,
8. Müziğin diğer sanat dallarıyla ilişkisini kurarak estetik duygularını geliştirmeleri,
9. Bilinçli bir müzik dinleyicisi olmaları,
10. Müzik dağarcığı oluşturmaları,
11. Ülkemizdeki müzik türlerini ve önemli sanatçıları tanımaları,
12. Evrensel bir müzik kültürüne sahip olmaları amaçlanmaktadır (MEB, 2018, s. 13).

Ortaöğretim müzik dersi öğretim programı ile öğrencilere kazandırılması amaçlanan alana özgü beceriler aşağıda belirtilmiştir:

1. Deşifre becerisi
2. Eleştirel düşünme
3. Estetik algı
4. İcra ve yorumlama
5. Müziği iletişim dili olarak kullanma
6. Katılımcı müziksel çalışma (Koro vb.)
7. Makamsal ve tonal ayırt edicilik
8. Müzik terminolojisini doğru ve yerinde kullanma

9. Sahne ve performans becerisi

10. Müzik teknolojilerini kullanma (MEB, 2018, s. 13).

5.4.3. Güney Kore Eğitim Bakanlığı 2015 Yılı Müzik Dersi Öğretim Programına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Güney Kore Eğitim Bakanlığı 2015 yılında öğretim programını revize etmiştir. Programda müzik dersi; çeşitli müzik aktiviteleri aracılığıyla müziğin güzelliklerinin deneyimlenmesini sağlayıp, müzikal yetenek ve yaratıcılığı geliştirip, müziğin rol ve değerlerine dair bir bakış açısı edinilmesine yardımcı olarak yaşam içerisinde müzikten zevk alınmasını amaçlayan bir ders olarak tanımlanmıştır (음악과 교육 과정, 2015, s.3).

2015 öğretim programında ilkokul, ortaokul ve lise (seçmeli müfredatta müzik dersi) müzik derslerinin amaçları yenilenmiştir. Bu amaçlar ilkokul kademesinde;

- Müziğin yapısını ve müziği ifade etme yöntemlerini anlayıp temel performans tekniklerini öğrenerek yaratıcı bir şekilde ifade etme,
- Eserleri, eserin özelliklerini anlayarak dinleme,
- Müziğin değerlerini kavrayıp müzik aktivitelerine aktif bir şekilde katılarak müzikten zevk alabilme.

Ortaokul kademesinde;

- Müziğin yapısını ve müziği ifade etme yöntemlerini anlayıp performans tekniklerini öğrenerek yaratıcı bir şekilde ifade etme,
- Eseri, eserin tarihi ve kültürel bağlam içerisindeki özelliklerini anlayarak dinleme,
- Müziğin değerlerini kavrayıp müzik aktivitelerine aktif bir şekilde katılarak müzikten zevk alabilme olarak belirtilmiştir (음악과 교육 과정, 2015, s. 5).

2015 yılında revize edilmiş öğretim programının müzik dersi içerik alanları 3 temel başlıkla belirtilmiştir. Bunlar; müziği ifade etme, dinleme ve yaşam biçimi haline getirme olarak sıralanmıştır. Bu ana başlıklara göre belirlenen genel öğrenme alanları ilkokul 3.,4., 5. ve 6. Sınıflar için;

- Müziğin yapısı,
- Duruş ve performans yöntemleri,
- Müziğin öge ve kavramları,

- Bir durum veya hikayeyi ifade eden müzik,
- Çeşitli kültür çevrelerinin müzikleri,
- Müzik ve etkinlik,
- Müzik ve oyun,
- Müzik ve sağlık,
- Günlük yaşam içerisinde Geleneksel Kore Müziği,
- Geleneksel Kore Müziği ve Kültür Mirası olarak belirtilmiştir (음악과 교육 과정,2015, s. 10).

Ortaokul kademesi için belirlenen öğrenme alanları;

- Müziğin yapısı,
- Duruş ve performans yöntemi,
- Ortaokul 1-3. Sınıf seviyesinde müziğin öge ve kavramları,
- Çeşitli performans biçimlerinde müzik,
- Müziğin tarihi ve kültürel arka planı,
- Müzik ve etkinlik,
- Müzik ve endüstri,
- Geleneksel müziğin dünyadaki yeri olarak belirtilmiştir (음악과 교육 과정,2015, s. 11).

2015 programında, ilkökul 3. ve 4. Sınıf, 5.ve 6. Sınıf, ortaokul 1-3. Sınıf öğrenme alanları kademelere göre öğrenim öğeleri, başarı standartları, eğitim-öğretim yöntemi ve değerlendirme yöntemi başlıkları altında ayrıntılı olarak belirtilmiştir. Programda ayrıca seçmeli müfredat müzik dersleri Genel Seçmeli Müzik Dersi ve Kariyer Yolu Seçimi Odaklı Müzik Dersleri olarak iki genel başlıkta belirtilmiştir. Genel Seçmeli Müzik Dersi;

1. Müziğin oluşumunu ve ifade etme yöntemlerini anlayıp çeşitli müzik aktiviteleri aracılığıyla bunları deneyimlemek,
2. Müziğin kültürel ve toplumsal rolü ile işlevini anlayıp çeşitli müzikleri yorumlamak,
3. Müziğin kullanım alanlarından ve müzikal iletişimden zevk alarak dinleyicinin sahip olması gereken nitelikleri geliştirmeyi amaçlamaktadır (음악과 교육 과정,2015, s. 17).

Belirtilen genel amaçlara göre dersin öğrenme alanları:

- Müziğin yapısı,
- Duruş ve performans yöntemi,

- Lise seviyesinde müziğin öge ve kavramları,
- Çeşitli müzik türleri,
- Müziğin tarihi ve kültürel arka planı,
- Müzik ve etkinlik,
- Müzik ve meslek,
- Geleneksel müziğin devamlılığı ve gelişimi olarak belirtilmiştir (음악과 교육 과정,2015, s. 17).

Öğrenme alanlarına göre belirlenen başarı standartları:

- Müziğin oluşum öge ve ilkelerinin anlaşılması ve şarkı söyleme, enstrüman çalma, fiziksel betimleme ve müzik besteleme gibi çeşitli faaliyetler aracılığıyla öğrencinin müzikal yeteneklerini ve yaratıcılığını geliştirmesi,
- Lise seviyesi dinleme alanında müzik öge ve kavramlarına hakim olan öğrenciler müzik türlerini ve müziğin tarihi- kültürel arka planını kavrayarak müziğe dair bilgi dağarcığını ve bakış açısını genişletme,
- Müziğin yaşam biçimi haline getirme alanında öğrenciler çeşitli etkinliklere katılarak müzik ile alakalı meslekleri araştırıp müziğin kullanım değerlerini tanırlar ve müzik ile alakalı mesleklere karşı girişimci bir ruh edinmesi ve buna ek olarak geleneksel müziğin devamlılığını ve gelişimini sağlayarak Kore geleneksel müziğinin değerlerini benimsetmek olarak belirtilmiştir (음악과 교육 과정,2015, s. 25)

Kariyer seçimi odaklı müzik dersleri; Müzikal Performans ve Müzik Dinleme ve Eleştirisi olarak iki derse ayrılmıştır.

Müzikal Performans Dersi, vokal müzik ve enstrümantal müziğin çeşitli performans biçimlerinin anlaşılıp, performans aktiviteleri aracılığıyla ahenkli sesleri deneyimleyerek öğrencilerin yaratıcı ifade etme ve müzikal iletişim kabiliyetini geliştiren bir ders olarak tanımlanmıştır. Dersin amacı; müzikal performans becerilerinin edinilmesine yardımcı olarak, öğrencinin kendisini müzikal açıdan ifade edebilmesini sağlamak ve müzikal performans aracılığıyla karşılıklı iletişimin verdiği zevki hissederek, başkalarının performansına saygı duymayı teşvik etmek olarak belirtilmiştir (음악과 교육 과정,2015, s. 27). Ders aracılığıyla öğrenci, seslerin dünyasını ve duyguların uyumunu

deneyimleyerek iş birliği bilincini, sanatsal duygusallığını ve estetik bakış açısını geliştirmektedir.

Müzik Dinleme ve Eleştiri dersi, çeşitli müzikleri dinleyip bu müziklerin taşıdığı değerleri yorumlayıp değerlendirerek öğrencinin müzikal duygusallığını ve müziğe karşı bakış açısını geliştirmesini sağlamaktadır. Ders çeşitli müziklerin özelliklerine ve değerlerine dair açık fikirli bir şekilde yaklaşılması aracılığıyla eleştirel bakış açısının ve müzikal duygusallığın gelişimini sağlamakta aynı zamanda, kişinin müziğe dair düşünce ve duygularını kendine has bir dil ile ifade edip, başkalarının ifadelerini de anlayarak empati kurabilmelerini amaçlamaktadır. Ayrıca;

- Çeşitli müzikler dinleyerek müziğin estetiğini deneyimleyip, müzikal duyguları geliştirmek,
- Çeşitli dönem, bölge ve türlere ait müziği, tarihi-kültürel bağlamda anlayıp dinlemek,
- Günümüzde müziğe dair çeşitli değerleri anlayıp, müziğe karşı eleştirel bir bakış açısı edinmek,
- Farklı müzik türlerine saygı duymak ve bu müzikleri kullanmak da dersin amaçları arasındadır (음악과 교육 과정,2015, s. 38).

Programda belirtildiği üzere ders aracılığıyla öğrenciler, çeşitli müzikler dinleyip müzikal estetikten zevk almayı ve müziğe dair bir bakış açısı edinerek müzik eseri ve müzisyenin yansıttığı değerleri standartlara göre açıklayıp değerlendirme becerilerini geliştirmektedir. Buna ek olarak, müzik dinlemeyi temel alarak müzikal duygusallığı artırmayı; eleştiri faaliyetleri aracılığıyla müziğin özünü ve estetik değerlerini anlayıp, müzikal iletişim becerilerinin geliştirilmesini sağlarken aynı zamanda eleştirel düşünce aracılığıyla yaratıcı-birleştirici düşünce yapısının da kuvvetlendirilmesine yardımcı olmaktadır (음악과 교육 과정,2015, s. 40).

5.4.4. Türkiye ve Güney Kore 2010-2019 Yılları Arasındaki Müzik Eğitimi Programlarının Yaklaşım Farklılıkları

Tablo 9

Türkiye Cumhuriyeti ve Güney Kore 2010-2019 Yılları Müzik Eğitimi Programı Özellikleri

Türkiye	Güney Kore
❖ 2018 müzik dersi öğretim programı tüm kademeler için hazırlanmıştır. ❖ 2018 müzik dersi programının öğrenme alanları: ➤ Estetik bilinci oluşturmak, ➤ Müziksel yaratıcılık ve kendini ifade edebilme, ➤ Dinleme, söyleme ve çalma, ➤ Müzik kültürü, ➤ Müziksel algı ve bilgilenme ➤ Müzik ile diğer disiplinler arasında ilişki kurabilme, ➤ Eleştirel düşünme, ➤ Makamsal, tonal ayırt edicilik, ➤ Performans sergileme, ➤ Müzik teknolojisi, ➤ Müzik tarihi, ➤ Müzik dağarcığı oluşturma.	❖ 2015 öğretim programı, ilkököl, ortaokul ve lise (seçmeli müfredat) kapsamaktadır. ❖ 2015 öğretim programında ilkököl (3,4,5 ve 6. Sınıflar), ortaokul (1-3. Sınıf) ve lise seçmeli müzik derslerinin amaçları, içerik alanları ve başarı standartları belirtilmiştir. ❖ 2015 öğretim programı müzik dersi öğrenim alanları: ➤ Söyleme, çalma, dinleme, ➤ Yaratma, ➤ Müziğin yapısı, öge ve kavramları, ➤ Performans, ➤ Müzik ve oyun, ➤ Müzik ve sağlık, ➤ Müzik tarihi, ➤ Müzik endüstrisi, ➤ Geleneksel müzik ➤ Eleştirel düşünme, ➤ Estetik bilinci oluşturma,

Tablo 9’da görüldüğü üzere Türkiye’de 2018 müzik dersi öğretim programı tüm kademeler için hazırlanmıştır. 2018 müzik dersi öğretim programı; estetik bilinç oluşturma, müziksel yaratıcılık ve kendini ifade edebilme, dinleme, söyleme, çalma, müzik kültürü, müziksel algı ve bilgi, eleştirel düşünme, müzik teknolojisi, müzik tarihi, makamsal, tonal müzik ayırt etme, performans sergileme ve müzik dağarcığı oluşturma gibi öğrenme alanlarından oluşmaktadır. Güney Kore’de ise 2015 yılında revize edilen program, ilkököl (3,4,5 ve 6. Sınıflar), ortaokul (1-3. Sınıf) ve lise (seçmeli) kademeleri için hazırlanmış ve belirtilen kademeler için müzik dersinin amaçları, içerik alanları ve başarı standartları, eğitim-öğretim yöntemleri, değerlendirme yöntemleri belirtilmiştir. Program; söyleme, çalma, dinleme, yaratma, kendini ifade edebilme, müziği ifade edebilme, müziğin yapısı, öge ve kavramları, performans, müzik ve diğer disiplinler arasında ilişki kurabilme, geleneksel müzik, eleştirel düşünme, estetik bilinç oluşturma gibi öğrenme alanlarından oluşmaktadır. Programda ayrıca lisedeki seçmeli dersler iki genel başlık altında toplanmış ve derslerin amaçları, içerik alanları ve başarı standartları, eğitim- öğretim yöntemleri, değerlendirme yöntemleri belirtilmiştir.

5.5. Türkiye’de Bölgelere Göre Güzel Sanatlar Eğitim Kurumlarının Dağılımına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu başlık altında Türkiye’de bulunan Güzel Sanatlar Lisesi ve müzik bölümü bulunan üniversitelerin bölgelere göre dağılımına ilişkin bulgular tablolar aracılığıyla belirtilmiştir.

Tablo 10

Türkiye’deki Güzel Sanatlar Liselerinin Bölgelere Dağılımı

<i>Bölge</i>	<i>Güzel Sanatlar Lisesi</i>	<i>Özel Güzel Sanatlar Lisesi</i>
Marmara	15	4
Ege	9	1
Akdeniz	9	-
Karadeniz	15	-
İç Anadolu	14	2
Doğu Anadolu	11	-
Güneydoğu Anadolu	9	-
Toplam	82	7

Not: <https://mebbis.meb.gov.tr/KurumListesi.aspx> sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Tablo 10’da görüldüğü üzere, Marmara Bölgesi’nde 15, Ege Bölgesi’nde 9, Akdeniz Bölgesi’nde 9, Karadeniz Bölgesi’nde 15, İç Anadolu Bölgesi’nde 14, Doğu Anadolu Bölgesi’nde 11 ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi’nde 9 güzel sanatlar lisesi olduğu belirtilmiştir. Özel güzel sanatlar liseleri ise Marmara Bölgesi’nde 4, Ege Bölgesi’nde 1, İç Anadolu Bölgesi’nde 2 tane olduğu belirtilmiştir.

Marmara Bölgesi’nde İstanbul’da beş, Balıkesir ve Kırklareli’nde ikişer, Bursa, Çanakkale, Edirne, Kocaeli, Sakarya ve Tekirdağ illerinde birer güzel sanatlar lisesi olmak üzere 15 güzel sanatlar lisesi ve İstanbul ilinde dört özel güzel sanatlar lisesi bulunmaktadır. Bilecik ve Yalova illerinde ise güzel sanatlar lisesi bulunmamaktadır.

Ege Bölgesi’nde İzmir’de iki, Afyon, Aydın, Denizli, Kütahya, Manisa, Muğla ve Uşak illerinde birer güzel sanatlar lisesi olmak üzere toplam 9 güzel sanatlar lisesi ayrıca İzmir ilinde bir özel güzel sanatlar lisesi bulunmaktadır.

Akdeniz Bölgesi’nde Antalya’da iki, Adana, Burdur, Hatay, Isparta, Kahraman Maraş, Mersin ve Osmaniye’de birer güzel sanatlar lisesi olmak üzere toplam 9 güzel sanatlar lisesi bulunmaktadır.

Karadeniz Bölgesi'nde Amasya, Bartın, Bolu, Çorum, Giresun, Karabük, Kastamonu, Düzce, Ordu, Rize, Samsun, Sinop, Tokat, Trabzon ve Zonguldak illerinde birer güzel sanatlar lisesi olmak üzere 15 güzel sanatlar lisesi bulunmaktadır. Artvin, Bartın ve Gümüşhane illerinde ise güzel sanatlar lisesi bulunmamaktadır.

İç Anadolu Bölgesi'nde Ankara'da iki, Aksaray, Çankırı, Eskişehir, Karaman, Kayseri, Kırıkkale, Kırşehir, Konya, Nevşehir, Niğde, Sivas ve Yozgat illerinde birer güzel sanatlar lisesi olmak üzere 14 güzel sanatlar lisesi ayrıca Ankara ilinde iki özel güzel sanatlar lisesi bulunmaktadır.

Doğu Anadolu Bölgesi'nde Ağrı, Bingöl, Bitlis, Elazığ, Erzincan, Erzurum, Iğdır, Kars, Malatya, Muş ve Van illerinde birer güzel sanatlar lisesi olmak üzere toplam 11 güzel sanatlar lisesi bulunmaktadır. Ardahan ve Tunceli illerinde güzel sanatlar lisesi bulunmamaktadır.

Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde Adıyaman, Batman, Diyarbakır, Gaziantep, Hakkari, Mardin, Siirt, Şanlıurfa ve Şırnak illerinde birer güzel sanatlar lisesi olmak üzere 9 güzel sanatlar lisesi bulunmaktadır. Kilis ilinde güzel sanatlar lisesi bulunmamaktadır.

Tablo 11

Türkiye'deki Lisans Düzeyinde Müzik Eğitimi Veren Kurumlar

Bölge	Eğitim Fakültesi	Konservatuvar	Türk Müziği Konservatuvarı	Güzel Sanatlar Fakültesi
Marmara	6	8	2	2
Ege	8	3	1	4
Akdeniz	7	6	1	5
Karadeniz	14	6	-	5
İç Anadolu	13	4	5	6
Doğu Anadolu	9	3	2	7
Güneydoğu Anadolu	4	4	1	3
Toplam	61	34	12	32

Not: <https://istatistik.yok.gov.tr/> sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Tablo 11'de görüldüğü üzere Türkiye'de bulunan üniversitelerin eğitim fakültelerinde, Marmara Bölgesi'nde 6, Ege Bölgesi'nde 8, Akdeniz Bölgesi'nde 7, Karadeniz Bölgesi'nde 14, İç Anadolu Bölgesi'nde 13, Doğu Anadolu Bölgesi'nde 9 ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 4 olmak üzere toplam 61 güzel sanatlar eğitimi bölümü, Marmara Bölgesi'nde 8, Ege Bölgesi'nde 3, Akdeniz Bölgesi'nde 6, Karadeniz Bölgesi'nde 6, İç

Anadolu Bölgesi'nde 4, Doğu Anadolu Bölgesi'nde 3 ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 4 olmak üzere toplam 34 konservatuvar, Marmara Bölgesi'nde 2, Ege Bölgesi'nde 1, Akdeniz Bölgesi'nde 1, İç Anadolu Bölgesi'nde 5, Doğu Anadolu Bölgesi'nde 2 ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 1 olmak üzere toplam 12 Türk Müziği Konservatuvarı, Marmara Bölgesi'nde 2, Ege Bölgesi'nde 4, Akdeniz Bölgesi'nde 5, Karadeniz Bölgesi'nde 5, İç Anadolu Bölgesi'nde 6, Doğu Anadolu Bölgesi'nde 7 ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 3 olmak üzere toplam 32 müzik bölümü olan güzel sanatlar fakültesi bulunmaktadır.

5.6. Güney Kore'de Eyaletlere Göre Güzel Sanatlar Eğitim Kurumlarının Dağılımına İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu başlık altında Güney Kore'de bulunan sanat ortaokulu, sanat lisesi ve müzik bölümü bulunan üniversitelerin eyaletlere göre dağılımına ilişkin bulgular tablolar aracılığıyla belirtilmiştir.

Tablo 12

Güney Kore'deki Sanat Ortaokulu ve Liselerinin Eyaletlere Göre Dağılımı

Bölge (Eyalet)	Ortaokul	Lise	Özel Okul
Seul	2	5	7
Busan	2	4	-
Daegu	-	1	1
Incheon	-	3	-
Gwangju	-	1	1
Daejeon	-	1	2
Ulsan	-	2	-
Sejong	-	2	-
Gyeonggi	1	4	2
Gangwon	-	1	-
Kuzey Chungcheong	-	1	2
Güney Chungcheong	-	2	-
Kuzey Jeolla	1	3	-
Güney Jeolla	-	1	-
Kuzey Gyeongsang	-	3	1
Güney Gyeongsang	-	1	2
Jeju	-	-	-
Toplam	6	35	18

Not: <https://www.schoolinfo.go.kr/Main.do> sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Tablo 12’de görüldüğü üzere Güney Kore’nin Seul Eyaleti’nde beş sanat lisesi ve yedi tane özel sanat okulu, Busan Eyaleti’nde iki sanat ortaokulu, dört sanat lisesi, Daegu Eyaleti’nde bir sanat lisesi ve bir özel sanat okulu, Incheon Eyaleti’nde üç sanat lisesi, Gwangju Eyaleti’nde bir sanat lisesi ve bir özel sanat okulu, Daejon Eyaleti’nde bir sanat lisesi ve iki özel sanat okulu, Ulsan Eyaleti’nde iki sanat lisesi, Sejong Eyaleti’nde iki sanat lisesi, Gyeonggi Eyaleti’nde dört sanat lisesi ve iki özel sanat lisesi, Gangwon Eyaleti’nde bir sanat lisesi, Kuzey Chungcheong Eyaleti’nde bir sanat lisesi ve iki özel sanat okulu, Güney Chungcheong Eyaleti’nde iki sanat lisesi, Kuzey Jeolla Eyaletinde bir sanat ortaokulu ve üç sanat lisesi, Güney Jeolla Eyaleti’nde bir sanat ortaokulu ve bir sanat lisesi, Kuzey Gyeongsang Eyaleti’nde üç sanat lisesi ve bir özel sanat okulu, Güney Gyeongsang Eyaleti’nde bir sanat lisesi ve iki özel sanat okulu olmak üzere ülke genelinde toplam 4 sanat ortaokulu 35 sanat lisesi ve 18 Özel sanat okulu olduğu Jeju Eyaletinde ise sanat ortaokul ve lisesinin olmadığı belirtilmektedir.

Tablo 13

Güney Kore’de Müzik Bölümü Bulunan Üniversitelerin Eyaletlere Göre Dağılımı

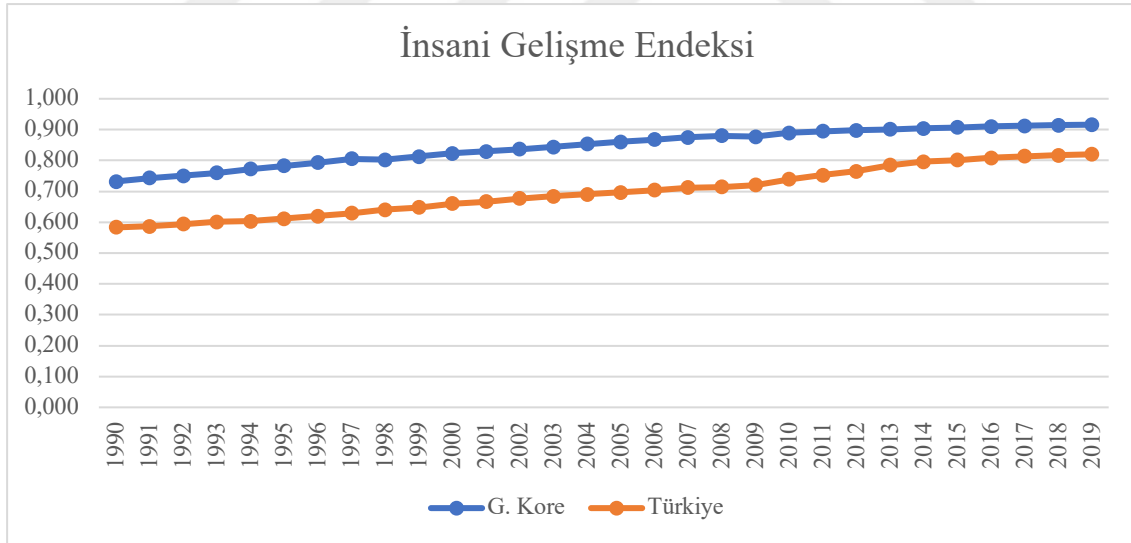
Bölge (Eyalet)	Devlet (Müzik Fakültesi)	Özel
Seul	2	27
Busan	1	9
Daegu	1	3
Incheon	1	2
Gwangju	2	5
Daejeon	-	4
Ulsan	-	-
Sejong	-	1
Gyeonggi	2	25
Gangwon	2	1
Kuzey Chungcheong	2	3
Güney Chungcheong	1	9
Kuzey Jeolla	2	8
Güney Jeolla	2	5
Kuzey Gyeongsang	1	9
Güney Gyeongsang	2	5
Jeju	1	2
Toplam	22	118

Not: <http://www.studyinkorea.go.kr/> sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Tablo 13'te görüldüğü üzere Güney Kore'nin Seul Eyaleti'nde 2 devlet 27 özel, Busan Eyaleti'nde 1 devlet 9 özel, Daegu Eyaleti'nde 1 devlet 3 özel, Incheon Eyaleti'nde 1 devlet 2 özel, Gwangju Eyaleti'nde 2 devlet 5 özel, Daejeon Eyaleti'nde 4 özel, Sejong Eyaleti'nde 1 özel, Gyeonggi Eyaleti'nde 2 devlet 25 özel, Gangwon Eyaleti'nde 2 devlet 1 özel, Kuzey Chungcheong Eyaleti'nde 2 devlet 3 özel, Güney Chungcheong Eyaleti'nde 1 devlet 9 özel, Kuzey Jeolla Eyaleti'nde 2 devlet 8 özel, Güney Jeolla Eyaleti'nde 2 devlet 5 özel, Kuzey Gyeongsang Eyaleti'nde 1 devlet 9 özel, Güney Gyeongsang Eyaleti'nde 2 devlet 5 özel, Jeju Eyaleti'nde 1 devlet 2 özel olmak üzere toplam 140 müzik bölümü bulunan üniversite olduğu, Ulsan Eyaleti'nde ise müzik bölümü bulunan üniversite olmadığı belirtilmektedir.

5.7. 1990-2019 Yılları Arasında Türkiye ve Güney Kore'nin İnsani Gelişme Endeksi Verilerine İlişkin Bulgular ve Yorumlar

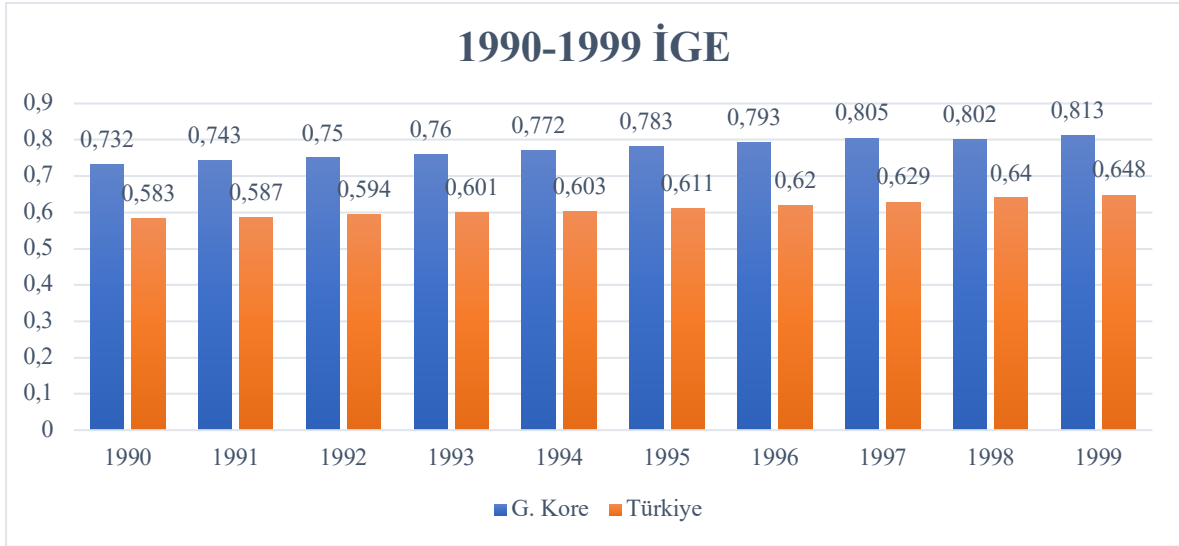
Bu başlık altında 1990-2019 yılları arasında Türkiye ve Güney Kore'nin İnsani Gelişme Endeksi verilerine ilişkin bulgular ve yorumlar belirtilecektir.

Şekil 10. 1990-2019 yılları Türkiye ve Güney Kore insani gelişme endeksi verileri. (<http://hdr.undp.org/en/data>) sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

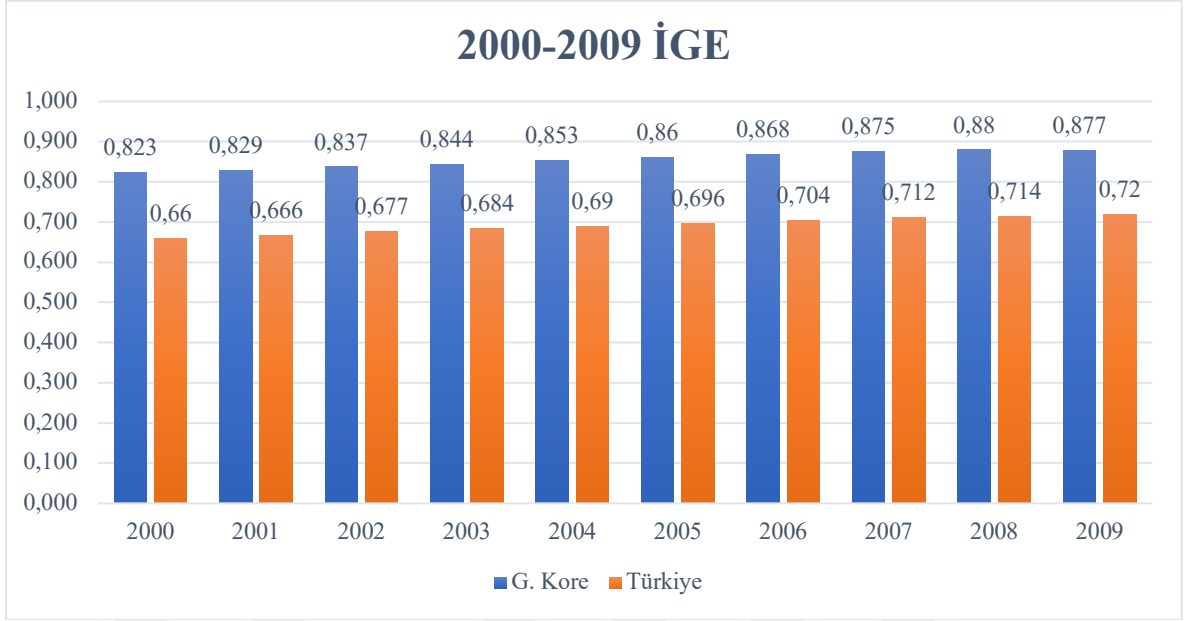
Şekil 10'da 1990 ve 2019 yılları arasında Türkiye ve Güney Kore'nin İnsani Gelişme Endeksi verileri gösterilmiştir. Buna göre, 1990-2019 yılları arasında Türkiye ve Güney Kore'nin İGE değerleri sürekli bir artış göstermektedir. 1990-2005 yıllarında Türkiye'nin İGE değeri 0,500-0,699 arasında, 2006-2014 yıllarında 0,700-0,799 arasında 2015-2019 yıllarında 0,800 ve üzerinde hesaplanmıştır. Türkiye; 1990-2005 yılları arasında orta

düzyey insani gelişmişliğe, 2006-2014 yıllarında yüksek insani gelişmişliğe, 2015 yılından itibaren ise çok yüksek insani gelişmişliğe sahip ülke olarak sınıflandırılmıştır. Güney Kore ise, 1990-1996 yıllarında 0,700-0,799 arasındaki değerler ile yüksek insani gelişmişliğe, 1997 yılından itibaren ise 0,800 ve üzeri değerleri ile çok yüksek insani gelişmişliğe sahip ülke olarak sınıflandırılmıştır.

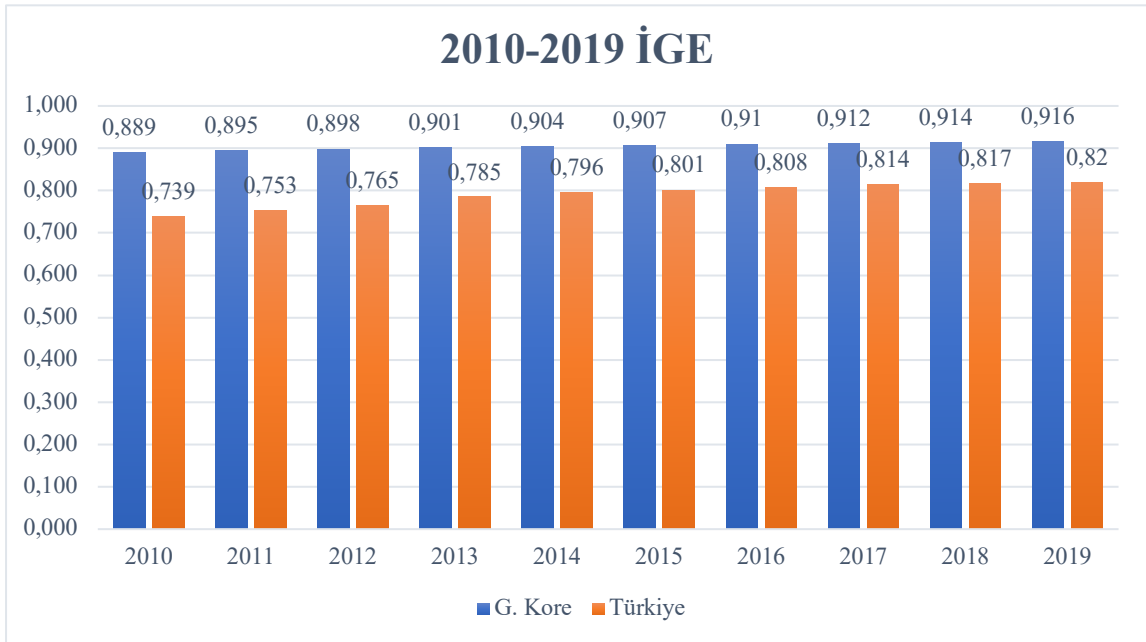
Şekil 11. 1990-1999 Güney Kore ve Türkiye'nin İGE değerleri. (<http://hdr.undp.org/en/data>) sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Şekil 11'de görüldüğü üzere 1990-1999 yılları arasında Türkiye'nin 1990 yılında İGE değeri 0,583 olarak hesaplanırken 1995 yılında 0,611, 1999 yılında ise 0,648 olarak hesaplanmıştır. Güney Kore'nin İGE değeri 1990 yılında 0,732 olarak hesaplanırken 1995 yılında 0,783, 1999 yılında ise 0,813 olarak hesaplanmıştır. Buna göre Türkiye 1990-1999 yıllarında orta düzeyde gelişmiş ülke olarak Güney Kore ise 1997-1999 yılları dışında yüksek insani gelişmişlik, 1997 -1999 yıllarında ise 0,805-0,813 değerleri ile çok yüksek insani gelişmişlik düzeyine sahip olmuştur.

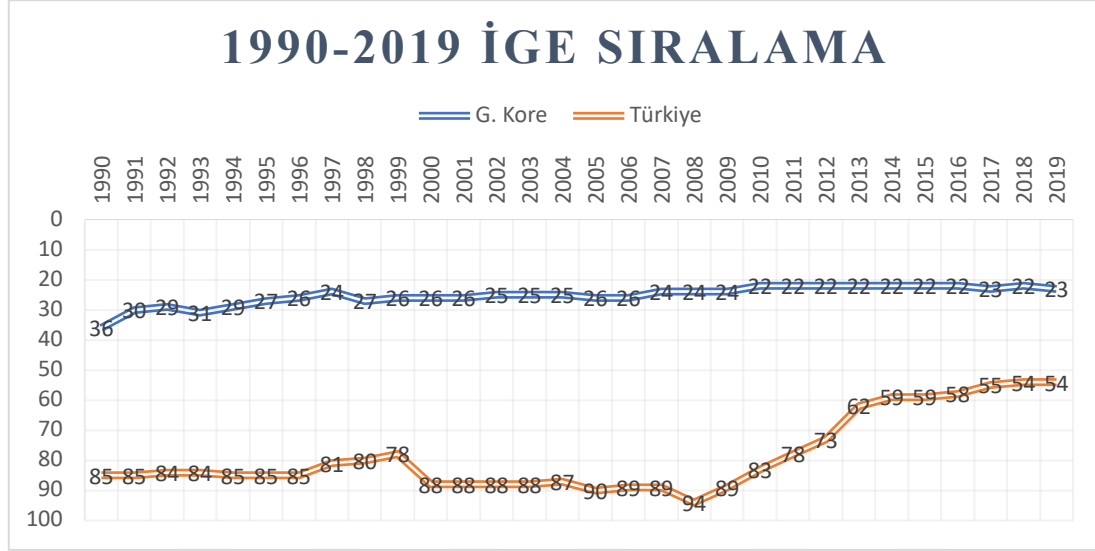
Şekil 12. 2000-2019 Güney Kore ve Türkiye'nin İGE değerleri. (<http://hdr.undp.org/en/data>) sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Şekil 12'de görüldüğü üzere 2000 yılında Türkiye'nin İGE değeri 0,66, 2005 yılında 0,696 olarak hesaplanmış ve orta düzeyde insani gelişmişliğe sahip ülke olmuştur. 2006-2009 yılları arasında ise 0,704, 0,712, 0,714 ve 0,720 değerleri ile yüksek insani gelişmişliğe sahip ülke olmuştur. Güney Kore ise 2000-2009 yıllarında İGE değerini 0,823'ten 0,877'e çıkarmış, çok yüksek insani gelişmişliğe sahip ülke olarak sınıflandırılmıştır.

Şekil 13. 2010-2019 Güney Kore ve Türkiye'nin İGE değerleri. (<http://hdr.undp.org/en/data>) sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Şekil 13'te görüldüğü üzere 2010 yılında Türkiye'nin İGE değeri 0,739, 2014 yılında 0,796 olarak hesaplanmış ve yüksek insani gelişmişliğe sahip ülke olmuştur. 2015- 2019 yılları arasında ise 0,801, 0,808, 0,814 ve 0,820 değerleri ile çok yüksek insani gelişmişliğe sahip ülke olarak sınıflandırılmıştır. Güney Kore ise 2000-2009 yılları arasındaki gelişmesini sürdürmüş ve 2010 yılında 0,889 olan değerini 2019 yılında 0,916'ya çıkarmış ve çok yüksek insani gelişmişliğe sahip ülke olarak gelişmesine devam etmiştir.

Şekil 14. 1990-2019 İnsani Gelişme Endeksi Güney Kore-Türkiye sıralaması. (<http://hdr.undp.org/en/data>) sayfasındaki verilere göre oluşturulmuştur.

Şekil 14'te görüldüğü üzere 1990 yılında Türkiye'nin sıralaması 86 olup 1999 yılında 79'a kadar çıkmıştır. Ancak 2000 yılında 88. Sıraya gerilemiş ve 2005 yılında 94. Sırada yer almıştır. 2010 yılında 75. Sıraya gelmiş ve sıralamasını ilerleterek 2019 yılında 59. Sırada yer almıştır. Güney Kore ise 1990 yılında 37. olup 1997 yılında 24. Sıraya kadar ilerlemiştir. 1998 yılında 27. Sıraya gerileyip 2019'a kadar düzenli olarak yükseliş göstermiş ve 22. Sırada yer almıştır.

Şekil 14'ten anlaşıldığı üzere Güney Kore İnsani Gelişme Endeksi verilerine göre belirtilen yıllarda daha üst sıralarda konumlandığı görülmektedir.

5.8. Türkiye ve Güney Kore'nin GSYH'den Eğitime Ayırdıkları Paylara İlişkin Bulgular ve Yorumlar

Bu başlık altında 1990-2019 yılları arasında Türkiye ve Güney Kore'nin eğitime ayırdıkları bütçe ve MEB bütçesinin GSYH'ye oranı ile ilgili bulgular ve yorumlara yer verilecektir.

Tablo 14

1990-2019 Türkiye Cumhuriyeti GSYH, MEB Bütçe ve MEB Bütçesinin GSYH'ye Oranı

Yıllar	GSYH (\$)	MEB Bütçe (\$)	MEB Bütçesinin GSYH'ye Oranı (%)
1990	150.676.291.094,21	3.263.849.283,52	2,17
1991	150.027.833.333,33	3.579.058.292,44	2,39
1992	158.459.130.434,78	4.415.986.140,75	2,79
1993	180.169.736.363,64	5.210.967.605,44	2,89
1994	130.690.172.297,30	3.152.626.319,66	2,41
1995	169.485.941.048,04	2.984.500.371,68	1,76
1996	181.475.555.282,56	3.165.195.795,69	1,74
1997	189.834.649.111,26	3.354.108.577,38	1,77
1998	275.768.693.133,87	4.763.333.745,91	1,73
1999	255.884.300.620,82	5.074.210.424,30	1,98
2000	272.979.390.275,11	5.371.666.722,22	1,97
2001	200.251.925.261,10	3.301.996.566,86	1,65
2002	238.428.125.928,88	4.954.705.247,61	2,08
2003	311.823.003.797,72	6.818.174.816,12	2,19
2004	404.786.739.600,14	8.694.282.366,14	2,15
2005	501.416.301.503,42	11.064.679.576,36	2,21
2006	552.486.912.915,65	11.577.155.397,24	2,10
2007	675.770.112.211,22	16.408.372.849,45	2,43
2008	764.335.657.625,82	17.724.055.096,18	2,32
2009	644.639.902.000,00	17.741.196.218,08	2,75
2010	771.901.768.898,06	18.820.374.255,85	2,44
2011	832.523.680.895,52	20.426.444.910,18	2,45
2012	873.982.246.603,56	21.851.849.176,94	2,50
2013	950.579.413.121,13	24.980.886.140,12	2,63
2014	934.185.915.375,83	25.460.890.674,63	2,73
2015	859.796.872.683,82	22.794.073.018,34	2,65
2016	863.721.648.058,01	25.272.463.999,63	2,93
2017	852.676.779.693,54	23.315.772.517,78	2,73
2018	771.350.331.372,71	19.222.940.611,79	2,49
2019	754.411.708.202,62	20.069.904.871,45	2,66

Not: GSYH verilerine <https://data.worldbank.org/> sayfasından, 1990-1997 MEB Bütçe verilerine <https://www.tbmm.gov.tr/> sayfasından, 1997-2019 MEB bütçe verilerine MEB (2019, s. 244) *Milli Eğitim İstatistikleri 2019-2020* kaynağından yararlanılmıştır.

Tablo 14'te görüldüğü üzere Türkiye Cumhuriyeti'nin 1990-2019 yılları arasındaki Gayri Safi Yurtiçi Hasılası, MEB bütçesi ve MEB bütçesinin GSYH'ye oranı belirtilmiştir. Buna göre GSYH 1990-2014 yılları arasında sürekli yükseliş gösterirken MEB bütçesinde

dalgalanmalar görülmektedir. MEB bütçesinin GSYH'ye oranı en yüksek %2,93 ile 2016 yılında, en düşük oranı ise %1,65 ile 2001 yılında ulaşılmıştır.

Tablodaki veriler Güney Kore verileri ile birlikte Şekil 15'te ayrıntılı olarak yorumlanmıştır.

Tablo 15

1990-2019 Güney Kore GSYH, MOE Bütçe ve MOE Bütçesinin GSYH'ye Oranı

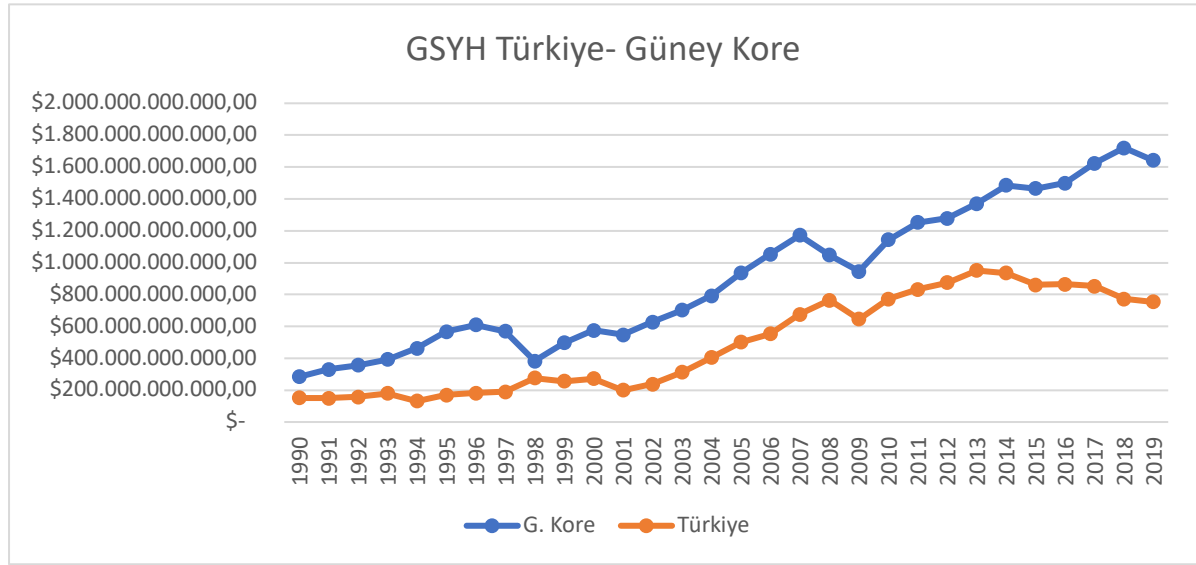
Yıllar	GSYH (\$)	MOE Bütçe (\$)	MOE Bütçesinin GSYH'ye Oranı (%)
1990	283.367.525.714,93	7.110.156.261,24	2,51
1991	330.648.530.715,21	8.989.081.438,69	2,72
1992	355.525.267.405,37	10.507.465.080,67	2,96
1993	392.666.101.884,96	12.243.303.860,52	3,12
1994	463.617.399.962,66	13.548.480.170,61	2,92
1995	566.583.427.334,14	16.207.276.610,89	2,86
1996	610.169.556.840,08	19.335.672.670,81	3,17
1997	569.754.543.829,96	19.169.401.116,35	3,36
1998	383.330.931.042,36	12.994.865.610,75	3,39
1999	497.512.659.612,05	14.681.467.884,78	2,95
2000	576.178.114.168,49	16.951.395.154,73	2,94
2001	547.658.231.279,87	15.518.485.445,39	2,83
2002	627.246.081.417,00	17.808.439.502,00	2,84
2003	702.717.332.012,99	20.473.491.031,88	2,91
2004	793.175.007.858,07	23.076.643.428,32	2,91
2005	934.901.071.332,98	27.326.173.828,13	2,92
2006	1.053.216.909.887,56	30.499.747.134,03	2,90
2007	1.172.614.086.539,86	33.417.382.114,10	2,85
2008	1.047.339.010.225,25	32.545.262.930,19	3,11
2009	943.941.876.218,74	30.326.336.206,90	3,21
2010	1.144.066.965.324,49	36.009.964.532,87	3,15
2011	1.253.223.044.718,99	40.718.992.481,05	3,25
2012	1.278.427.634.342,59	44.050.424.482,70	3,45
2013	1.370.795.199.976,18	45.939.697.263,01	3,35
2014	1.484.318.219.633,63	48.276.711.209,88	3,25
2015	1.465.773.245.547,15	45.250.966.144,88	3,09
2016	1.500.111.596.236,37	44.898.947.698,28	2,99
2017	1.623.901.496.835,79	54.718.675.878,76	3,37
2018	1.720.578.827.805,54	62.260.866.017,26	3,62
2019	1.642.383.217.167,26	64.277.695.540,31	3,91

Not: GSYH verilerine <https://data.worldbank.org/> sayfasından, MOE Bütçe verilerine KEDI (2019, s. 1077) "Statistical Yearbook of Education 2019" kaynağından yararlanılmıştır.

Tablo 15’te görüldüğü üzere Güney Kore’nin 1990-2019 yılları arasındaki Gayri Safi Yurtiçi Hasılası, Eğitim Bakanlığı bütçesi ve Eğitim Bakanlığı Bütçesinin GSYH’ye oranı belirtilmiştir. GSYH 1998 yılına dek sürekli artış göstermiştir. 1998 yılında büyük bir düşüş yaşanmasına rağmen aynı yıl bütçedeki düşüş MOE bütçe oranına yansıtılmamıştır.

1990-2000 arasında GSYH neredeyse ikiye katlanmıştır. 2019 yılında ise üç kat artmış buna bağlı olarak da GSYH-MOE bütçe oranı da giderek artmıştır.

Tablodaki veriler Türkiye verileri ile birlikte Şekil 15’te ayrıntılı olarak yorumlanmıştır.

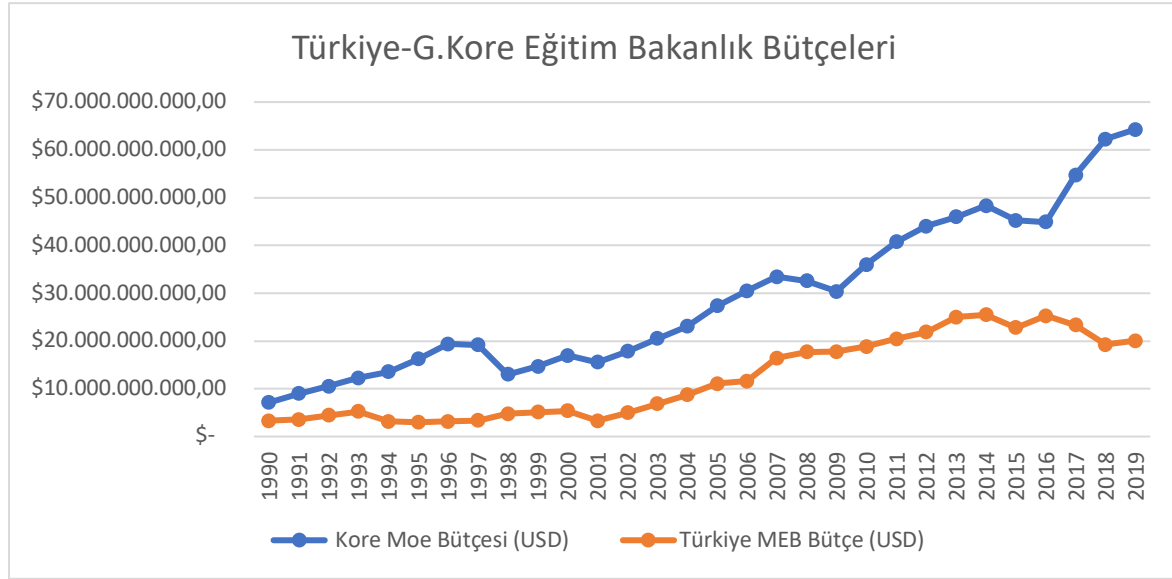
Şekil 15. 1990-2019 Türkiye- Güney Kore GSYH verileri. (<https://data.worldbank.org/>)

Şekil 15’te görüldüğü üzere Türkiye’nin GSYH’si 1990-1997 yılları arasında 200 milyar doların altındadır. 1998 yılında 275 milyar dolara çıkan GSYH 2001 yılına kadar aynı düzeyde kalmıştır. 2001 yılında 200 milyar dolara kadar gerilemiş ve 2002-2008 yılları arasında sürekli artarak GSYH 764 milyar dolara ulaşmıştır. 2009 yılında 644 milyar dolara gerileyen GSYH 2013 yılına kadar artış göstermiş ve 2013 yılında 950 milyar dolara ulaşmıştır. 2014 yılından itibaren düşüşe geçen GSYH 2019 yılında 754 milyar dolara gerilemiştir.

Güney Kore’de ise 1990 yılında 283 milyar dolar olan GSYH 1996 yılında 610 milyar dolara ulaşmıştır. 1997 yılında 569 milyar dolar olan GSYH 1998 yılında 383 milyar dolara gerilemiştir. 1999 yılından itibaren sürekli olarak artan GSYH 2006 yılında 1 trilyon doların üstüne çıkmıştır. 2009 yılında 943 milyar dolara düşmüş fakat 2010 yılından itibaren tekrar 1 trilyon 100 milyar dolara çıkmış 2018 yılında 1 trilyon 720 milyar dolara ulaşmıştır. 2019 yılında ise Güney Kore’nin GSYH’si 1 trilyon 642 milyar dolar olmuştur.

Güney Kore incelenen yıllarda Türkiye’den daha yüksek GSYH’ye sahiptir. 1998 ve 2009 yıllarında ani düşüşler görülmüş ancak 2010 yılından sonra sürekli artmıştır.

Türkiye 1990’dan 2006 yılına kadar GSYH bakımından 500 milyar doların altında seyrederken, bu yıldan sonra artışı yakalamış 2013-2014 yıllarında en yüksek seviyeye ulaşarak 950 milyar dolara ulaşmıştır. Türkiye’nin GSYH’si 1990 yılına göre 5 kat artmıştır.

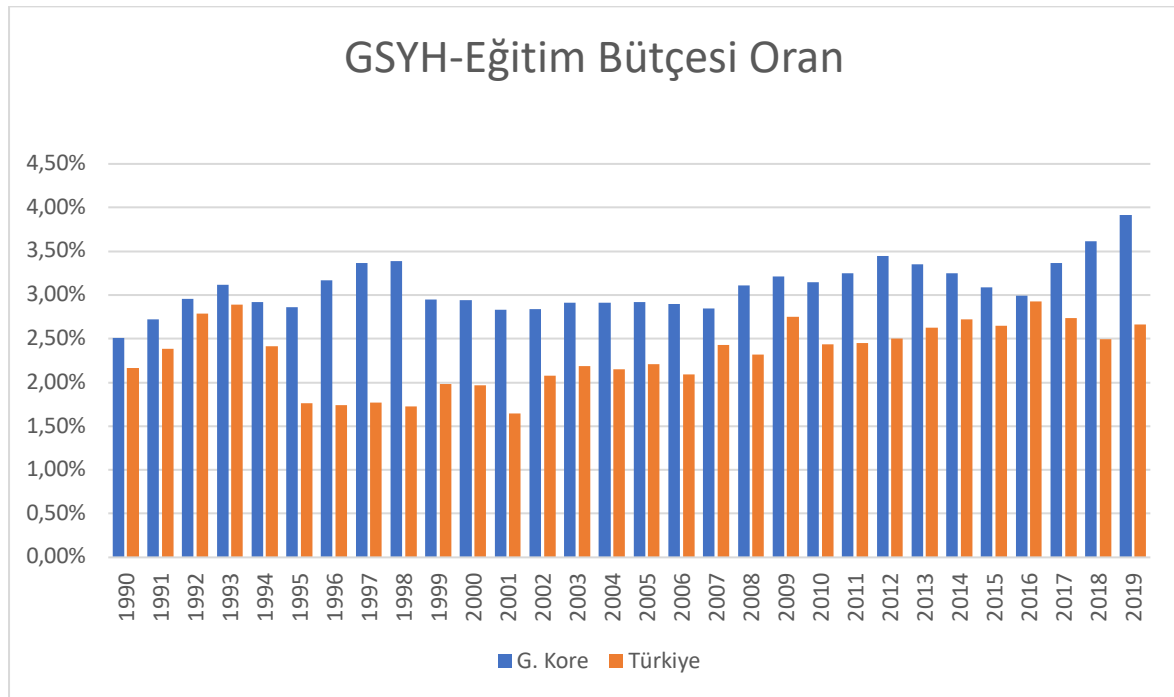
Şekil 16. 1990-2019 Türkiye-Güney Kore Eğitim Bakanlık bütçeleri. (<https://www.tbmm.gov.tr/>, MEB 2019, s. 244, KEDI 2019, s. 1077)

Şekil 16’da belirtildiği üzere T.C. Milli Eğitim Bakanlığı’nın bütçesi 1990 yılında 3 milyar dolardır. 1993 yılında 5 milyar dolara ulaşan bütçe 1995 yılında 2 milyar 900 milyon dolara düşmüştür. 2000 yılına kadar 5 milyar dolara çıkan bütçe 2001 yılında 3 milyar 300 milyon dolara kadar gerilemiştir. 2001 yılından 2014 yılına kadar sürekli artan bütçe 2014 yılında 25 milyar 460 milyon dolar olmuş 2018 yılında 19 milyar dolara düşmüştür. 2019 yılında MEB bütçesi 20 milyar 69 milyon dolar olmuştur.

Güney Kore Eğitim Bakanlığı’nın bütçesi ise 1990 yılında 7 milyar 110 milyon dolardır. 1996 ve 1997 yılında 19 milyar dolar olan bütçe 1998 yılında 12 milyar dolara düşmüştür. 1999 yılından 2007 yılına kadar sürekli artan bütçe 2007 yılında 33 milyar dolara çıkmıştır. 2009 yılında 30 milyar dolar olan bütçe 2014 yılında 48 milyar dolara kadar artmıştır. 2016 yılında 44 milyar 898 milyon dolar olan bütçe 2019 yılında 64 milyar 277 milyon dolara ulaşmıştır.

Eğitim Bakanlığı bütçeleri bakımından Güney Kore 1990-2019 arasında Türkiye’den daha yüksek tutarlara sahiptir. 1998, 2009 ve 2016’da düşüşler olmasına rağmen genel olarak sürekli bir artışa sahiptir.

Türkiye’nin MEB bütçesinde sürekli artış 2016 yılına dek sürmüştür. 2016 yılından sonra azalış göstermektedir. Güney Kore’deki yükseliş aradaki makasın açılmasına neden olmuştur.

Şekil 17. 1990-2019 Türkiye-Güney Kore Eğitim Bakanlığı bütçelerinin GSYH'ye oranı.

Şekil 17’de Türkiye ve Güney Kore’nin eğitim bakanlığı bütçelerinin GSYH’ye oranı yıllara göre karşılaştırmalı olarak verilmiştir. 1990 yılında Türkiye’nin oranı %2,17 iken 1993 yılında %2,89’a kadar çıkmıştır. 1995 yılında %1,76’ya düşmüş ve 2002 yılında %2,08’e çıkmıştır. 2016 yılında oran %2,93’e çıkmıştır. 2019 yılında ise Türkiye’de GSYH’den MEB’e ayrılan bütçe oranı %2,66’dır.

Güney Kore ise GSYH’den Eğitim Bakanlığı’na ayrılan oran 1990 yılında %2,51 iken 1993 yılında %3,12 olmuştur. 1995 yılında %2,86’ya düşmüş ve 1998 yılında %3,39’a çıkmıştır. 2002 yılında %2,84 olan oran 2012 yılında %3,45’e çıkmıştır. 2016 yılında %2,99’a gerilemiş fakat 2019 yılında Güney Kore’de GSYH’den Eğitim Bakanlığı’na ayrılan bütçe oranı %3,91’e çıkmıştır.

Belirtilen yıllarda Güney Kore’de GSYH’den Eğitim Bakanlığı’na ayrılan bütçe oranı Türkiye’den daha yüksek seviyededir.

Hem şekil 15 hem de şekil 16’da görüleceği üzere incelenen yaklaşık otuz yıllık dönemde Güney Kore GSYH ve bakanlık bütçeleri USD cinsinden tutarsal olarak Türkiye’ninkinden her dönem yüksek olmuştur.

Her iki ülkenin verilerinin karşılaştırılabilir olması açısından ise ayrılan bütçelerin ilgili ülkelerin GSYH oranına bakmak ve bu verileri karşılaştırmak daha doğru olacaktır. Bu nedenle şekil 17 incelendiğinde her iki ülkenin GSYH’lerinden eğitime ayırdıkları pay oransal olarak ve yan yana karşılaştırmalı olarak görülebilir.

Buna göre Şekil 17’deki karşılaştırmalı oranlar incelendiğinde; incelenen dönem için (1990-2019) 1990-1994 başlangıç döneminde her iki ülkenin GSYH’lerinden eğitime ayırdıkları pay birbirine çok yakınken, takip eden yıllarda fark çok açılmış ve Güney Kore lehine gelişmiş olduğu görülmüştür. Dolayısıyla Güney Kore tutarsal olarak eğitime daha çok pay ayırırken hem de GSYH’sine oranla oransal olarak eğitime daha fazla pay ayırmaktadır. Bu ise her iki ülkenin eğitime dolayısıyla müzik eğitimine verdikleri önemi gözler önüne sermesi açısından fikir vermektedir.

BÖLÜM VI

SONUÇ VE ÖNERİLER

6.1. Sonuç

Türkiye’de 1990-2019 yılları arasında 4 defa ilköğretim kademesi, 4 defa ortaöğretim kademesinde olmak üzere toplam 8 öğretim programı değişikliği olmuştur. Güney Kore’de ise belirtilen süre içerisinde toplam 5 defa öğretim programı değişmiştir. Yapılan öğretim programı değişikliklerinden son üçünü revize edilen programlar oluşturmaktadır.

1990-2000 yıllarında Türkiye ve Güney Kore’de uygulanan müzik dersi öğretim programlarında yetiştirilmek istenen bireylere yaklaşım anlayışı farklıdır. Türkiye’deki 1991 yılı müzik dersi programında çalma söyleme gibi becerilerin geliştirilmesi yerine kuramsal bilgilere önem verilmiş, 1994 yılındaki ilköğretim müzik dersi programında ise kuramsal bilgilerin yanı sıra çalma söyleme gibi derse aktif katılım içeren unsurlar eklenmiştir. 1992 yılında Güney Kore’deki 6. öğretim programına baktığımızda programın genel hedefinin demokratik vatandaşlar ve yaratıcı yetenekler yetiştirmek olduğu görülmektedir. Programda Türkiye’den farklı olarak öğrencilerin kendini ifade edebilme ve yaratıcılık gibi becerilerinin geliştirilmesi hedeflenmiştir. 1997 yılındaki 7. Öğretim programı ise öğrencileri sanatsal estetik bilinci ile 21. yüzyılın gereklerine ve anlayışına hazırlamak için oluşturulmuştur. Görüldüğü üzere Güney Kore gelişmiş bir ülkenin gereği olan kendini gerçekleştiren birey anlayışını öğretim programlarına yansıtmıştır.

2000-2010 yıllarında Türkiye’deki müzik öğretim programlarına bakıldığında ilk değişikliğin 2006 yılında ilköğretim kademesi için yapıldığı görülmektedir. 12 yıldan sonra oluşturulan programda öğrenme alanları daraltılmış ve çalma, söyleme becerileri dışında müziksel yaratıcılık, estetik bilinci ve müziksel algı gibi bireylerin kendini geliştirmesinde ve hayata bakış açılarını etkileyen beceriler üstünde durulmuştur. 2009’da hazırlanan ortaöğretim müzik dersi programı önceki programlar temel alınarak hazırlanmış ve

kuramsal bilgilerin yanı sıra müziksel okuma ve yazma, müziği anlama, anlatma ve yaratma, söyleme, çalma, müzik dağarı ve kültürü gibi öğrenme alanlarından oluşmuştur. Güney Kore’de ise 2007 ve 2009 yıllarında revize edilen programlar öğrencilerin müzikal yetenek ve yaratıcılıklarını geliştirip, dersler ve aktiviteler aracılığıyla kazanmış olduğu beceriler ile kendini ifade edebilmesini sağlamayı amaçlamaktadır. Programlara ayrıca müzik tarihi ve Kore Geleneksel Müziği ve çalgıları gibi öğrenme alanları eklenmiştir. 2009 yılındaki programda ayrıca lise seçmeli müzik derslerinin amaçları ve öğrenme alanları ayrıntılı olarak tanımlanıp, açıklandığı görülmektedir.

2010-2019 yıllarında Türkiye’de 2017 ve 2018 yılında program değişmiş ancak 2017 yılındaki program uygulamaya konmadan kaldırıldığından araştırma kapsamına dahil edilmemiştir. 2018 yılında değişen programa bakıldığında estetik bilinç oluşturma, müziksel yaratıcılık ve kendini ifade edebilme, dinleme, söyleme, çalma, müzik kültürü, müziksel algı ve bilgi, eleştirel düşünme, müzik teknolojisi, müzik tarihi, makamsal, tonal müzik ayırt etme, performans sergileme ve müzik dağarcığı oluşturma gibi oldukça kapsamlı öğrenme alanlarından oluşmaktadır. Albuz ve Demirci (2018, s.94) araştırmalarında 2018 ilköğretim ve ortaokul müzik dersi öğretim programının 2006 ilköğretim müzik dersi öğretim programına göre kazanım bakımından güncellendiğini, felsefesinin ise yine yapılandırmacı öğrenme yaklaşımı üzerine temellendirildiğini belirtmiştir.

Güney Kore’de 2015 yılında ilköğretim (3,4,5 ve 6. Sınıflar), ortaokul (1-3. Sınıf) ve lise (seçmeli) kademelerini kapsayan revize edilen müzik dersi programında, müzik dersinin amaçları, içerik alanları ve başarı standartları, eğitim- öğretim yöntemleri, değerlendirme yöntemlerinin açıklamaları görülmektedir. Programda; söyleme, çalma, dinleme, yaratma, kendini ifade edebilme, müziği ifade edebilme, müziğin yapısı, öge ve kavramları, performans, müzik ve diğer disiplinler arasında ilişki kurabilme, geleneksel müzik, eleştirel düşünme, estetik bilinç oluşturma gibi öğrenme alanlarının bir önceki programa göre daha geniş kapsamlı belirlendiği görülmektedir.

İncelenen programlar üzerinde iki ülkenin öğretim programlarında benzerlikler olmasına karşın uygulamadaki yaklaşım farklılıklarının müzik eğitimi açısından da farklılıklar yarattığı görülmektedir. Türkiye’deki müzik dersi öğretim programlarının öğrenme alanları açısından giderek daha kapsamlı hazırlanmasına rağmen sınav odaklı bir eğitim sistemi kurgusu olması nedeniyle müzik ve diğer sanat içerikli derslerin bu sınav süreçlerinde bir başarı kriteri olarak yer almaması gelecek nesillerde sanat/müzik yetkinliği ve estetiğini

geliştirmeyi buna bağılı olarak da toplumda oluşturulması istenen sanat algısı ve estetik bilinç düzeyini geliştirme hedefinden uzak olduğı düşünölmektedir. Güney Kore'nin öğretim programlarındaki değışikliklerin ve revizyonların toplumun sanat ve müzik yetkinliğini geliştirmeyi ve bu konuda kendini gerçekleştiren bireyler yetiştirmeyi hedeflediğı gözlemlenmektedir.

Türkiye'de toplam 89 güzel sanatlar lisesi, 61 eğitim faköltesine bağılı müzik eğitimi bölümü, 34 konservatuvar, 12 Türk Müziğı konservatuvarı ve 32 müzik bölümü olan güzel sanatlar faköltesi bulunmaktadır. Güney Kore'de ise toplam 6 sanat ortaokulu, 53 sanat lisesi ve 140 müzik üniversitesi bulunmaktadır.

İnsani Gelişme Endeksi verilerine göre Güney Kore 1997 yılından itibaren çok yüksek insani gelişmişliğe sahip öлке olarak sınıflandırılmış, Türkiye ise ancak 2015 yılından itibaren çok yüksek insani gelişmişliğe sahip öлке olarak sınıflandırılmıştır. 1990 yılında Güney Kore'nin sıralaması 36 olup 2019 yılında 23. sıraya çıkmıştır. Türkiye'nin ise 1990 yılındaki sıralaması 85 olup 2019 yılında 54. sıraya çıkmıştır. Sonuçlara göre iki ölkede de ilerleme olduğı görünmektedir. Ancak Güney Kore'ye göre Türkiye'nin çok yüksek insani gelişmişlik oranına ulaşması hem daha uzun sürede gerçekleşmiş hem de sıralama bakımından daha alt seviyede yer almıştır.

1990-1997 yılları arasında Türkiye'nin GSYH'si 200 milyar doların altında olmuştur. 2013 yılında 950 milyar dolara ulaşmış ve 2019 yılında 754 milyar dolar olmuştur. Güney Kore'nin GSYH'si ise 1990 yılında 283 milyar dolar, 1996 yılında 610 milyar dolardır. 1998 yılında 383 milyar dolara gerilemiş ancak 2006 yılında Güney Kore'nin GSYH'si 1 trilyon doların üstüne çıkmıştır. 2019 yılındaki GSYH 1 trilyon 642 milyar dolar olmuştur.

Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı'na ayrılan bütçe 1990-2002 yılları arasında 3-5 milyar dolar arasında seyretmiştir. 2003 yılında 6 milyar dolar olan bütçe 2014 yılında 25 milyar dolara çıkmıştır. 2019 yılında ise MEB bütçesi 20 milyar dolara gerilemiştir. Güney Kore Eğitim Bakanlığı'nın bütçesi 1990-2003 yılları arasında 7 milyar dolardan 20 milyar dolara çıkmıştır. 2003 yılından itibaren Eğitim Bakanlığı'na ayrılan bütçe sürekli artarak 2019 yılında 64 milyar dolara çıkmıştır.

Türkiye'nin GSYH'den MEB'e ayırdığı en düşük bütçe oranı %1,65 en yüksek bütçe oranı ise %2,93'tür. Güney Kore'nin ise GSYH'den Eğitim Bakanlığı'na ayırdığı en düşük bütçe oranı %2,51 en yüksek bütçe oranı ise %3,91'dir.

1990-2019 yılları arasında araştırma verilerine göre Güney Kore'nin GSYH, Eğitim Bakanlığı'na ayrılan bütçe ve GSYH'den Eğitim Bakanlığı'na ayrılan bütçe oranı bakımından Türkiye'den daha yüksek düzeyde olduğu görünmektedir. Başaran'dan aktaran Akın (2009, s. 21) çalışmasında eğitimin getirilerinin uzun vadede görünür olmamasından dolayı hükümetlerin kısa süreli ve getirileri görünür yatırımlar yapmayı tercih ettiklerini belirtmiştir. Halbuki uzun vadede ulaşılan yetiştirilmiş insan sermayesine yatırım yapmanın ülkelerin kalkınmasında daha etkili olacağı düşünülmektedir. Öztürk ve Suluk (2019, s. 82)'a göre de beşeri sermaye yatırım yapılması ve eğitim harcamalarına daha fazla pay ayrılması Türkiye'nin gelişmesi ve kalkınması için gereklidir.

Levent ve Gökkaya (2014 s. 17) araştırmalarında Güney Kore'nin eğitimde fırsat eşitliğini temel alan ulusal müfredat uygulamasının başarılarında önemli bir etken olduğunu, 1987 yılından başlayarak öğrenci merkezli anlayışın benimsenmesinin Güney Kore'nin ekonomik açıdan yükselmeye başlamasıyla paralellik gösterdiği sonucuna varmışlardır. Nitekim Maslow'un İhtiyaçlar Hiyerarşisi'nin en son düzeyleri olan kendini gerçekleştirme ve kendini aşmışlık düzeylerine öğrenci odaklı, özgürlükçü, yenilikçi, sanat ve sanat eğitimine dolayısıyla müzik ve müzik eğitime önem veren geleceğe ait felsefi bir yaklaşımı olan öğretim programı ve eğitim politikalarıyla ulaşılabileceği düşünülmektedir. Buna bağlı olarak ekonomik, kültürel kalkınma ve çok yüksek insani gelişmeye ulaşılabileceği düşünülmektedir.

6.2. Öneriler

1. Gelişmiş ülkelerin eğitim programları incelenip, ülkemizdeki öğretim programlarında çağın özelliklerini yansıtan, öğrencilerin kendilerini gerçekleştirebileceği düzenlemeler yapılabilir.
2. Genelde öğretim programı özelde müzik dersi öğretim programı 21. Yüzyılın gereklerine ve gelecek eğitimi anlayışına uygun olarak hazırlanabilir, kendini gerçekleştiren ve sanatsal estetik bilinci olan bireyler yetiştirilebilir.
3. Öğretim programları yaratıcılık, eleştirel düşünme, estetik bilinç ve kendini ifade etme gibi kavramlar üzerine yapılandırılabilir.
4. Toplumsal gelişmeyi sağlamak, sanat bilinci oluşturmak ve yaratıcı yetenekler yetiştirebilmek için örgün ve yaygın eğitimde özendirici çalışmalar, projeler öne çıkarılabilir.
5. Örgün eğitim sisteminde erken yaş müzik eğitimine önem verilebilir.

6. Ülkemizde sanat ve müzik ortaokulları kurulabilir ve öğrencileri bu tip okullara yönlendirecek çalışmalar yapılabilir.
7. Gelişmiş ülkelerde olduğu gibi sanatsal ve müziksel üretimin ve etkileşimin artmasına katkı sağlamak adına ulusal-uluslararası yarışmalar ve kültür sanat etkinlikleri artırılabilir. Özel sektör, eğitim kurumları, sanatçılar, öğrenciler bu etkinliklere katılabilmek için teşvik edilebilir.
8. Yerel yönetimlerin Milli Eğitim Bakanlığı'yla sanat eğitimi ve sanatsal faaliyetlerin işbirliği içinde yürütülmesi konusu önem arz etmektedir. Bu konuda farkındalık yaratacak çalışmalar yapılabilir.
9. Sanat eğitimi ve sanat eğitimi projelerinin devamlılığı ve sürdürülebilir olmasına özen gösterilebilir.
10. Günümüzde gelişmiş ülkeler arasında yer almakta olan ya da yer almayı hedefleyen ülkeler açısından GSYH'den eğitime ayrılan payın %4'ün altında olması düşünülemez. Bu yüzden ekonomik programların bu bilinçle şekillendirilmesi kaçınılmaz bir gereklilik olarak düşünülebilir.
11. Müzik dersi öğretim programları, gelecek nesilde oluşturulmak istenen davranışlara göre hazırlanabilir ve devamlılığı sağlanabilir.

KAYNAKLAR

- Akın, U. (2009). Türkiye’de eğitim bütçesi. *Milli Eğitim Dergisi*, 38(184), 8-25.
- Albuz, A. & Demirci, B. (2018). 2006 ilköğretim müzik dersi öğretim programı ile 2018 ilkokul ve ortaokul müzik dersi öğretim programının karşılaştırmalı kuramsal çerçeve analizi. *Atatürk Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü Dergisi*, 41, 86-95.
- Altar, C. M. (2005). *Sanat felsefesi üzerine*. İstanbul: Pan
- Altınışik, İ. & Peker, H.S. (2012). Eğitimin ekonomik kalkınmaya etkisi. *Sosyoteknik Sosyal ve Teknik Araştırmalar Dergisi*, 2(4), 1-13.
- Altınışik, İ. & Peker, H.S. (2008). Eğitim ve gelir dağılımı eşitsizliği. *KMU İİBF Dergisi*, 10(15), 101-118
- Aytekin, K. G. & Tertemiz, N. (2018). PISA sonuçlarının (2003-2015) Eğitim sistemi ve ekonomik göstergeler kapsamında incelenmesi: Türkiye ve Güney Kore örneği. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19(1), 103-128.
- Bakkal, M., Bakkal, S. & Göbekoğlu, M. (2012). *Son 30 yılda Türkiye ve Güney Kore’nin ekonomik performansı*. İstanbul: Hiper Link.
- Bal, H. (2016). *Nitel araştırma yöntem ve teknikleri*. Bursa: Sentez.
- Berg, B., L. & Lune, H. (2019). Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri. A. Arı (Ed. Çev.), *Durum Çalışmaları* (E., C. Aybek, Çev.) içinde (s.323-342). Konya: Eğitim.
- Cho, Ee Y. (2017). *Güney Kore ve Türkiye’deki lise tarih öğretim programlarının karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi, Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.
- Cho, In K. (1997). *Güney Kore eğitim sistemi ile Türkiye eğitim sisteminin karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

- Choi, Mi Y. (2007). The history of Korean school music education. *International Journal of Music Education*, 25(2), 137-149.
- Cumhurbaşkanlığı Teşkilatı Hakkında Cumhurbaşkanlığı Kararnamesi. (2018). *T.C. Resmi Gazete*, 30474, 10 Temmuz 2018.
- Çakmak, Ö. (2008). Eğitimin ekonomiye ve kalkınmaya etkisi. *D.Ü. Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11, 33-41.
- Demir Şeker, S. (2011). *Türkiye'nin insani gelişme endeksi ve endeks sıralamasının analizi*. T.C. Kalkınma Bakanlığı, 2828, Ekim 2011.
- Dilmaç, O. (2009). *16. ve 20. yüzyıllar arasında Avrupa'da akademik düzeyde sanat eğitiminin oluşumu ve Türkiye'deki sanat eğitime katkıları*. Doktora Tezi, Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum.
- Ders Geçme ve Kredi Yönetmenliğini Uygulayan Lise ve Dengi Okulların Seçmeli Resim ve Müzik (I.-V. Dönem) Dersi Öğretim Programlarının Kabulü. (1991). *T.C. Milli Eğitim Bakanlığı Tebliğler Dergisi*, 2343 ek, 16 Eylül 1991.
- Erdoğan, M., M. (2003). *Beşeri sermayenin iktisadi kalkınmadaki önemi: Güney Kore deneyiminden Türkiye için dersler*. Türk Sosyal Bilimler Derneği 8. Ulusal Sosyal Bilimler Kongresi'nde sunulmuş bildiri, Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara. https://www.researchgate.net/publication/260794141_Beseri_Sermayenin_Iktisadi_Kalkinmadaki_Merkezi_Rolu_Guney_Kore_Deneyiminden_Turkiye_Icin_Dersler_Central_Role_of_Human_Capital_in_Economic_Development_Lessons_for_Turkey_from_South_Korea sayfasından erişilmiştir.
- Ergen, H. (2004). Türkiye'de kamu eğitim harcamalarının ulusal ekonomideki payı. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 4(15), 69-83
- Elibol, Ç. (2004). *Bilgiye dayalı ekonomi bağlamında eğitim harcamaları: Türkiye ve Güney Kore örnekleri*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Eşiyok, B., A. (2017). *Kore nasıl kalkındı? Türkiye ile karşılaştırmalı bir analiz ve Türkiye için dersler*. İstanbul: HBT.
- Fischer, E. (2012). *Sanatın gerekliliği* (C. Çapan, Çev.). İstanbul: Yazın.
- Gayri safi yurtiçi hasıla verileri. <https://data.worldbank.org/> sayfasından erişilmiştir.

Günkör, C. (2017). Eğitim ve kalkınma ilişkisinin incelenmesi. *Uluslararası Sosyal Bilimler Eğitimi Dergisi*, 3(1), 14-32.

İnsani gelişme endeksi verileri. <http://hdr.undp.org/en/data> sayfasından erişilmiştir.

İstikbal, D. (2018). *Güney Kore'nin 1. ve 2. ekonomik kalkınma planları ile Türkiye'nin 1. ve 2. beş yıllık ekonomik kalkınma planlarının politik ekonomi açısından karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Gülsoy Kerimoğlu, P. N. (2019). *Türkiye ve Güney Kore eğitim sistemlerinin karşılaştırmalı olarak incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Güney Kore Eğitim Bakanlığı teşkilat şeması. <https://www.moe.go.kr/main.do> sayfasından erişilmiştir.

Güney Kore'de müzik bölümü bulunan üniversitelerin listesi. <http://www.studyinkorea.go.kr/> sayfasından erişilmiştir.

Güney Kore'deki sanat ortaokulu ve liselerinin listesi. <https://www.schoolinfo.go.kr/Main.do> sayfasından erişilmiştir.

Kağnıcıoğlu, S. (2015). *Erken yaş keman eğitiminin Uzakdoğu ülkeleri (Çin, G. Kore, Japonya) üzerindeki örnek modelleri ve Türkiye'deki çalışmalarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Karasar, N. (2020). *Bilimsel araştırma yöntemi kavramlar ilkeler teknikler*. Ankara: Nobel.

Kaya, Y. K. (1977). *İnsan yetiştirme düzenimiz politika eğitim kalkınma*. Ankara: Nüve.

KEDI. (2019). *Brief statistics on Korean education*.

KEDI. (2019). *Statistical yearbook of education 2019*.

Kim, D. (2013). *A history of curriculum thought in South Korea: 57BCE-1987*. Doktora Tezi, Chicago Illinois University, Chicago.

Kore Cumhuriyeti Eğitim Bakanlığı. (2015). *Cho-Jooongdeunghakgyo Gyoyookgwajeong Chongron*, 74, 23 Eylül 2015.

Kore cumhuriyeti haritası. <https://www.anu.edu.au/> sayfasından erişilmiştir.

KOSTAT. (2019). *Population and Housing Census*.

- Levent, F. & Gökkaya, Z. (2014). Education policies underlying South Korea's economic success. *Journal Plus Education*, 10(1), 275-291.
- MEST. (2010). *Pyeolchyeora! daehanminkook godeunghakgyo yeogi da boinda*.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (1995). *Ortaokul programı ilköğretim II. kademe*.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2007). *İlköğretim müzik dersi öğretim programı (1-8. sınıflar)*.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2009). *Ortaöğretim 9, 10, 11 ve 12. sınıflar müzik dersi öğretim programı*.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2018). *Müzik dersi öğretim programı (ilkokul ve ortaokul 1-8. sınıflar)*.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2018). *Müzik dersi (9, 10, 11 ve 12. sınıflar öğretim programı*.
- Milli Eğitim Bakanlığı. (2020). *Milli eğitim istatistikleri örgün eğitim 2019/2020*.
- Milli Eğitim Bakanlığı bütçe verileri. <https://www.tbmm.gov.tr/> sayfasından erişilmiştir.
- Milli Eğitim Bakanlığı kurum listesi. <https://mebbis.meb.gov.tr/KurumListesi.aspx> sayfasından erişilmiştir.
- Milli Eğitim Bakanlığı teşkilat şeması. <http://www.meb.gov.tr/meb/teskilat.php> sayfasından erişilmiştir.
- Milli Eğitim Temel Kanunu. (1973). *T.C. Resmi Gazete*, 14574, 14 Haziran 1973.
- MOE. (1992). *고등학교 음악과 해설서*.
- MOE. (2007). *음악과 교육 과정*.
- MOE. (2009). *특수교육 교육과정*.
- MOE. (2010). *고등학교 유형 안내, 펼쳐라! 대한민국 고등학교 여기 다 보인다*.
- MOE. (2015). *음악과 교육 과정*.
- MOE. (2015). *초중등학교 교육과정 총론 및 교과 교육과정 고시*.
<https://www.moe.go.kr/boardCnts/view.do?boardID=141&boardSeq=60747&lev=0&searchType=null&statusYN=W&page=20&s=moe&m=040401&opType=N> sayfasından erişilmiştir.

- Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği. (2013). *T.C. Resmi Gazete*, 28758, 7 Eylül 2013.
- Ortaöğretim Kurumları Yönetmeliği. (2019). *T.C. Resmi Gazete*, 30879, 5 Eylül 2019.
- Öz, S. (2008). Küresel rekabette son aşamaya ulaşmak: Güney Kore. *TÜSİAD-Sabancı Üniversitesi Rekabet Forumu*. 12(475), 1-84. <https://ref.sabanciuniv.edu/sites/ref.sabanciuniv.edu/files/guneykoreraporu.pdf> sayfasından erişilmiştir.
- Özalp, H. K. & Özdemir, S. (2020). Güney Kore sanat eğitiminin yapı, eğitim ve kültür bağlamında değerlendirilmesi. *Anadolu Journal of Educational Sciences International*, 10(1), 111-149.
- Öztürk, S. & Suluk, S. (2019). *Türkiye'nin ve G7 ülkelerinin eğitim politikalarının karşılaştırılması: kalkınma sürecinde eğitim politikalarının rolü*. Ankara: Gece.
- So, K. & Kang, J. (2014). Curriculum reform in Korea: issues and challenges for twenty-first century learning. *The Asia-Pacific Education Researcher*, 23(4), 795-803.
- Soykan, Ö. N. (2011). Bir müzik felsefesine doğru. *Bibliotech Felsefe Sosyal Bilimler Dergisi*, 5(14), 22-28.
- Tanilli, S. (2014). *Yaratıcı aklın sentezi felsefeye giriş*. İstanbul: Yazın.
- TBMM. (2012). *Üstün yetenekli çocukların keşfi, eğitimleriyle ilgili sorunların tespiti ve ülkemizin gelişimine katkı sağlayacak etkin istihdamlarının sağlanması amacıyla kurulan meclis araştırması komisyonu raporu*. Ankara.
- Tezcan, M. (2020). *Eğitim sosyolojisi*. Ankara: Anı.
- Türkiye'deki lisans düzeyinde müzik eğitimi veren kurumlar listesi*. <https://istatistik.yok.gov.tr/> sayfasından erişilmiştir.
- UNDP. (2015). *İnsani gelişme raporu. insani gelişme için çalışma*.
- UNDP. (2016). *İnsani gelişme raporu, herkes için insani gelişme*.
- UNDP. (2019). *21. yüzyılda insani gelişmedeki eşitsizlikler, 2019 insani gelişme raporundaki ülkelerle ilgili açıklama notu*.
- UNDP. (2019). *Human development report, Beyond income, beyond averages, beyond today: Inequalities in human development in the 21st century*.
- Ünal, F. & Ünal, M. (2010). Türkiye'de ortaöğretim programlarının gelişimi. *Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi*, 1, 110-125.

Varol, H. (2017). *Türkiye’de bilgi ekonomisi ve Türkiye-Güney Kore karşılaştırması*. Yüksek Lisans Tezi, Bartın Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bartın.

Yıldırım, A. & Şimşek, H. (2016). *Sosyal bilimlerde nitel araştırma yöntemleri*. Ankara: Seçkin.

Yök teşkilat şeması. <https://www.yok.gov.tr/kurumsal/teskilat> sayfasından erişilmiştir.

Yükseköğretim Kanunu. 1981. *T.C. Resmi Gazete*, 17506, 6 Kasım 1981.

초·중등교육법. [https://www.law.go.kr/%EB%B2%95%EB%A0%B9/%EC%B4%88%C2%B7%EC%A4%91%EB%93%B1%EA%B5%90%EC%9C%A1%EB%B2%95/\(11384\)](https://www.law.go.kr/%EB%B2%95%EB%A0%B9/%EC%B4%88%C2%B7%EC%A4%91%EB%93%B1%EA%B5%90%EC%9C%A1%EB%B2%95/(11384)) sayfasından erişilmiştir.

고등교육법. <https://www.law.go.kr/%EB%B2%95%EB%A0%B9/%EA%B3%A0%EB%93%B1%EA%B5%90%EC%9C%A1%EB%B2%95> sayfasından erişilmiştir.

교육기본법 <https://www.law.go.kr/LSW/lsLinkProc.do?lsNm=%EA%B5%90%EC%9C%A1%EA%B8%B0%EB%B3%B8%EB%B2%95&chrClsCd=010202&mode=20&ancYnChk=0#> sayfasından erişilmiştir.

EKLER

Ek 1. TL-Dolar Kuru

Tarih	TP DK USD A YTL
1990	0,00260629
1991	0,00417527
1992	0,00687439
1993	0,01103566
1994	0,02978831
1995	0,04573852
1996	0,08138616
1997	0,15207128
1998	0,26097437
1999	0,42012615
2000	0,62370400
2001	1,22541182
2002	1,50583953
2003	1,49306776
2004	1,42234123
2005	1,34079094
2006	1,43110677
2007	1,30150833
2008	1,29290757
2009	1,54706468
2010	1,50036400
2011	1,67000000
2012	1,79249723
2013	1,90130880
2014	2,18785817
2015	2,72001621
2016	3,02124502
2017	3,64768458
2018	4,81344940
2019	5,67082972
2020	6,95622350

(Kaynak: T.C Merkez Bankası)

Ek 2. Won- USD Kuru

1990	712
1991	734
1992	781
1993	803
1994	803
1995	771
1996	805
1997	954
1998	1.395
1999	1.189
2000	1.131
2001	1.291
2002	1.251
2003	1.192
2004	1.144
2005	1.024
2006	955
2007	929
2008	1.103
2009	1.276
2010	1.156
2011	1.108
2012	1.127
2013	1.095
2014	1.053
2015	1.132
2016	1.160
2017	1.130
2018	1.101
2019	1.166

(Kaynak: Kore Cumhuriyeti Merkez Bankası)

GAZİLİ OLMAK AYRICALIKTIR..